

பொருளடக்கம்

1. தென்னந்தோப்பு	1
2. பாம்புகள் மற்றும் ஏணிகள்	8
3. நம்பிக்கை என்னும் தைரியம்	13
4. உலகைச் சுற்றி வளைந்து, நெளிந்து	21
5. பட்டுக்கூட்டிலிருந்து வண்ணத்துப்பூச்சி	29
6. கடவுளின் கருவி	42
7. வளர்ச்சியடைந்த இந்தியா - ஒரு விசாலப் பார்வை	54
8. ஆரோகணம்	63
9. மறுமலர்ச்சி மனிதன்	73
10. இந்த உலகம் ஒரு நாடக மேடை	83
11. கவனிப்பின் தத்துவஞானி	90
12. விஞ்சிய	100
காலவரிசை	104
டாக்டர் கலாமின் முக்கிய செயல் திட்டங்கள்	106

“ஒவ்வொரு நாளிலும் கவனம் கொள்; நாட்காட்டியை வருடங்களின் மீது கவனம் கொள்ள விடு”.

நமது வாழ்க்கை “ஒவ்வொரு நாளிலும் கவனம் கொள். நாட்காட்டியை சுற்றியே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நிகழ்வு நடைபெற எவ்வளவு நாட்கள் மீதமுள்ளது? அல்லது அது எவ்வளவு நாட்களை எடுத்துக் கொண்டது என நாம் நேரத்தை கணக்கிடுகிறோம். முற்கால நாட்காட்டிகள் இந்தப் பகுதியின் புவியியல் அமைப்பினைச் சார்ந்தே மக்களால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. குளிர்ச்சியான தட்பவெட்ப நிலையினைக் கொண்ட நாடுகளின் வருடம் பருவ நிலைகளை பொருத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சற்று மிதமான வெப்ப நிலை கொண்ட நாடுகளில் நிலவினை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஹிரஜி நாட்காட்டி அல்லது இஸ்லாமிய நாட்காட்டி தற்போதைய சுவதி அரேபியாவை ஒட்டிய நில நடுக்கோட்டினையும், நிலவின் சுழற்சியையும் கொண்டு உருவாக்கப்படுகிறது.

ஹிரஜி நாட்காட்டியின் படி 1350ம் ஆண்டு ஆறாவது மாதத்தின் இரண்டாம் நாள், நமது நாட்காட்டியின் படி 1931ம் ஆண்டு அக்டோபர் 15ம் நாள் வியாழக்கிழமை நான் இவ்வுலகிற்கு வந்தேன். நான் ஜெயினாலுதீன் மற்றும் ஆயிசாம்மா அவர்களின் மூன்றாவது குழந்தை மற்றும் இரண்டாவது மகன். எனது தந்தை ஒரு சமயப்பற்றுக் கொண்ட மனிதர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட நிகழ்வில் பங்கேற்ற குறிப்பிட தக்க தலைவரான அபுல் கலாம் ஆசாத்தின் நினைவாக எனக்கு “ அப்துல் கலாம் “ எனப் பெயரிட்டார். நான் பிறந்தவுடன் என் தந்தைக்கு பள்ளிவாசலில் மதகுரு பணிகிடைத்ததால் என்னை அதிர்ஷ்டசாலி குழந்தையாகக் கருதினர்.

வழக்கமான வழிமுறைகளின்படி நான் என்னுடைய மூதாதையர்களின் வீட்டில் பிறந்தேன். அது ஒரு எளிய பராம்பரியம் வாய்ந்த புனித நகரமான ராமேஸ்வரத்தில் ராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கு அருகில் உள்ள வீடு.

என்னுடைய ஊர் பாம்பன் தீவிற்குச் சற்று நடுவே, இந்தியா மற்றும் இலங்கைக்கு இடைப்பட்ட பாலக் வளைகுடாவிற்கு 2 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ள 30 கி.மீ தூரமுள்ள தீவு. பாம்பன் மற்றும் ராமேஸ்வரம் அத்தீவின் இரு முக்கிய குடியேற்றங்கள் ஆகும். மேற்கு முனையில் அமைந்துள்ள ஒரு மீனவ கிராமம் பாம்பன். இது ராமேஸ்வரத்திற்கு நுழைவுப்பகுதியாகும். இது பாலக் தீவின் கிழக்கு நோக்கி அமைந்திருக்கும்.

நான் இளைஞனாக இருந்த போது பாம்பன் தீவின் தனுஷ்கோடி என்ற மற்றொரு நகரமும் இருந்தது. இது தீவின் தென்முனையாக இலங்கையை நோக்கிச் சுருங்கி செல்லும். 1964ம் ஆண்டு தூறாவளிக்குப் பிறகு இது யாரும் வசிக்காத பகுதியாக மாறினாலும் ராமருடைய கோதண்டசுவாமி ஆலயம் அங்கு உள்ளது. புயல் அலையின் தாக்கத்தில் இந்த கட்டிடத்தினை தவிர அனைத்தும் சிதைந்தன.

பாம்பன் தீவு இந்துக்களுக்கு மிக முக்கியப் புனிதயாத்திரைத் தலமாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பலர் இங்கு வருகின்றனர். “ ராமேஸ்வரம் “ என்பது “ கடவுள் ராமர் “ என சமஸ்கிருதத்தில் சிவனுக்கு வழங்கும் அடைமொழியாகும். இவரே ராமநாதசுவாமி கோவிலின் முதன்மைக் கடவுள் ஆவார். ராமர் தனது ஏழாவது அவதாரத்தில் சிவனிடம் அரக்கன் ராவணனுக்கு எதிரான போரில் தான் ஏதெனும் பாவங்கள் செயிதிருந்தால் அதிலிருந்து விடுவிக்குமாறு வேண்டுகின்றார். இத்தீவு இலங்கையிலிருந்து 50 கி. மீ தொலைவில் உள்ளது.

இந்தியர்களுக்குப் பாம்பன் தீவு பல புதிய மதக் கருத்துக்களை அளித்தது. டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியிலிருந்த ஆலாலுதீன் கில்ஜியின் அரசவையில் அடிமையாயிருந்த மாலிக் கபூர் என்பவரால் இஸ்லாமிய மதம் இந்தியாவிற்கு வந்தது. மாலிக் கபூர் 1294ம் ஆண்டு மற்றும் 1316இல் நடைபெற்ற ராணுவ படையெடுப்பின் போது ராமேஸ்வரம் வந்து, மதுரை சுல்தானியர்கள் வீழ்ந்தார்கள், ஆனால் இஸ்லாமியம் நிலைத்தது.

1875ம் ஆண்டு ராமேஸ்வரத்தில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. பின்னர், மெட்ராஸ் பெரெஸ்டன்ஸியுடன் இணைக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்தின் போது கிறிஸ்துவம் இத்தீவில் உருவானது. இது இந்து, முஸ்லீம் மற்றும் கிறிஸ்துவர்கள் இணைந்த ஒரு புனிதத் தலமாக மாறியது.

“ஒவ்வொரு குழந்தையும் சில மரபு சார்ந்த குணநலன்களுடன், தனிப்பட்ட பொருளாதார மற்றும் மனஎழுச்சி நிறைந்த சூழ்நிலையில் பிறக்கின்றன. குறிப்பிட்ட சில வழிமுறைகளின் மூலம் அவர்கள் சில பண்புகளைப் பெறுகின்றனர் “

உலகின் சிறந்த மூன்று மதங்கள் மகிழ்ச்சியாக ஒருங்கிணைந்த ஒரு சூழ்நிலையில் வளர நான் பாக்கியம் செய்துள்ளேன். பழைமையான பிராமண குடும்பத்தைச் சார்ந்த ராமகுருநாத சாஸ்திரி, அரவிந்தன் மற்றும் சிவப்பிரகாசு என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர்கள். நான் மகிழ்ச்சியாக ராம நாதசுவாமி கோவிலில் அமர்ந்து அற்புதமான சிற்பவேலைபாடுகளையும், மந்திரங்களையும் வியந்து கேட்டுள்ளேன்.

ராமேஸ்வரத்தில் ஒவ்வொரு மதத்தின் நம்பிக்கைகளும் அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டது. அனைத்து சமய விழாக்களும் அனைவராலும் மகிழ்வுடன் பகிரப்பட்டது. சீதா ராம திருமண நிகழ்வின் போது என்னுடைய தந்தை மற்றும் என்னை விட 14 வயது மூத்த சகோதரர் மரக்கையாரும் படகில் சிறப்பு மேடைகள் அமைத்து ராம் தீர்த்தம் எனப்படும் குளத்தில் இருந்து சிலைகளை எடுத்து வருவார்கள்.

இந்து சகோதரர்கள் குளத்தைக் கடந்து வந்து வழிபாடு நடத்த எனது தந்தை மற்றும் சகோதரர் உதவுவார்கள். அவர்கள் கடல், ஆறுகள், குளங்கள், வாய்கால்கள் , ஏரிகள் ஆகியவற்றின் பல்வேறு பெயர்கள் மற்றும் வடிவங்களைப் பற்றிய உண்மைகளை அறிந்து இருந்தார்கள். அவை அனைத்தும் நீரைக் கொண்டவை அனைத்திலும் எங்கள் படகுகள் மிதக்கின்றன. அதுபோலவே மதங்களும் பல்வேறு வடிவங்களை கொண்டுள்ளன. ஆனால், ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு உண்மைகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

பாம்பன் தீவு வருடம் முழுவதும் மிதமான தட்பவெட்ப நிலைக் கொண்ட இடமாக இருந்தாலும் குழுவாக வாழ்வது ஒருவருக்கொருவர் சில சவால்களை ஏற்படுத்தியது. சுதந்திரத்திற்கு முன்பு நாட்டின் பொருளாதார நிலை கடினமாக இருந்தது. 1930ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பெரிய விளைவினால் ஆங்கிலேய அரசு குடியேற்ற நாடுகளின் மீது அதிக வரி விதித்தனர். பாம்பன் பகுதி மக்களும் இந்த பொருளாதார சவால்களைச் சந்தித்தனர். ஆனால், உற்பத்திப் பொருள்களில் மட்டுமே பாதிப்பு ஏற்பட்டது. மதநல்லிணக்கத்தில் எந்தக் குறையும் ஏற்படவில்லை.

நான் சிறுவயதிலிருந்தே பல்வேறு மத உரையாடல்களைப் பார்த்துள்ளேன். எனது வீட்டின் முற்றத்தில் தினசரி நிகழும் சந்திப்புகள் எனது நினைவில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ராம நாதசுவாமி ஆலத்தின் முதன்மை போதகர் பக்சி லெட்சுமண சாஸ்திரிகள், கிறிஸ்துவ மத தலைவர் பாதர் போடல் மற்றும் என்னுடைய தந்தை ஜெயினுலாதீன் குறிப்பிட்ட இடைவெளியில் சந்தித்து தீவு மக்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவார்கள். மக்களுக்கு ஏற்படும் அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் இவ்வாறு பேசித் தீர்த்து கொள்வது வழக்கமான ஒன்றாக இருந்தது.

அந்தச் சந்திப்புகளில் இருந்து நான் கற்ற பாடங்கள் என்னுள் நிலைத்து உள்ளது. மதநல்லிணக்கத்தைப் பற்றிய உரையாடல்கள் 21ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் ஏற்படையதாக இல்லை. சில இடங்களில் சச்சரவுகளாகவும், வன்முறைகளாகவும் மாறுகின்றன. இங்கு சகிப்புத்தன்மையைக் காட்டிலும் மரியாதையே காணாமல் போகின்றது. பிற மதங்களை மதிப்பதற்குச் சகிப்புத்தன்மை தேவையில்லை. பாம்பன் தீவின் பொருளாதார மற்றும் ஆன்மீக நம்பிக்கைகள் நீடித்தது. இந்தியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் விவசாயம் தான் மக்களின் வருவாய்க்கு முதன்மைக் காரணியாகும். ஆனால், பாம்பன் தீவில் அவ்வாறு இல்லை. இங்குள்ள உவர் மண் விவசாயத்திற்கு ஏற்படையது அல்ல. தென்னை மற்றும் அத்தி விவசாயம் சிறு அளவில் செய்யப்படுகிறது. கடல் சார்ந்த பொருள்களான மீன் மற்றும் முத்து சார்ந்து தீவின் பொருளாதாரம் உள்ளது.

“சாதாரணமாக நின்று கொண்டு நீரை உற்றுப் பார்ப்பதன் மூலம் நீங்கள் கடலைக் கடக்க முடியாது. “

என் தந்தைக்கு எங்கள் வீட்டிலிருந்து 6 கி.மீ தொலைவில் ஒரு தென்னந்தோப்பு இருந்தது. சில நேரங்களில் இதுவே எங்கள் குடும்பத்தின் வருவாயாகும். பின்னர், என்

தந்தை தொழில் துவங்கினார். சிறு வயதில் பொருளாதாரப் பற்றாகுறைகள் இருந்தாலும் என் பெற்றோர் சிறந்த குழந்தைப் பருவத்தை அளித்தனர்.

கடின உழைப்பினை அவர்கள் தொல்லையாகக் கருதவில்லை. நான் அதிகாலை சூரியன் எழுவதற்கு முன்னே அவர்கள் எழுந்து காலைத் தொழுகையை முடித்து தென்னந்தோப்பிற்கு சென்று விடுவார்கள். அவர் மாலை வீடு திரும்பும் போது அவரைப் போல நான் நடித்துக் காண்பிப்பேன். புதிய காலை காற்றில் விளையாடி, பறவைகளின் ஓசைகளைக் கேட்டுள்ளேன். “ வாழ்க்கையின் உண்மையான வெற்றி என்பது நாம் விரும்புவதை நாம் செய்யக் கூடிய சுதந்திரம் தான்” “ என என் தந்தை கூறுவார்.

எனக்கு 6 வயது இருக்கும் போது அவர் ராமேஸ்வரத்தில் இருந்து தனுஷ்கோடிக்கு பயணிகளை அழைத்துவர மரப்படகினை கட்டமைக்கும் செயல்திட்டத்தில் எனது உறவினர் அகமது ஜலாலுதீன் என்பவருடன் வேலை செய்தார்.பின்னர். ஜலாலுதீன் என் மூத்த சகோதரி ஜொஹாராவை மணந்தார். இருவரும் படகுத்துறையில் பாரம்பரியம் மிக்க படகுகளை இணைக்கும் பொதிகளை இணைக்கும் பணியை மேற்கொண்டனர்.

இருவரும் நெருப்பைத் தாங்கவல்ல கப்பலறை தடுப்புகளை அமைப்பதை நான் உற்று நோக்குவேன். அவை பார்ப்பதற்கு கப்பலின் எலும்புக்கூடுகள் போன்று தோற்றமளிக்கும். பலகைகள் பொருத்தியப் பின் அவை கப்பலாக மாறிப் பயணத்திற்கு தயாராகும். சாதாரணப் பொருள்களைக் கொண்டு பெரிய கப்பல்களை தயாரிப்பதைக் காண ஆச்சரியமாக இருக்கும். படகு வடிவமைப்பாளருக்கு பொருள்களை எந்த அளவில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வு வேண்டும் எனவும், மரத்தின் உராய்வு அதன் வலிமை மற்றும் அடர்த்தியைப் பொருத்து அமையும் எனவும், கடல் உயிர்ப் பொருள்களும் தரக்குறைவினை ஏற்படுத்தும் எனவும் என் தந்தை விளக்கினார்.

இந்தக் கப்பல் வணிகம் வெற்றி பெற்றது. பேருந்து நடத்துனரைப் போல நான் கப்பலில் வரும் பயணிகளிடமிருந்து சில்லறை வசூலிப்பேன். இந்தப் பயணங்களின் போது நான் ராமர் இலங்கைக்குத் தன்னுடைய வானரப் படைகளுடன் பாலம் அமைந்த கதை, சீதையை ராமேஸ்வரத்திற்கு அழைத்து வந்த கதை, ராவணனைக் கொன்றக் கதை,வடக்கே அனுமனை அனுப்பி பெரிய சிவலிங்கத்தை எடுத்த கதை, சீதை கையால் உருவாக்கிய லிங்கம் போன்றவற்றைக் கேட்டுள்ளேன்.

இதுபோலப் பலக்கதைகளை பல வடிவம் மற்றும் மொழிகளில் கேட்டுள்ளேன். இந்தியா முழுவதும் சென்ற பயணங்களின் மூலம் என் வாழ்வின் முற்காலத்திலேயே இந்தியா மிகப்பெரிய நாடு ,இங்கு ஒரு பகுதி மற்ற பகுதியிலிருந்து வேறுபட்டு இருப்பினும் சில சிறந்த பண்புகள் அனைவரையும் இணைத்து உள்ளது. இது விளக்குவதற்குச் சற்று கடினமானது. ஆழ்ந்த கலாச்சாரப் பண்பு அனைவரையும் இணைத்துள்ளது. இந்தியாவின் பழைமையான பாரம்பரியம் இன்றும் உள்ளது. “ தனது முந்தைய கால வரலாறு, அதன் தோற்றம் மற்றும் தன்மைகளை அறியாத மக்கள் வேரில்லாத மரத்தைப் போன்றவர்கள் “

“ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளின் புதுமையான சிறந்த எண்ணங்களையும் , அறிவையும் தூண்டுகின்றனர்“

நான் 5ம் வகுப்பு படிக்கும் போது எனது ஆசிரியர் சிவசுப்பிரமணிய ஐய்யர் அவர்களின் பாடம் என்னுள் நீண்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர் பறவைகள் பறக்கும் வித்தினை விளக்க எங்களைக் கடற்கரைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அன்று கடல் பருந்துகள் வானில் செய்த சாகசங்களைப் பார்த்து தான் வானியல் துறையில் ஆர்வம் எனக்கு வந்தது.

ஐய்யர் பறவையின் இறகு, வால், உடல் மற்றும் தலை அமைப்பைக் கரும்பலகையில் வரைந்து அவை எவ்வாறு பறக்கிறது என்பதையும், பறக்க எவ்வளவு தூரத்தில் இறைக்கையைக் காற்றில் அசைக்கின்றது எனவும் ,அவை பறக்கும் போது திசையை எவ்வாறு மாற்றுகிறது எனவும் விளக்கினார்.

பின்னர், பறவை பறக்கும் விதம் புரிகிறதா? எனக் கேட்டார். நான் எழுந்து புரியவில்லை எனக் கூறினேன். பிற மாணவர்களும் அவ்வாறே கூறினர். அவர் அனைவரையும் கடற்கரைக்கு அழைத்து சென்று பறவைகள் பறப்பதை காண்பித்து வகுப்பெடுத்தார். அன்று நான் பறவையாகவே மாறி பறப்பது போன்ற உணர்வைப் பெற்றேன். பறப்பதில் ஈர்க்கப்பெற்றேன்.

1942ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வங்கக் கடலில் ஏற்பட்ட சூறாவளியில் 160 கி.மீ வேகத்தில் காற்று பாம்பன் தீவினைத் தாக்கியது. இதில் எனது தந்தையின் தென்ன ந்தோப்பு அழி ந்தது. வீட்டில் அனைவரும் அழுதுக் கொண்டிரு ந்தோம். ஆனால், என் தந்தை அமைதியான மன நிலையில் “இன்னா இல்லாஹி வா இன்னா இல்லாஹி ராஜு“

(நாம் கடவுளிடமிருந்து வந்தோம்; கடவுளிடமே செல்வோம்) எனக் கூறினார். இதன்பொருள் “ உலகில் மனிதன் அடிக்கடி இயற்கைச் சீற்றத்தால் பாதிக்கப்படுவான்; அந்தத் தருணங்களில் அவற்றை நாம் துரதிர்ஷ்டம் எனக் கொள்ளாமல் கடவுளின் ஆணை எனக் கொள்ள வேண்டும். அது கடவுள் மனித இனத்திற்கு வைக்கும் சோதனை. பெறுவதும் , இழப்பதும் மனிதனுக்கு வைக்கப்படும் சோதனை. எனவே,பெறும் போது நாம் கடவுளுக்கு நன்றியுள்ள சேவகனாகவும், இழக்கும் போது பொறுமையுடனும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டும். அவர்கள் மட்டுமே கடவுளின் தேர்வில் வெற்றிப் பெற முடியும்.

தவிர்க்கமுடியாத இந்த இழப்பிலிருந்து மீண்டு என் தந்தை கப்பல் செய்ய தேக்கு மரங்களை வாங்கினார். தேக்கு மரங்கள் தான் கரையானால் பாதிக்கப்படாது எனவும், அதில் உள்ள கசப்புச் சுவையினால் பூச்சிகள் அவற்றைத் தாக்காது என்பதையும் நான் அறிந்து கொண்டேன்.

என் தந்தையின் கடின உழைப்பைப் பார்த்து நானும் என் முதற்கட்ட பணியினை புரிய விதைகளை விற்பதிலிருந்து துவங்கினேன். இரண்டாம் உலகப் போரின் தாக்கத்தினால் ஜவுளி, காகிதம் மற்றும் சணல் தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டு

சந்தையில் புளிய விதைக்கான தேவை ஏற்பட்டது. வீடு வீடாகச் சென்று விதைகளைச் சேகரித்து கடைகளில் கொடுப்பேன். அதிலிருந்து கிடைக்கும் ஒரு அணாவை என் அம்மாவிடம் கொடுப்பேன். எனது இந்தச் சிறு முயற்சியை என் தந்தை என் தாயிடம் புகழ்ந்து கூறுவதை நான் மறைந்து நின்று கேட்டுள்ளேன். அவர் “ கடின உழைப்பு, சேமிப்பு மற்றும் சுயகட்டுப்பாடு செல்வத்தைத் தருவதால் முக்கியம் இல்லை. ஆனால், அவை நற்பண்புகளை உருவாக்கும் “ எனக் கூறுவார்.

“மனித இயல்பு அன்பினாலும் நாம் அடைந்த இன்னல்களினாலும் ஆன கலவை ஆகும் “

இந்தியா முழுவதும் உள்ள இளைஞர்களின் பணியான செய்திதாள் போடுவதே எனது அடுத்த பணியாகும். கடல் வழியாக ஜப்பானியர்களின் ஊடுருவலை தடுப்பதற்காக இந்தியப் படைகள் பாம்பன் தீவில் இருந்தனர். இதனால் ராமேஸ்வர ரயில் நிலையத்தில் ரயில்கள் நிறுத்தப்படவில்லை. தனுஷ்கோடிக்கு மாற்றப்பட்டது. ரயில் ராமேஸ்வரத்தினைக் கடக்கும் போது அதிலிருந்து வீசப்படும் செய்திதாள்கட்டுகளை சேகரித்து அனைத்து வீடுகளுக்கும் சேர்க்க வேண்டிய பணி எனது சகோதரர் சமசூதீனால் எனக்கு அளிக்கப்பட்டது.

நான் செய்திதாள் போடும் போது அதில் அச்சிடப்பட்டுள்ள தலைவர்களின் படங்களைப் பார்த்து ஈர்க்கப்பட்டுள்ளேன். இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவில் இந்திய சுதந்திரம் உறுதியானது. காந்தியடிகள் “ இந்தியர்கள் தங்களது இந்தியாவை உருவாக்குவார்கள் “ என அறிவித்தார். எனது குடும்பமும் இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றனர். எனது தந்தை தேர்தலில் போட்டியிட்டு பஞ்சாயத்துத் தலைவராக தேர்வானார்.

ஒரு நாள் மதியம் நான் படித்துக் கொண்டிருந்தேன், எனது தந்தை தொழுகைக்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது எனது தந்தையை காண வந்த ஒரு பார்வையாளர் அவருக்கு ஒரு பொருளை கொண்டு வந்திருந்தார். நான் என் தந்தை இல்லை எனக் கூறினேன். அந்த பொருளை இங்கே வைத்து செல்லவா? எனக் கேட்டார். எனது தாயும் தொழுகையில் இருந்ததால் அவர் அதை அங்கே வைத்து சென்றார். எனது தந்தை வீடு திரும்பியதும் அந்த கட்டை பார்த்து “அது என்ன? “ எனக் கேட்டார். நான் நடந்தவற்றைக் கூறினேன். அவர் என்னை மிகவும் கண்டித்தார். பயத்தில் நான் அழ ஆரம்பித்தேன். பின்னர், கோவம் குறைந்தவுடன் என்னிடம் அன்பாக இது போன்ற பரிசுகளை ஒரு போதும் ஏற்க கூடாது. அவை மறைமுக நோக்கத்தோடு அளிக்கக்கூடியவை. ஆபத்தும் விளைவிக்கும். “ இது விஷம் நிறைந்த பாம்பினை கையில் வைத்திருப்பது போன்றது “ எனக் கூறினார்.

ஆகஸ்டு 15, 1947 ல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தது. உண்மையான சுதந்திரம் என்பது சரியான செயல்களைச் செய்வது தான். நான் இந்த சிறிய ஊரை விட்டு வெளியேற வேண்டிய காலம் இது தான் என என் ஆழ் மனது கூறியது. “ உங்களுடைய

குழந்தைப் பருவத்தை உங்களுடனே வைத்து இருந்தால் உங்கள் முழுத் திறனை அடைய இயலாது. “

என் தந்தையின் அனுமதி பெற்று மேல் நிலைக்கல்விக்காக மாவட்டத் தலைநகரான ராமநாதபுரத்திற்கு சென்றேன். சிறிது தயங்கிய என் தாய் பின்னர் இசைந்தார். அவர் ஒரு மரம் போன்றவர் அதன் நிழல் தான் என் பிரச்சனைகளிலிருந்து என்னைப் பாதுகாத்தது.

நான் புளியவிதை விற்பும், செய்திதாள் போட்டும் சேகரித்த பணத்தை அவர் என்னிடம் கொடுத்து கல்விக் கட்டணம் செலுத்துமாறு கூறினார். நான் வாங்க தயங்கிய போது “ அம்மாக்கள் கொடுப்பவர்கள் மட்டுமே “ எனக் கூறினார்.

எனது மாமா அகமது மற்றும் சகோதரர் சம்துதீனுடன் ஸ்ஹ்வார்ட் மேல் நிலைப் பள்ளிக்குச் சென்றேன். எனது பெயரை ஏ.பி.ஜெ. அப்துல்கலாம் எனப் பதிவிட்டேன். இது , எனது கொள்ளு தாத்தா “ அபுல் “, தாத்தா “பாகிர்” மற்றும் தந்தை “ஜெய்யினுலாதீன்” ஆகியவற்றின் எழுத்துக்களின் மரபுவழிச் சுருக்கம் ஆகும்.

” கல்வியின் வேர்கள் கசப்பானாவை ; ஆனால் அவற்றின் கனிகள் இனிப்பானாவை“

முதலில் ஸ்வார்ட்ஸ் மேனிலைப்பள்ளியில் ஆர்வமுட்டுவனவாக எதுவும் தெரியவில்லை. பெரிய விளையாடுமிடம், பெரிய மரங்கள், உயரமான கூரைகள் என்று ஏதோ தூரதேசத்திற்குச் சென்றது போல இருந்தது.

மேசைகளும் , பெஞ்சுகளும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அடிக்கப்பட்டது போல் இருந்தது. அடுத்து ஸ்வார்ட்ஸ் மேனிலைப்பள்ளி சுற்றுச் சூழலானது குளிர்ச்சியாகவும் , அந்த சிறிய நகரத்தின் அடையாளமாகவும் இருந்தது. அப்பள்ளியானது 1750 ல் இந்தியா வந்த ஜெர்மன் லுத்திரன் மதபோதகர் கிறிஸ்டியன் பெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ் என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

ஏற்கெனவே கூறியது போல் மதபோதகர்கள் இயேசுவின் நற்செய்தியை அவ்வாறு நற்செய்தி கேளாதோருக்கு எடுத்துக்கூறும் பணியை மேற்கொள்கின்றனர். அதன் பிறகு கிறிஸ்துவத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் தனியாக வழிபாட்டுக்கூட்டம் வைத்து நடத்துகின்றனர்.

கிறிஸ்துவர்களின் வேறுபட்ட பிரிவுகளைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். லுத்திரன் கிறிஸ்துவர்கள் 16ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஜெர்மானியத் துறவியான மார்ட்டின் லூதரைப் பின்பற்றுபவர்கள். அவர்தன் வறுமையை நீக்குதல், தூய்மை, சமுதாயத்திற்குச் சேவைசெய்தல் போன்றவற்றை எளிமையாகவும், பக்தியின் மூலமாகவும் செய்து கொண்டிருந்தனர். லுத்திரன்கள் கத்தோலிக்கர்களைப் போன்று போப் ஆண்டவரைத் தங்கள் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதாவது அவர்கள் தனித்த ஒருவரின் நீதியை நம்பினர். சுருங்கக்கூறின், “அவன் அவனை நம்புவது “. நான் தவறாது ராமேஸ்வரம் செல்வதால் எளிமையான பாதர் போடல் அவர்களின் விளக்கப் பேருரைகளை இழந்து விடுவேன்.

எப்போதும் வீட்டின் நினைவாகவே இருப்பதால் என் பெற்றோர் என் அருகில் அமர்ந்து “ நீ நிச்சயம் வீட்டு நியாபகங்களை மறந்து தான் ஆக வேண்டும்” எனக் கூறினர். அப்பொழுது தான் அறிவுக் கடலுக்குள் நான் நுழைய முடியும் என்று அறிவுறுத்தினர். “உன் மேல் பாசம் வைப்பவர்களிடமிருந்து உன்னை விடுவித்துக் கொள், எதை நினைத்தும் நீ வருத்தப்படாதே. எவ்விடத்தில் நீ இருக்கிறாயோ அவ்விடமே உனக்கு வீடு “ என என் தந்தை கூறினார். நான் வீட்டைப் பிரிந்த வேதனைகளை விட்டுவிட்டு என் அப்பா இதை கூற அவர் வருத்தப்பட்டிருப்பார். அந்த வலியை இப்போது நான் என்னுடையதாக எடுத்துக் கொண்டேன்.

ராமேஸ்வரத்திற்கு செல்வதற்கு பதிலாக இப்போது நான் ராம நாதபுரத்தைச் சுற்றி வருகிறேன். ஒரு நாள் சேதுபதி ராஜா மாளிகையைப் பார்க்கச் சென்ற போது எனது புதிய நண்பர்களின் மூலம் 18ம் நூற்றாண்டில் ஆற்காடு நவாப் சிவகங்கை ராஜாவையும், ராமநாதபுர ராஜா சேதுபதியையும் தோற்கடித்தார் என அறிந்தேன். ஆற்காட்டைக் கைப்பற்ற இரு போட்டிகள் இருந்தது : சந்தா சாகிப் மற்றும் முகமது அலிகான் வாலாஜா. ஆங்கிலேயர்கள் முகமது அலிகானையும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சந்தா சாகிப்பையும் ஆதரித்தனர். இது இருவருக்கும் இடையே போராட்டங்களை ஏற்படுத்தியது.

இவற்றின் விளைவாக ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி

இந்தியாவில் உள்ள பிரெஞ்சுக் கம்பெனிகளின் மீது தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தியது. அவை இந்தியாவை விட்டு அழிந்து பாண்டிச்சேரியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சென்றது. 1910 ல் ஆங்கிலேயர்கள் ராம நாதபுரத்தை மதுரையிலிருந்தும், திருநெல்வேலியிலிருந்தும் சில பகுதிகளைச் சேர்த்து தனி மாவட்டமாக அறிவித்தனர் எனது சிறு வயதிலேயே “பிரித்தானும் கொள்கை” அரசியல்வாதிகளின் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். நமது வேறுபாடுகள் நம்மைப் பிரிக்கவில்லை நமது சக்தியை நாம் அறியாமையே நம்மைவிட சிறியவர்களிடம் நம்மை அடிமைப்படுத்தியது.

“ஒரு நாட்டின் சிறப்பு என்பது நாட்டில் உள்ள சில மக்களின் சிறப்பைப் பொருத்தது அல்ல; நாட்டு மக்கள் அனைவரின் சிறப்பாகும் “

ராமநாதபுரத்தில் இது எனது இரண்டாவது வருடம். எனக்குப் புரட்சியான தேசியவாதியான எஸ்.டி.ஆர். மாணிக்கம் அவர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அவரது வீட்டில் உள்ள நூலகத்தில் இலவசமாக படிக்க அனுமதிப்பார். ஒரு ஆர்வத்தில் அங்கே சென்றேன். அவரிடம் எனக்கு ஏதாவது புத்தகத்தைப் பரிந்துரை செய்யுமாறு கேட்டேன். அவர் “ ஒரு குழந்தைக்கு வாசிக்கும் பழக்கத்தைத் தூண்டும் எந்தவொரு புத்தகமும் சிறந்ததே “ எனக் கூறினார்.

அவருடைய நூலகத்தில் உள்ள புத்தகங்கள் எனக்குச் சிறந்த ஆறுதலாக இருந்தது. அவர் புத்தகத்தைப் படிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் அவற்றை உனது எண்ணங்களில் செலுத்த வேண்டும் எனக் கூறினார். மாணிக்கம் ஐய்யா தான் என்னுடைய முதல் வழிகாட்டி.

ஸ்வார்ஸ்ட் மேனிலைப் பள்ளியின் ஆசிரியர் அய்யாதுரை சாலமன் தான் என்னுள் இருந்த வெளிச்சத்தைக் கண்டறிந்தார். அவருடைய எளிமை, பரந்த எண்ணம் போன்றவை எனக்கு ஏற்றதாக இருந்தது.

எனது மேனிலைப்பள்ளி காலங்கள் நமது நாட்டின் புரட்சியான காலங்களுடன் ஒத்துப்போனது. ஆகஸ்ட் 14 , 1947 ல் பாகிஸ்தான் தனி நாடாக அறிவிக்கப்பட்டது. அன்று இரவே ஆகஸ்ட் 15ல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. இந்துக்கள், முஸ்லீம் மற்றும் சீக்கியர்கள் இடையே வன்முறை ஏற்பட்டது. 14 மில்லியன் மக்கள் இடம் மாறினார்கள்.

சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் பாகிஸ்தானில் இருந்து சிலர் வந்து காஷ்மீரை அக்கிரமிப்பு செய்தனர். இந்தப் பிரச்சனையால் காஷ்மீரை சர்ச்சைக்குரிய இடமாக அறிவித்தனர். இதன் தொடர்ச்சியாக ஜனவரி 30, 1948ம் ஆண்டு டெல்லி பிரிவு ஹவுஸில் மகாத்மா காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டார். இது எனக்கு வருத்தமாகவும், அதிர்ச்சியாகவும் இருந்தது. நான் என் வீட்டிற்குச் சென்றேன். யாரிடமும் பேசவில்லை. மகூதியிலேயே தனிமையில் அமர்ந்து சிந்தனையில் இருந்தேன்.

ஒரு நாள் எனது தந்தை எனது அருகில் அமர்ந்து பேசினார். தனிமனித அளவிலும், சமூக அளவிலும் இது போன்ற கொடுமைகள் இருக்கும்.

“கடவுள் மனிதர்களை மனமாற்றமுடையவர்களாகவும், வேடிக்கையானவர்களாகவும், உண்பதற்காகவும், குடிப்பதற்காகவும், தூங்குவதற்காகவும் படைக்கவில்லை. நம்முடைய உலகம் சோதனைக்கானது, இறுதி நாளில் நாம் சுதந்திரத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளோம் எனக் கணக்கிடப்படும். அப்போது கருணைக்காக வேண்டுவது பயன் தராது.” எனக் கூறினார்.

எனவே, “ நீ நன்மை செய்யக் காத்திருக்க வேண்டாம். எப்போதும் நல்லவனாக இரு. உனது கட்டுபாட்டில் இல்லாதவற்றைப் பற்றி கவலைப்படாதே.. உலக சோதனைகளில் வெற்றி பெற உன்னுடைய எல்லைகளையும், உனது நுண்ணறிவினையும் பயன்படுத்து. கடவுளை நோக்கி நீ ஒரு அடி போனால் ;கடவுளின் அன்பு உன்னை நோக்கிப் பல அடிகள் வரும்.”

“ஆசிரியர் இல்லாமல் அறிவு இல்லை”

எனது தந்தையின் பேச்சிற்கு பிற்கு நான் ஆறுதல் அடைந்து, பள்ளிக்குச் செல்லத் தயார் ஆனேன். கற்றலில் எனக்குரிய இடத்தினை நான் கண்டறிந்தேன். எனது ஆசிரியர்களுடனான பிணைப்பு அதிகம் ஆனது.

குறிப்பாகக் கணித ஆசிரியர் ராமகிருஷ்ண ஐய்யர் மீது சிறப்பான பிணைப்பு இருந்தது.. அவரும் என் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தார். அவர் கணிதம் கற்பிக்கும் விதமும், கணிதத்தை மொழியாக மாற்றும் முறையும் சிறப்பாக இருக்கும். கல்வியினால் விலங்கு உணர்வுகளைப் பகுத்தறிவாக மாற்றியிலும்.

அவர் கல்வியைப் பற்றிய ஆன்மீகப் பார்வை கொண்டிருந்தார். அவர் “கல்வி என்பது மாண்வர்களிடம் ஏற்கெனவே உள்ளவற்றை வெளிக்கொண்டு வருவது, அவர்களை வளர்ப்பது, தூண்டுவது மற்றும் அனுமதிப்பது ஆகும் எனவும், கல்வி என்பது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒருவரின் உள் உள்ள அற்புதமான தகுதிகளை வெளிக்கொணர்வது “ எனக் கூறுவார்.

மேலும், “ புத்தகம் சார்ந்த கல்வியினால் உண்மையான மனிதனை உருவாக்க முடியாது. உடல் நலம், மனத்தூய்மை, நூண்ணறிவு, ஆன்ம சக்தி மற்றும் தோற்றம் போன்றவையே மனிதனை உருவாக்குகிறது. மாணவர்கள் தங்களது முழுத் திறனை

அடைய உண்மை,கட்டுபாடு, நேர்மை போன்றவற்றைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

இதை முழுவதுமாக புரிந்துகொள்ள இயலாவிடினும், உள் மனம் அமைதியாக இருந்தால் தான் வெளி உலகம் அமைதியாக இருக்கும் என உணர்ந்து கொண்டேன்.

மேல்நிலைக் கல்விக்குப் பிறகு நான் திருச்சி புனித ஜோசப் கல்லூரியில் அறிவியல் பாடப்பிரிவில் சேர்ந்தேன். இதுவரை ராம நாதபுரத்தைத் தாண்டி எங்கும் சென்றதில்லை. முதல் முறையாக தமிழ் நட்பின் மையப் பகுதியான இவ்வள்ளு பெரிய நகரத்திற்கு வருகிறேன்.

இந்த அற்புதமான ஊர் நமது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற உயர்ந்த பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. 17ம் நூற்றாண்டில் நாயக்கர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியை தங்கள் தலை நகராக மாற்றி மலைக்கோட்டைக் கோவிலையும் அமைத்தனர். இது நகரின் மையத்தில் 83 மீட்டர் உயரத்தில் கம்பீரமாக அமைந்துள்ளது.

கல்லூரியின் அமைப்பு பிரம்மாண்டமாக இருந்தது. அழகிய துறவு மடம் அமையப் பெற்ற நூற்றாண்டு பழமையான ஐரோப்பிய நிறுவனம். இது 1844ம் ஆண்டு கத்தோலிக்க தேவாலயத்தால் விரிவுபடுத்தப் பட்டு 1869ம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

நான் கல்லூரி விடுதியில் ஸ்ரீரங்கத்தில் இருந்து வந்த நண்பர் மற்றும் கேரளாவிலிருந்து வந்த கிறிஸ்துவ நண்பருடனும் தங்கியிருந்தேன். நாங்கள் மூவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஆனோம்.

கல்லூரி தர நிலையினைப் பொருத்தவரையில் நான் சிறந்த மாணவன் இல்லை.ஆனால், எனது திறன்களை வளர்க்க நான் கடினமாக உழைத்தேன். ஆசிரியர்களுடன் சிறந்த உறவினை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பினேன். எனது விடுதி காப்பாளர் மற்றும் ஆங்கில ஆசிரியரான பாதர் செக்குரியா அவர்களிடம் பழகினேன். அவர் ஒவ்வொரு மாணவர்களின் கனவுகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் பலங்களை காண்பவர். அவரது வகுப்பறைச் சூழல்கள் அனைவரது திறன்களும் வெளிவரும் வகையிலும், எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தும் விதமாகவும் இருக்கும்.

“வாழ்க்கை என்பது நகர்ந்து கொண்டேயிருப்பது; மிகச் சிறந்த பண்பு மாறுதல் அடைவது தான் “ எனக் கூறுவார்.

மிகச் சிறந்த பேராசிரியர்களைப் பெற்றதால் நான் அதிர்ஷ்டசாலி. நான் ஒரு சிறந்த மனிதனாக உருவாக அவர்கள் அனைவரும் ஊக்குவித்தனர். எனது கணிதப் பேராசிரியர் தொதாத்திரி ஐயங்கார் குறிப்பிட தக்கவர். அவரது வகுப்புகள் என்னை பெரிதும் ஆர்வமூட்டின. பின்னர், மாறுதல்கள் இல்லாத வாழ்க்கை இலக்கு அற்றது என உணர்ந்தேன்.

நாம் ஜோசப் கல்லூரியில் மூன்றாம் ஆண்டு படித்த போது சைவ உணவகத்தின் செயலாளராக தேர்வானேன். ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று கல்லூரி முதல்வர் பாதர் கலாதில் அவர்களை மதிய உணவிற்காக நாங்கள் அழைத்திருந்தோம். அவர், “ கலாம் கடவுள் ஏற்கெனவே உனக்கான பாகத்தினை ஒதுக்கிவைத்துள்ள போது, நீ உன்னுடைய மனதை இந்த உலகில் வீணக்காதே. அவருடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்படு. அவர் உனக்குத் தேவையான புதியனவற்றையும் வழங்குவார்.” எனக் கூறினார். இதுவே எனது ஆன்மீக எண்ணங்களுக்குத் துவக்கமாகும்.

கடவுளை மறந்து உலக ஆசைகளுக்காகச் சண்டையிடும் மனிதர்களைப் பார்த்து பாதர் கலாதில் ஆச்சரியப்பட்டார்.

அறிவும் , பக்தியும் இளைஞர்கள் சிறந்த நிலையினை அடைவதற்கான ஏணிகள் என்பதையும், அறியாமை மற்றும் சிற்றின்ப சிந்தனை வாழ்க்கையில் நம்மை வீழ்த்தும் பாம்புகள் என்பதையும் புரிய வைத்த எனது ஆசிரியர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

“இயற்கைக்கு அவசரமில்லை அது பல மில்லியன் வருட அடிப்படையில் செயல்படுகிறது. மனித வாழ்வு என்பது 80 அல்லது 100 ஆண்டுகள் நீடிக்கிறது. இது இயற்கையின் வேலையில் ஒரு சிறிய பகுதியே தவிர வேறில்லை. ஒரு மனிதன் தன் வாழ்நாளை விழிப்படையாத நிலையில் அல்லது தூக்கத்தில் செலவழிக்கும் போது அது வீணாகிறது.”

நான் புனித ஜோசப்பில் நான்காவது மற்றும் இறுதி ஆண்டில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது, ஒரு வியாழக்கிழமை மாலை நாதர் வாலி தர்காவிற்ருச் சென்றேன். நாதர் வாலி என்பவர் பதினோராம் நூற்றாண்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வந்த ஒரு சு.:பி துறவி இவர். இந்தியா மற்றும் இலங்கைக்கு இஸ்லாமியத்தை கொண்டு வந்த சூ.:பிக்களுள் முதலாவதாக வந்தவர். நான் அமைதியாக சில மணி நேரம் அமர்ந்திருந்தேன். சிறது நேரம் கழித்து திடீர் என ஒரு துறவி என் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தார்.

என்ன தேடுகிறீர்கள் வாலிபனே? என்று அவர் கேட்டார். ‘நான் என் உண்மையான சுயத்தை பார்க்க முயற்சிக்கிறேன்’ எனத் தெரிவித்தேன். ‘அதில் என்ன பிரச்சனை?’ அந்த துறவி கேட்டார். ‘நான் அதை பார்க்க முடியவில்லை’ என்றேன். நபஸ் ‘சுயத்தை எடுத்துப் போடு’ என்று துறவி கூறினார். ‘அது என்ன?’ என்று நான் கேட்டேன். நபஸ் என்பது மட்டமான, கீழ்த்தரமான, தற்பெருமையுள்ள மற்றும் உணர்ச்சிகளை உள்ளடக்கிய மனித இயல்பு. அது தாவர மற்றும் விலங்கு அம்சங்களாலான மனித வாழ்க்கை. அது உண்மையான சுயத்தை மறைக்கும். ஒரு நல்ல மனித வாழ்வின் முதன்மையான நோக்கம் என்பது நபஸ் (சுயம்)லிருந்து விடுபட்டு தூய்மை மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அடி பணியும் நிலையே ஆகும் என துறவி கூறினார்.

உன் ஆன்மீக நிகழ்வுகளின் பல்வேறு நிலைகள் என்ன? தயவு செய்து விளக்கவும், நான் அறியாமையில் இருக்கிறேன் என தெரிவித்தேன்.

கடவுள் ஒரு பெரிய நோக்கத்திற்காகத்தான் உள ஆன்மீக நிகழ்வுகளை சூழ்நிலைகள் மூலம் மனித வாழ்வில் அனுமதிக்கிறார். **Qulb** (கால்ப்) என்ற ஒருநிலை உள்ளது. இது இதயத்தைக் குறிக்கிறது. ஏனென்றால் அதுவே எண்ணங்கள் மற்றும் உணர்ச்சிகளின் தொட்டில். அது உண்மையிலே போர் புகிற இரு படைகளின் யுத்தக் களம்: ஒன்று **nafs** அல்லது உணர்ச்சி மற்றொன்று **rah** (ரக்) அல்லது ஆத்மா. பயணிகள் சரியான பாதையில் செல்ல **Qulb** ஐ சுத்தம் செய்வது ஆன்மீக ஒழுக்கத்தின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். அடுத்து **Sirr** (சிர்) என்ற மற்றொரு நிலையும் உள்ளது, நான் என்ற அகங்காரம். **Sirr** ஐ ஒழிப்பதன்மூலம் ஒருவருடைய கவனத்தை துன்பமிக்க

அம்சங்களுடைய இம்மைக்குரிய வாழ்விலிருந்து திசைதிருப்பி ஆன்மீக உலகினில் அதை பொருத்துவதே என நாங்கள் கருதுகிறோம்.

நீங்கள் இரு வெவ்வேறு வினைச்சொற்களை பயன்படுத்தியுள்ளீர்கள். (1) Qualb ஐ சுத்தம் (தூய்மை) செய்தல் மற்றும் (2) Surr ஐ வெறுமையாக்குதல். ஏன்? நான் விசாரித்தேன் தூய்மையாக்குதல் பக்கச்சார்பில்லாமல் விருப்பு வெறுப்புகளை அகற்றுதலை உள்ளடக்கியது. அதனால் எது நல்லதோ அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது எது கெட்டதோ அது நிராகரிக்கப்பட்டது. சுயத்தை மையப்படுத்திய மனித போக்குகளை மறுத்தல் மற்றும் துடைத்தழித்தல் என்பதையே வெறுமையாக்குதல் குறிக்கிறது. இது உண்மையிலேயே கடினமானது தான். ஆவியை ஒளிர்வடையச்செய்ய இடைவிடாத மன்றாட்டும், காவலும் தேவை. இது தான் இன்றியமையாத ஆன்மீக பயணம் என துறவி பேச்சை முடிக்கும் தொனியில் கூறி அவ்விடமிட்டுச் செல்வதற்காக எழுந்தார்.

‘உன்னுடைய விதி நட்சத்திரங்களில் இல்லை உன்னில் உள்ளது.’

அமைதி என் உள்ளத்தில் நுழைந்தது. அந்த துறவியை அனுப்ப நான் எழும்பவில்லை. நான் இன்னுமொரு மணி நேரமோ அல்லது அதற்கு மேலோ உட்கார்ந்திருந்தேன். அன்றிரவு அமைதியான ஆழமான தூக்கத்தை அனுபவித்தேன்.

மறுநாள் காலையில் எழுந்தபோது, நான் என் இயற்பியல் படிப்பை உடனடியாக நிறுத்திவிட முடிவு செய்தேன். அதற்குப் பதிலாக நான் பொறியியலை தொடர வேண்டும். என்னுடைய பறக்கும் கனவை நனவாக்க இதை நான் கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டும். சிவசுப்பிரமணிய அய்யர் எங்கள் வகுப்பில் பறவைகள் எப்படி பறக்கின்றன என கற்பிக்கும் தருணங்களிலும் கடற்பறவைகள் ராமேஸ்வரம் கடல் மீது உயரே வானத்தில் பறப்பதை பார்க்கும் தருணங்களிலும் பறப்பது என்பது என்னை ஆட்கொண்டது. நான் எளிதாக இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பே பொறியியல் படிப்பை தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக இப்போது கூட மெட்ராஸ்(சென்னை) தொழில் நுட்பக் கழகத்தில் (M.I.T) ஒரு பொருத்தமான படிப்பு இருந்தது. நான் வானூர்தி பொறியியலில் மூன்று ஆண்டு முதுகலை டிப்ளமோவுக்கு உடனடியாக விண்ணப்பித்தேன். எனக்கு இடம் கிடைத்தது (என் விண்ணப்பத்திற்கு வெற்றி கிடைத்தது).

எனினும், இந்த மதிப்புமிக்க நிறுவனத்தில் சேர்க்கைக்கு அதிகம் செலவானது. என் சகோதரி சோஹரா எனக்கு உதவினார். தன்னுடைய தங்க வளையல்கள் மற்றும் சங்கிலியை அடகு வைத்து என் சேர்க்கைக்கான கட்டணத்தை வழங்கினார். அவரது உதவியை ஏற்றுக்கொள்ள எனக்கு தயக்கமாக இருந்தது. ஆனால் எனக்கு வேறு வழி இல்லை. சோஹரா மெய்யான தியாகத்தைப் பற்றி அனைத்தையும் கற்றுத்தந்தார். அது அன்பினால் செய்யப்படுவது. அது வேறு வழியேயில்லாமல் செய்யப்படாமல் தேவைக்காக செய்யப்பட வேண்டும். உங்கள் பலம் தேவைப்படுவோருக்காய்

செய்யப்படவேண்டும். ஏனெனில் அவர்களது பலம் அவர்களுக்கு போதுமானதாக இல்லை. என்னிடமுள்ளதை பகிர்ந்து மற்றும் இலவசமாக பயனுள்ள தொண்டுகளுக்குக் கொடுத்தும் என் வாழ்நாள் முழுவதும் என் சகோதரியின் பெருந்தன்மையை பின்பற்ற முயற்சிக்கிறேன்.

விரைவாகவே நான் எம்.ஐ.டி யில் எனக்கென்று ஒரு இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். பொறியியல் பாடங்கள் எனக்கு படிப்பதற்கு எளிதாக இருந்தது. தொழில்நுட்ப படங்கள் வரைவதில் எனக்கு இயற்கையாகவே திறமை இருப்பதை கண்டுபிடித்தேன். என்னால் எளிதாக பல்வேறு விமானங்களிலுள்ள விஷயங்களையும், பல்வேறு கோணங்களில் பார்க்க முடிந்தது. திட்டங்கள், முகப்பு படங்கள் (நிலைமுகங்கள்) மற்றும் பிரிவுகள் சிறிய போராட்டத்திற்குப் பின்தான் புரிந்தது. இந்தப் படிப்பு எனக்கு சுவாரஸ்யமாகவும் இருந்தது. விமானங்கள், விண்கலம் ஆகியவற்றில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போக்குவரத்து மற்றும் கட்டுப்பாடு தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் பற்றி படித்தேன். எந்த வகையான விமானத்தையும் வடிவமைக்க, கட்ட, உருவாக்க, சோதிக்க மற்றும் பராமரிக்கும் திறன்களை பெறுவதற்கான நோக்கத்தையும் திருப்தியையும் உணர்ந்தேன். நான் எனக்கான தொழிலை கண்டுகொண்டேன்.

இந்தத் துறையின் கற்றல் சூழ்நிலை (அருமையாக) உயர்வாக இருந்தது. ஆசிரியர்கள் உயர்வாக மதிக்கப்படும் சர்வதேச நிபுணர்களாக இருந்தனர்.

எட்டு அல்லது ஒன்பது மாணவர்களைக் கொண்ட சிறிய வகுப்பு எங்களுடையது. அதுவே என்னை என்னுடைய விரிவுரையாளர்களுடனும், என் வகுப்பு தோழர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருக்க வழிவகை செய்தது. எனக்கு காற்றியக்கவியல் கற்றுத்தந்த பேராசிரியர் ஸ்பான்டருடன் (prof. Sponder) ஒரு தனிவகையான பிணைப்பை உணர்ந்தேன். அவர் ஒரு ஆஸ்திரிய விஞ்ஞானி, இரண்டாம் உலகப்போரின் போது நாஜிக்களால் பிடிக்கப்பட்டு சித்திரவதை முகாமில் சிறை வைக்கப்பட்டவர்.

ஒரு ஜெர்மானியரான பேராசிரியர் வால்டர் ரிப்பென்சின் (Prof. Walter Repentin) வானூர்தி பொறியியல் துறை தலைவரானது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு. மற்றொரு ஜெர்மானிய விரிவுரையாளர் இருந்தார். புகழ்மிக்க பேராசிரியர் கர்ட் டேங்க் (Prof. Kurt Tank) இரண்டாம் உலகப்போரின் போது போக்கில்-வில்.பி.பி.பி.யு 190 என்ற சிறந்த ஒற்றை இருக்கை போர் விமானத்தை வடிவமைத்தவராவார். ஜெர்மானிய போராசிரியர்களுக்கும் பேராசிரியர் ஸ்பான்டர் (Prof. Sponder) ருக்கும் இடையே இருந்த பதற்றம் வெளிப்படையாகவே தெளிவாக தெரிந்தது.

“மாணவர் தயாராக இருக்கும் போது ஆசிரியர் தோன்றுவார் மாணவர் உண்மையிலேயே தயாராக இருக்கும் போது ஆசிரியர் மறைந்துவிடுவார்.”

நான் பேராசிரியர் ஸ்பான்டரின் (Prof. Sponder) தனித்துவம் மற்றும் உயர்ந்த தொழில் தரத்தைப் பார்த்து வியந்துள்ளேன். அவர் எப்போதும் அமைதியாகவும், ஆற்றலுடனும், தன்னை முழுமையாக கட்டுப்பாட்டிலும் வைத்திருந்தார். பேராசிரியர் ஸ்பான்டர் சமீபத்திய தொழில்நுட்பங்களை கூர்ந்து கவனிப்பார். அவரது மாணவர்களையும் இதைபோல் செய்ய எதிர்பார்த்தார். நான் அவருடன் பேச அதிக நேரம் செலவிடுவேன். நாங்கள் வழக்கமாக பின்மாலை பொழுதில் அந்த பரந்த எம்.ஐ.டி. வளாகத்தில் உலா வருவோம்.

சிறந்த இந்திய நாகரிகம் மற்றும் நீடித்த இந்திய மக்களின் அடையாளம் ஆகியவற்றைக் கண்டு உண்மையிலேயே அவர் பொறாமைப்பட்டதாக அவர் என்னிடம் கூறினார். ஆஸ்திரியா வரலாறு முழுவதும் ஏராளமான பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டது என்று அவர் விளக்கினார். ஆஸ்திரியாவின் உள்ளே பெரிய பிராந்திய வேறுபாடுகள் உள்ளன மற்றும் ஆஸ்திரியாவின் பகுதிகள் பல நேரங்களில் அண்டை நாடுகளின் ஒரு பகுதியாக மாற விரும்பினர். ஆனால் இந்தியா எந்த நாட்டையும் தாக்கவில்லை, அதன் சிறந்த நாகரிகம் படையெடுப்பாளர்களின் மதங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் செரித்து விட்டது என்று பேராசிரியர். ஸ்பான்டர் (Prof. Sponder) கூறினார். பெரும்பாலான படையெடுப்பாளர்கள் தங்கள் நாடுகளுக்கு திரும்பியிருக்க மாட்டார்கள், காலப்போக்கில் அவர்கள் இந்தியர்களாகியிருப்பார்கள்.

என் மீது வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய மற்றொரு விரிவுரையாளரான பேராசிரியர் K.V.A. Pandalai (கே.வி.ஏ. பாண்டாலை) அவர் எனக்கு ஏரோ-கட்டுமான வடிவமைப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வை கற்றுத்தந்தார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிச்சயமாக ஒரு புதிய அணுகுமுறையை கொண்டு வரும் மகிழ்ச்சியான, நட்பான, ஆர்வமான ஆசிரியர் அவர். அறிவார்ந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கான பெரும்புரிதலை பேராசிரியர் Pandalaiயிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டேன். வாழ்க்கையின் ஆரம்ப நிலையிலேயே சொந்த சிந்தனைக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கற்றுக் கொண்டேன். இது எளியதாக இருந்தது. பேராசிரியர் Pandalai எனக்கு ஒரு உயர்ந்த நெறிமுறையை கற்றுத்தந்தார். நான் மற்றவர்களை எந்த கடுமையான ஆதாரத்தினாலும், சான்றினாலும் நடத்துகிறேனோ நானும் அதை பின்பற்ற வேண்டும். அந்த நேரத்திலிருந்து நான் இந்த கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டேன். அது என்னை வாழ்க்கை முழுவதும் உறுதியாக நிற்க வைத்தது.

அறிவார்ந்த ஒருமைப்பாடு, அறிவுசார் பணிவுடன் தொடர்புடையது என்பதை பேராசிரியர் Pandalai வலியுறுத்தினார். பேராசிரியர் Pandalai அறிவு எல்லைகளுக்குள் உணர்வுடன் இருப்பது பற்றி கற்றுக்கொடுத்தார். நாம் ஒருபோதும் பாரபட்சத்திற்கும், தவறான அபிப்பிராயத்திற்கும், வரையறுக்கப்பட்ட கண்ணோட்டத்திற்கும் ஆளாகிவிடக் கூடாது. இது ஒரு தார்மீக பிரச்சனை அல்ல. உங்களுடைய அறிவின் வரம்பை உணர்ந்தோமானால் அது புதியவிஷயங்களை அறிய அனுமதிக்கிறது. உங்களை தேவையற்ற தவறுகளிலிருந்து தற்காக்கிறது.

நான் உண்மையிலேயே அதிர்ஷ்டக்காரன் தான். என்னுடைய விரிவுரையாளர்கள் அறிவாளிகளாக இருந்தனர். பாடத்திட்டத்தை தாண்டி அதிகமாக கற்றுத்தந்தனர். பேராசிரியர் நரசிங்கராவ் ஒரு கணிதன். அது மட்டுமல்லாமல் தத்துவார்ந்த காற்றியக்கவியல் கற்றுத்தந்தார். ஆனால் கண்களுக்கு புலப்படாத விஷயங்களையும் பாராட்ட எனக்கு உதவினார். நான் அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டது நீங்கள் எந்த துறையைச் சார்ந்தவராகயிருந்தாலும் உலகின் எல்லா நிபுணர்களின் பங்களிப்பைக் காட்டிலும் அத்துறையில் கடவுளின் பங்களிப்பை கற்கும்போது நாம் மேலும் அறிந்து கொள்ளமுடியும் என்பதே.

கடவுள் எல்லையற்றவர், ஏனென்றால் கடவுளுக்கு முதலுமில்லை முடிவுமில்லை என பேராசிரியர் ராவ் கூறுவார். அவர் (கடவுள்) எப்போதும் இருந்தார் எப்போதும் இருப்பார். மறுபுறம் நாம் மனிதர்கள் 'பாதி எல்லையற்றவர்கள்' ஏனென்றால் நமக்கு பிறப்பின் மூலம் தொடக்கமுண்டு ஆனால் நம் ஆன்மா எப்போதும் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். இதைத் தெரிந்துகொண்டதும், நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். நித்தியத்திற்குண்டானதை நோக்கும் போது பிறப்பிற்கும் உடல் இறப்பிற்குமான கால இடைவெளி அதிக முக்கியமில்லை.

“உங்களது விதி நீங்கள் முடிவெடுக்கும் தருணங்களிலுள்ளது”.

இந்த கால அளவு முக்கியமானதாக இல்லை என்றாலும், என் அனுபவம் கூறியது அதில் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பது முக்கியம். என் இறுதி ஆண்டில், குறைந்த அளவு தாக்கும் விமானம் ஒன்றை நான்கு சகாக்களுடன் வடிவமைக்கும் திட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்டேன். நான் ஒட்டுமொத்த வடிவமைப்பு மற்றும் வரைபடங்கள் தயாரிக்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டேன். விமானத்தின் உந்து விசை, அமைப்பு, கட்டுப்பாடு மற்றும் கருவிகள் வடிவமைப்பை என் அணியினர் தங்களுக்குள் பிரித்துக்கொண்டனர்.

நாங்கள் சில காலம் அவ்வேலையை செய்தோம். பேராசிரியர் கே. சீனிவாசன், எங்கள் வழிகாட்டி மற்றும் எம்.ஐ.டி.யின் இயக்குனர், எங்கள் வேலையை மதிப்பாய்வு செய்தார். எங்களுடைய முன்னேற்றம் படுமோசமாக இருப்பதாக கூறினார். நான் எங்கள் வேலையை செய்து முடிக்க இன்னும் ஒரு மாதகால அவகாசம் கேட்டேன், ஆனால் பேராசிரியர் சீனிவாசன் அனுதாபப்படவில்லை (இரக்கப்படவில்லை). அவர் என்னிடம் கூறினார்.

“இங்கே பார் இளைஞனே, இன்று வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல், நான் உனக்கு மூன்று நாள் தருவேன். திங்கள் காலை கட்டமைப்பு வடிவம் கிடைக்கவில்லை என்றால் உன்னுடைய உதவித்தொகை நிறுத்தப்படும்”.

பேராசிரியர் சீனிவாசனின் இறுதி எச்சரிக்கையை கண்டு அதிகம் அதிர்ச்சியடைந்தேன். ஏனென்றால் அந்த உதவித்தொகை தான் என் உயிர்மூச்சு. அது நிறுத்தப்பட்டால், நான் என்

படிப்பைத்தொடர முடியாது. வேறு வழியில்லை எங்கள் இயக்குனர் கொடுத்த மூன்று நாட்களுக்குள் பணியை முடிக்க வேண்டும் ஆனால் அது சாத்தியமற்றதாய் இருந்தது.

நான் என் அணியினரிடம் பேசினேன். நாம் ஒய்வின்றி உழைத்தாக வேண்டும், நாங்கள் யாரும் அந்த இரவு முழுவதும் தூங்கவில்லை. பேராசிரியரின் காலக்கெடு எங்களை அப்படி நிர்ப்பந்தித்தது. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் இரவு உணவு தவிர்த்து வரை பலகையிலேயே வேலை செய்து கொண்டிருந்தோம். சனிக்கிழமையன்று, நான் ஒரே ஒருமணி நேரம் தான் இடைவெளி எடுத்துக் கொண்டேன். ஞாயிறுகாலை, நான் என் வடிவமைப்புகளை முடிக்கும் தறுவாயில் இருக்கும் போது ஆய்வகத்தில் யாரோ ஒருவர் இருப்பதை உணர்ந்தேன். நாங்கள் வேலை செய்கிறோமாவென பேராசிரியர் சீனிவாசன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். என் வரைபடங்களை பார்த்த பின்னர் என்னை தட்டிக் கொடுத்து அன்பாகக் கட்டியணைத்தார். 'கடினமான காலக்கெடுவை கொடுத்து உங்களை மன அழுத்தத்திற்கு உட்படுத்தினேன் என்று எனக்குத் தெரியும்.

'மனவழுத்தமில்லையெனில் முன்னேற்றமில்லை!'

நான் இந்த அனுபவத்திலிருந்து ஒரு தப்ப இயலாத உண்மையை அறிந்தேன். நமக்கு வேண்டும் என்றோ அல்லது வேண்டாமென்றோ என்பதை பொருட்படுத்தாமல் இறுதியாக வாழ்கையெனும் விளையாட்டை விளையாடுவதாக நான் உணர்ந்தேன். அதை நன்றாக விளையாடுபவர்கள் வாழ்வில் வெற்றி பெறுகின்றனர். அதை மோசமாக விளையாடுபவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றனர்.

சிறிது காலம் கழித்து, இரண்டு வேலை வாய்ப்புகளுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தனர். இதில் விமானப்படை குறுகிய சேவைகமிஷன் மூலம் வழங்கப்படும் வேலைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப இயக்குனரகம் அபிவிருத்தி மற்றும் உற்பத்தி (டிடி&பி)(வான்), பாதுகாப்பு உற்பத்தி துறையின் கீழ், பாதுகாப்பு அமைச்சகம் மூலம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட பொறியாளர்களுக்கான வேலைகள். நான் இரண்டிற்கும் விண்ணப்பித்தேன். ஜனவரி 1958ல், டேராடூனில் இந்திய விமானப்படையிலும், புதுதில்லியில் டிடி&பி(ஏர்)யிலும் நேர்காணலுக்காக அழைக்கப்பட்டேன். நான் அந்நேரம் வரை துணைக்கண்டத்தில் தெற்குப் பகுதிகளைத் தாண்டி பயணம் செய்ததில்லை. பரந்து விரிந்த என் நாட்டை பார்க்கத் துணிந்தேன். நான் சென்னை மத்திய ரயில் நிலையத்திலிருந்து கிராண்ட் டிரங்க் (ஜிடி) எக்ஸ்பிரஸில் ஏறி ஒரு ஜன்னலோர இருக்கையைப் பிடித்தேன்.

நம் நாட்டையும் அதன் வரலாற்றைப் பற்றியுமான எனது பார்வையை இந்த இரு இரவுகள் மற்றும் ஒரு நாள் பயணம் மாற்றியமைத்தது. கங்கை நதியும் அதன் எண்ணற்ற துணை நதிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட செழிப்பான மற்றும் வளமான சமவெளிகள், அன்னிய பாலவனத்து மக்களையும், மலைநாட்டினரையும் படையெடுக்க வைத்தது என்பதை புரிந்து கொண்டேன். கடகரேகைக்கு

தென்புறத்திலுள்ள இந்திய பகுதி பெரும்பாலும் தொடர்படாமலும், பாதுகாப்பாகவும் இருந்ததற்கு விந்திய மற்றும் சாத்திரா மலைத் தொடர்கள் கவசமாக இருந்ததே காரணம் என்பதையும் பார்த்தேன். நாம்பதை, தப்தி, மகாநதி, கோதாவரி மற்றும் கிருஷ்ணா நதிகள் பின்னிப்பிணைந்து இந்திய தீபகற்பத்தை பாதுகாக்கிறது. மிகவும் தீர்மானமான படையெடுப்பாளர்கள் மட்டுமே கடைகோடி தென் இந்தியாவை அடைய முடிந்தது. டீடிஃபி (ஏர்) நேர்காணலில் பங்குபெற்றபின் நான் டேராடூன் அடைய ஒரு ரயிலில் சென்றேன். அது மே மாதம் 10ஆம் நாள், 1857ல் முதல் இந்திய விடுதலைப் போர் தொடங்கிய வரலாற்று நகரமான மீரட் வழியாகச் சென்றது. நான் ரூர்க்கியில் இறங்கினேன். பிரான் காளியார் என்ற தர்காவை விஜயம் செய்தேன். அது பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டில் சஷ்டி வரிசையில் வந்த சுஃபி துறவியான அலி அகமது சபீர் காளியாரல் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டது. நான் அமைதியை உணர்ந்தேன். டேராடூனில், கிளமெண்ட் டவுனில் உள்ள விமானப்படைதேர்வு வாரியத்தை (1AFSB) நான் வந்தடைந்த போது ஆன்மீக ஆற்றலால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்தேன்.

முதல் நாள் நடத்தப்பட்ட நுண்ணறிவு சோதனை (IQ சோதனை) மற்றும் இதர பல தேர்வுகளை உள்ளடக்கிய முதல் நிலை தேர்வை எளிதாக கடந்துவிட்டேன். இரண்டாம் நிலை தேர்வுக்காக இருபத்தைந்து நாட்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தனர். அது ஒரு உளவியல் தேர்வையும் மற்றும் குழு தேர்வையும் உள்ளடக்கி ஐந்து நாட்கள் வரை நடக்கும். இறுதியாக கடைசி நாளில் எனக்கும் என்னோடிருந்தவர்களுக்கும் நேர்காணல் நடந்தது. எட்டு அதிகாரிகளை தேர்ந்தெடுக்க, இரண்டாம்நிலை தேர்வின் மூலம் தேர்ந்தெடுத்த இருபத்தைந்து பேர் கூட்டத்தில் நான் ஒன்பதாவதாக முடித்தேன். நான் மிகுந்த ஏமாற்றமடைந்தேன். அதிர்ச்சியாகவும் இருந்தது. விமானப்படை வாய்ப்பு என்னைவிட்டு நழுவி விட்டது என்பதை புரிந்து கொள்ள எனக்கு சில காலமானது.

ஆசை நிராசையாகி நோக்கமிழந்தவனாக உணர்ந்த நான் தில்லி பயணத்திற்கு முன்பு சில காலம் ரிஷிகேஷில் செலவிட முடிவு செய்தேன். நான் கங்கையில் நீராடி, மலையில் சிறிது தூரத்தில் அமைந்துள்ள சிவானந்த ஆசிரமத்தில் நுழைந்தேன். அங்கே நான் சுவாமி சிவானந்தாவை சந்தித்தேன். எனது முஸ்லீம் பெயர் சுவாமிஜியிடம் எந்த சலனத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை, நான் ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை, அவரே என் துக்கத்திற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். பறக்க வேண்டும் என்ற எனது நீண்டநாள் ஆசையும், விமான படையில் சேர நான் எடுத்த முயற்சியும் தோல்வியடைந்ததை நான் அவரிடம் விவரித்தேன். என்னுடைய கனவுகள் சிதைந்துவிட்டது. என சுவாமிஜியிடம் கூறினேன்.

வாழ்க்கை எப்படி போகிறதோ, அப்படியே அதில் நீண்ட அடி எடுத்து வைத்து நட என கூறினார்.

‘உன் விதியை ஏற்றுக்கொண்டு முன்னேறிச் செல். நீ விமானப்படை விமானியாக விதிக்கப்படவில்லை. நீ எதுவாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறாய் என்பது இப்போது உனக்கு தெளிவாகத் தெரியவில்லை ஆனால், சரியான நேரம் வரும்போது தெரியவரும். உனக்கேற்ற பாதையில் நடத்திச்

செல்வது தான் இத்தோல்வியின் நோக்கம். அதனால் இதை மறந்து விடு. உன்னோடு ஒன்றிப்போ. அது மட்டுமே நீ செய்ய வேண்டியது, மற்றவையெல்லாம் செய்யப்பட்டுவிடும்.

கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வை. உன் வாழ்க்கையை பயமின்றி வாழ். கடவுள் நன்மையானதைத் தருவார் என நம்பி வாழ். ஒரு நம்பிக்கை நிறைந்த மனிதன், தன்னைச் சுற்றியுள்ள எல்லோருக்கும் நல்ல எதிர்காலம் அமைய வேண்டும் என்று தன்னுடைய இரவு மற்றும் பகலின் பெரும் பகுதியை தொடர்ந்து ஒதுக்குகிறார். அவன் மக்களின் சாதாரண பழக்க வழக்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கிறான். அதனால் வழக்கமான பொருட்கள் நிச்சயமாக அவனது நலனுக்காக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீ கற்பனைகூட செய்ய முடியாத இடத்திலிருந்து நன்மைகளைப் பெறுவாய். அது உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டு ஏற்க உத்தரவிடப்படும்.

நான் ஆசிரமத்தை விட்டு வந்த பின்னரும் சுவாமிஜியின் வார்த்தைகள் என்னோடிருந்தன. அவைகள் என் மனதில் பதிவு செய்யப்பட்டது போலிருந்தது. ரிஷிகள், ஞானிகளின் புனித நாடான இமயமலை அடிவாரத்தை விட்டு மீண்டும் இம்மைக்குரிய உலகத்தை நோக்கி புறப்பட தயாரானேன். டெல்லிக்கு திரும்பும் போது இரயிலில், நான் திட்டமிட்டிருந்த பாதை இல்லையென்றாலும், எனக்காக விதிக்கப்பட்ட பாதையில் நடக்க தயாரானவனாக உணர்ந்தேன்.

நான் டெல்லியிலிருந்து திரும்பியதும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் உற்பத்தி இயக்குநகரத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ள தொழில் நுட்ப மையத்தில் சேர்ந்தேன். இந்த அமைப்பானது இராணுவ ஆகாய விமானம் தொடர்பான கள ஆய்வு, வான் வெளி அமைப்பு மற்றும் பிற வான்வழி தொலை அளவு தொடர்பான உபகரணங்கள் போன்றவற்றை கையாள்கிறது. நான் முது நிலை அறிவியல் உதவியாளராக (S.S.A) இருந்ததால் ஆகாயவிமானம் பறக்கத்தகுதியாக இருக்கிறதா ? என்று ஆய்வு செய்ய செல்வேன், அப்பொழுதெல்லாம் எனக்கு அடிப்படை சம்பளமே ஒரு மாதத்திற்கு ரூ.250 தான் இருக்கும். ஆகாய விமானம் பாதுகாப்பாக பறக்க தகுதி உள்ளதாக இருக்கிறதா என அறிய பறக்கும் தகுதி ஆய்வு பயன்படுகிறது. விமானி ஆக வேண்டும் என்ற கனவோடு வருகிறவர்களுக்கு இது ஒரு ஏமாற்றமே! நான் முடிவுசெய்தேன் எப்படி என்றாலும் மீண்டும் இந்த டெராடுனுக்கு வரக்கூடாது, நான் ஆகாய விமானத்தில் பறந்ததில்லை இருந்தாலும் பறக்கிறவர்களுக்கு உதவும்படியாக என்னை நான் தயாராக்கிக்கொண்டேன்.

சில காலங்களுக்குப் பிறகு நான் அடைந்த தோல்வியின் நிமித்தம் நான் விமான படையில் சேர முடியாதது எனது கனவாகவே ஆகிவிட்டது. அது எனக்கான நேரமாகவே இருந்தது. நான் யார் என்பதை நான் உணர்ந்தேன் என்னை நானே செதுக்கி சீராக்கினேன். மனிதர்களாகிய நாம் பிறந்தோம், இறந்தோம் என்பதற்காகவா இருக்கிறோம்? உண்மையில் சொல்ல வேண்டும் என்றால் என்னுடைய வேலையை நான் ஒழுக்கமான படை வீரரை போலவும் துறவியை போலவும் சாந்தமாக செய்தேன். இந்த வேலை தான் எனக்கு தகுதியான வேலை என்றால் இதில் நான் வேதனையை உணர்ந்தேன்.

நிறைய வேலைகளின் மத்தியிலும் எனக்கு சிந்திப்பதற்கு நேரம் இருந்தது. சில மாதங்கள் கழித்து ஆகாய விமானம் மற்றும் போர் தளவாடங்கள் சோதனை செய்யும் இடமான கான்பூருக்கு அனுப்பப்பட்டேன் அங்கு நான் வெப்ப மண்டலத்தை மதிப்பீடு செய்யும் பிரிட்டிஷ் இயக்கம் ஒன்றில் கலந்து கொண்டேன். இது ஒரு மறைமுகமான மற்றும் இடை மறித்து தாக்கக்கூடிய ஆகாய விமானம். இது இந்திய விமானப் படையினுள்ளும் செலுத்தப்பட்டது.

அந்த நாள்களில் (காலத்தில்) கான்பூர் ஒரு நெரிசல் மிக்க அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத ஒரு இடமாக இருந்தது. வட இந்தியாவில் அந்த குளிரில் அங்கு தங்கியது ஒரு புதிய அனுபவத்தை கொடுத்தது. வெப்ப மண்டலத்தில் பழகிய ஒரு இளைஞனுக்கு இந்த

குளிரில் தங்குவது ஒரு அதிர்சியை அளிக்கும். நான் அந்த இடத்தில் இருந்த போதிலும் அரிசி உணவை (சாதம், சோறு) உட்கொள்ளுவதையே பழக்கமாக வைத்திருந்தேன். அது மட்டுமல்லாமல் அங்கிருந்த மேஜையில் உள்ள உணவு பட்டியலில் உருளைகிழங்கு சார்ந்த உணவு வகைகளை காண்பது அரிதாக இருந்தது.

அங்கு நிறைய நபர்கள் இருந்த போதிலும் கான்பூரில் வசிப்பது எனக்கு தனிமை உணர்வை ஏற்படுத்தியது. இந்த உணர்வு பெரிய நகரங்களில் வசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் வரக்கூடியது. அங்குள்ள தெருக்களில் வசிக்கும் மக்கள் அனைவரும் கான்பூரில் உள்ள தொழிற்சாலையில் வேலை தேடும் உணர்வோடு வந்தவர்கள்தான். அவர்கள் தங்கள் சொந்த மண் வாசனையையும் பாதுகாப்பளிக்கும் குடும்பத்தினரையும், அனைத்தையும் அவர்கள் விட்டுவிட்டு ஒருநோக்கத்தோடு வந்துள்ளனர். எப்படிப்பட்ட மக்கள் இவர்கள் - தொந்தரவுகள், அற்பமான மற்றும் வளைவு நெளிவுகளை தாண்டியும் சலிப்போடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதுவா கடவுளின் அற்புதமான படைப்பு? மற்றும் இதுவா கடவுளின் அக்கறை? நான் வியக்கிறேன்.

கான்பூரில் உள்ள சில மக்களுடன் பேசி பழகியதில் நான் செய்தித்தாள் வாசிப்பதை பழக்கமாக்கி கொண்டேன். குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட பகுதிகளை வாசிக்கப்பழகிக் கொண்டேன். இங்கு இந்தியா மற்றும் சீனா நாடுகளுக்கு இடையேயான போரைப்பற்றி ஒரு விழிப்புணர்வையும் பெற்றுக்கொண்டேன். அடக்கு முறையை கையாளக் கூடிய சீனா இராணுவத் துறையினரான தலாய்லாமா தீபெத்தின் படைத்தளபதி 30, மார்ச் 1959 அன்று இந்திய எல்லைக்கு வந்து சேர்ந்தார். இந்தியப் படையினர் அவரை பூம்டிலா (Bomdila) என்னும் இடத்திற்கு கொண்டுவர சேர்த்தனர். தற்பொழுது அந்த இடம் அருணாசலப்பிரதேசம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் தலாய்லாமா மற்றும் அவரை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கும் இந்தியாவில் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக முன்பே ஒப்புக்கொண்டனர். விரைவில் எக்ஸைலின் உள்ள அதே அரசாங்கம் ஹிமாச்சல பிரதேசத்தில் உள்ள தர்மசீலாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

தலாய்லாமாவின் தொந்தரவுகள் என்னைப் பாதித்தது போலவே உலகம் முழுவதும் எதிரொலித்தது. எதற்காக அமைதியையும், ஆன்மீகத்தையும் கடைபிடிக்கக் கூடியவர்கள் இராணுவப்படையினரால் மோசமாக நடத்தப்படுகின்றனர்? பரிணாமம் மனிதர்களை அமைதிப்படுத்துவதாலா? அல்லது வன்முறையை தூண்டுகிறதா?

'நீங்கள் ஒரு போதும் உண்மையையும் மனிதத்தன்மையில் உள்ள நம்பிக்கையை இழந்து விடாதீர்கள். மனிதத்தன்மை என்பது பெருங்கடலைப் போன்றது. அதில் ஒரு துளி மாசுப்பட்டால் முழுக்கடலும் மாசடையாது'.

நான் பார்த்த வரை மனித இனம் என்பது ஒரு மனிதனுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்புகளை ஒன்றினைக்க கூடியது மட்டுமல்ல. இது உயிரினங்களை அழிவுக்கு உட்படுத்தக் கூடிய ஒன்றும் கூட, 13 பிப்ரவரி 1960 அன்று பிரான்ஸ் தன்னுடைய முதல் அணு உலை சோதனையை அல்ஜிரியாவில் உள்ள சகாரா பாலைவனத்தில் நடத்தியது. அதனுடைய பெயர் ஜெர்பாஸ்ஸிபுளு (Ger boise Bleue) 70 கிலோ டன் எடை கொண்ட இதனுடைய தாக்கம் அமெரிக்க ஹிரோஷிமாவில் 6, ஆகஸ்ட் 1945 ல் நடாத்திய லிட்டில் பாய் (little boy) என்ற அணு உலை சோதனையை விட நான்கு மடங்கு உயர்ந்தது, அல்ஜிரியாவில் நடந்த இந்த அணு உலை சோதனை மிகப் பெரிய ஆபத்துக்களை ஏற்படுத்தியது. அவற்றுள் சில ஏற்கனவே காற்றரிப்பினால் மண்வளத்தை பாதித்திருந்தது, அணுகுண்டில் இருந்து வந்த கதீர் வீச்சினால் உயிரினங்களும், வீட்டில் வளர்க்கும் விலங்கினங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. இது மனிதர்களையும், ஊர்வனவற்றையும், பறவைகளையும் இடம் பெயரச் செய்யும் நிலைக்கு தள்ளியது. மனிதனால் மட்டும் எப்படி தன்னுடைய சொந்த வாழிடத்தில் உள்ள உயிரினங்களுக்கு தீங்கிழைக்க முடிகிறது. இது போன்ற சில விஷயங்களை யோசிப்பதில் என்னுடைய தனிமையான இரவினை கழித்தேன். இதற்கான பதிலை தெரிந்து கொள்ளும் ஆவல் மட்டும் அல்ல கேள்விகளும் என்னுடைய மனதில் எழுந்தது. மனிதன் இயற்கையாகவே மனிதனுள் வன்முறை, சமரசம், ஒத்துழைப்பு இவை அனைத்தும் கலந்து இருப்பதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. பரிணாமம் மனிதனை வன்முறையாகவோ அல்லது அமைதியாகவோ மட்டும் வடிவமைப்பதில்லை என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். பரிணாமம் பிரச்சனைகள் வரும் பொழுது அதனை எவ்வாறு கையாள்வது மற்றும் எவ்வாறு அடக்கியாள்வது என்பதனையும் வடிவமைக்கின்றது. உணவு இல்லாத பொழுதும் நான் வருத்தப்படுவது கிடையாது. இந்த உணர்வு உலகத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையினர் கடைபிடிக்கக்கூடியது. ஆனால் இப்பொழுது மனித இனம் எண்ணெய் மற்றும் கனிமங்கள் போன்ற வளங்களுக்காக போட்டி போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது.

கான்பூரில் நான் தங்கியிருந்த என்னுடைய சிந்தனையை விரிவாக்கியது, ஆனால் என்னுடைய வேலை எனக்கு தென்னிந்தியாவில் இருந்த உணர்வை தந்தது. 1950 மற்றும் 1960 களில் HAL (Hindustan Aeronautical Limited) 1959 ல் பெங்களூரில் ADE ஊருவாக்கப்பட்டது. இது HAL முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரிந்த வான்வழி தொலை அளவு திட்டப் பொறியாளர்கள் தங்களுக்கு என்று ஒரு புதிய தொகுதியினை உருவாக்கினார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் இராணுவ படையிருக்கு உதவி புரிந்தனர். நானும் அவர்களுள் ஒருவன், நாங்கள் இந்திய விமான படையினரால் பல தேர்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டோம்.

நான் ADE (The Aeronautical Development Establishment) சர்வதேச இந்திய விமானத்துறையினுள் (Air India International) ஜெட் என்ற அதிவேக விமானம் நுழைந்தது. 21 பிப்ரவரி 1960 ம் ஆண்டு சர்வதேச இந்திய விமானத் துறையில் போயிங் 707-420 என்ற விமானம் தான் ஆசியாவின் முதல் விமானம் இந்த விமானம் கப்பல் படையோடு இணைக்கப்பட்டது. இதே வருடம் மே14 ஜெட் சேவையானது நியூயார்க்கில் இருந்து லண்டன் வரை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1962 ஜீன் 8 ல் இருந்து விமான வழி சேவையானது ஏர் இந்தியா என்று மாற்றப்பட்டது. ஜெட் விமான வழி சேவையில் 1962 ஜீன் 13 ல் ஏர் இந்தியா முதலிடத்தை பிடித்தது.

1960 ன் தொடக்கத்தில் இந்தியாவும் தன் காலடியை அறிவியல் உலகத்தில் அடியெடுத்து வைத்தது. ஐந்து இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் (IIT'S) Indian Institutes of Technology) நிறுவப்பட்டது. 1950 ம் ஆண்டில் பம்பாயிலும் 1959 ம் ஆண்டு மதராஸ் மற்றும் கான்பூரிலும் 1961 ல் டெல்லியிலும் நிறுவப்பட்டது. உண்மையிலேயே இது உலகத்தரம் வாய்ந்தது. அந்த கல்வியாண்டில் வெளிநாட்டிலிருந்து அதிகாரத்துவ உதவி கிடைத்தது. சோவித் ரஷ்யாவின் உதவியுடன் மும்பையில் இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது. அமெரிக்கா, கான்பூர் IIT நிறுவ உதவி செய்தது. ஜெர்மனியில் உள்ள ஜெர்மன் அரசாங்கம் தெற்கு பகுதியில் தங்களுடைய வர்த்தகத் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் நிறுவுவதற்கு திட்டமிட்டது. ஜெர்மன் அரசாங்கம் தொடக்கத்தில் பெங்களூரில் IIT நிறுவ முன் மொழிந்தது. கல்வி மந்திரி சி.சுப்பிரமணியன் இவர் கவர்னர் வளாகத்தில் உள்ள அலுவலர்களை கவனித்துக் கொண்டு இருந்தார். ஜெர்மன் அரசாங்கம் இவரை IIT ன் கல்வி மந்திரியாக இருக்குமாறு செய்தது.சென்னையில் உள்ள கவர்னர் மாளிகையில் உள்ள புதிய வளாகத்தில் அமெரிக்க கூட்டமைப்பு சேர்ந்த நாடுகள் இணைந்து டெல்லியில் IIT யை உருவாக்கியது.

நான் பார்த்தவரை பெங்களூரு தான் இந்தியாவிலேயே அழகான நகரம் எனலாம் இது மக்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடமாக உள்ளது. ஏனெனில் இது கான்பூர் மற்றும் டெல்லியை விட முரண்பாடான நகரம். கான்பூரானது மக்கள் நெரிசல் உள்ள மாசு நிறைந்த நகரமாக இருந்தது அதே போல் டெல்லியும் உயர் குடியில் பிறந்த திமிர் பிடித்த மக்களைக் கொண்ட நகரமாக இருந்தது. நான் இப்பொழுது உலக மயமான பன்முக திறமைகளைக் கொண்ட ஒரு இந்திய நகரத்தில் வாழ்வதை உணர்கின்றேன். இந்தியாவானது தன் மக்களை விசித்திரமான வகையில் வழிநடத்துகிறது. நான் யூகிக்கிறேன். அறிவியல் முன்னேற்றத்தால் பயனையும் அடைகின்றனர். பாதிப்பையும் அடைகின்றனர் ஒரு கணக்கெடுப்பின்படி பார்த்தால் இந்தியர்கள் பிரம்மிக்கத்தக்க குணாதிசயங்களை வளர்த்துள்ளனர் எப்படி எனில் கருணையுள்ளவர்களாகவும் கடும்

உழைப்பாளிகளாகவும் கொடுரகுணமுள்ளவர்களாகவும் உணர்ச்சிவப்படக் கூடியவர்களாகவும் உழைத்து களைத்து போனவர்களாகவும் ஆழ்ந்த மற்றும் நிலையற்ற குணம் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளன சாதிய அடிப்படையில் இல்லாமல் அரசாட்சி செய்பவருக்கு உண்மையாக இருப்பதும் தான் இந்திய மக்களை வலுவிலக்கச் செய்கிறது. முன்னேறி வருகின்ற நாடுகள் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையாக செயல்படுகிறது அதனால் வெற்றி காண்கின்றது ஆனால் நம் நாடு பிரிவினைகளினால் வலுவிழந்து போகின்றது விரைவில் பிரிவினை மேன்மேலும் நாடு முழுவதும் பரவும் நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது.

1962 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 21 ல் இந்தியா சீனா எல்லைப்பகுதியில் போர் வெடித்து முக்கியமான சீன பகுதியான லடாக்கின் குறுக்கே மக்மோகன் கோட்டில் இந்த போர் ஆரம்பமானது. மக்மோகன் கோடு வரைபடத்தில் இடம் பெறுவதற்கு பிரிட்டிஷ் மற்றும் திபெத்திய அரசாங்கமும் 1914 ல் பிராந்திய எல்லைக் கோடாக ஒப்புக்கொண்டது. திபெத்தும் சைனாவும் இணைந்து மேக் மோகன் கோட்டை. இந்திய சீனா எல்லைக் கோடாக நிர்ணயம் செய்தது சைனா-இந்திய போர் தேசிய அவமானமாக இந்தியாவிற்கு இருந்தது.

'பொறுமை என்பது முரண்பாடுகளை தவிர்க்கக் கூடிய ஒன்று இதுமட்டுமே முரண்பாடு காட்டக்கூடிய நிலையை அமைதியினால் வெல்லக்கூடிய வழியாகும்'. சைனாவில் இருந்து இந்தியாவிற்கு மேக்மில்லன் கோடு பகுதியின் வழியாக எளிதாக வந்து விடலாம் சோவியத் யூனியன், அமெரிக்கா, பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகள் இந்தியாவிற்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்தன. பின் நவம்பர் மாதம் 19 ம் தேதி 1962ம் ஆண்டு சைனா இந்தியாவுடனான தனது போரை நிறுத்திக் கொண்டது.

இந்தப்போரானது முன் தயாரிப்பு இல்லாமல் நடந்ததால் தோல்வியை தழுவினது. இந்தியா அடைந்த தோல்விக்கு காரணம் குறைந்த அளவினான படைகளை கொண்டிருந்ததுதான். ஏனென்றால் சீனப்படையானது எண்ணமுடியாத அளவில் இருந்தது. இந்தியப்படை சீனப்படையுடன் ஒப்பிட 8 இல் 1 பகுதியைதான் கொண்டிருந்தது. இந்தியாவானது அரசியல்வாதிகள் மற்றும் தலைவர்களின் எண்ணிக்கையைத்தான் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. சீனப்படைகள் இந்தியப்படையை விட முரண்பாடுகளை கொண்டது. ஏனென்றால் சீனப்படை உறுதியானதும் மற்றும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படக் கூடியது.

சைனோ-இந்தியப்போரானது என்னுள் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மேலும் இந்தியா தனது எல்லையை பாதுகாக்க தயாராக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் எனக்கு உணர்த்தியது. உலக நாடுகளின் எல்லைக்கோடானது 15, 107 கிலோமீட்டர்

விரிவுப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் இது 11 நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. சில நாடுகள் இதற்காக சண்டையிட்டுக்கொள்கின்றன. துறைமுகத்தில் உள்ள தீவிரவாதிகளும் இதற்காக சண்டையிடுகின்றனர். இந்த காரணங்களினால் போர் படைகள் தகுந்த ஆயுதங்களுடன் போருக்கு தயார் நிலையில் இருக்க வேண்டும். தூதரகம் மற்றும் தார்மிக நடத்தை ஒரு நாட்டிற்கு அவசியமான ஒன்று இவை இல்லை எனில் அந்நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாவர். ஆனால் நாம் இயற்கையின் அடிப்படை விதியை மறந்து விடக் கூடாது.

அமைதிக்கும் அங்கிகரித்தலுக்கும் மாற்றுவழி கிடையாது'

நமது நாடு பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றால் நாம் நமது நாட்டில் உள்ள பரந்து விரிந்த பின்னணிக்கு எதிராக உள்ளவற்றையும் கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் சொர்க்கம் போன்ற சூழ்நிலையை அடையமுடியும் அகில இந்திய வான்வெளி ஆராய்ச்சி அமைப்பு என்கிற புதிய அமைப்பு 1962 ல் அணு சக்தி துறையினரால் நிறுவப்பட்டது. அகமதாபாத்தில் உள்ள டாக்டர் விக்ரம் சாராபாய் உடலியக்க ஆய்வகத்தின் இயக்குநர் இந்த துறைக்கு தலைமையேற்றார். இந்த திட்டம் உருவாக்கும் வேலையை டாக்டர். சாராபாய் ஆற்றல் மிக்க உணர்ச்சிமயமான திட்டத்தை கொடுப்பதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்தார். இவர் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர், நண்பர், ஆலோசகர், வழிநடத்துனர், நல்லெண்ண தூதுவர், ஒரு செயலை வெற்றகரமாகச் செய்யக் கூடியவராகவும் திகழ்ந்தார். அறிவியல் துறையில் நற்பெயர் பெற்றது. உலர் குல பின்னணியை கொண்டிருந்தது எவ்வித பகட்டும் இன்றி எளிமையாக இருந்தது. இவருக்கு உண்மைத்தன்மையைப் பெற்று தந்தது இவையே அனைவரும் இவரைப்பற்றி தெரிந்து வைத்திருக்க உதவியது.

INCOSPAR (Indian National Committee for Space research ஆனது பேராசிரியர் எம்.ஜி.கே.மேனன் அவர்களால்நடத்தப்படும்.

TATA Institute of fundamental research உடன் [அடிப்படை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்] தனது வேலையை பங்கீட்டு கொண்டது. இதற்கு கொடுக்கப்பட்ட முதல் வேலையானது நல்ல மக்களை கவருதல் மற்றும் அவர்களுக்கு தேவையான அடிப்படை திறன்கள் மற்றும் தகுதிகளை வளர்த்தல் என்பதே. இதுவே பேராசிரியர் மேனன் அவர்களை பெங்களூரில் உள்ள A D E க்கு கொண்டு வந்தது அங்கு தான் அவர் என்னிடம் இந்த துறையில் கலந்து கொள்ளும்படி கேட்டார்.

INCOSPAR முதல் முதல் குறிக்கோள் நேரிலையான ஒன்று : கேரளாவில் உள்ள தும்பாவில் நவீன தன்மை கொண்ட சத்தம் எழுப்பும் ஏவுகணைகளை நிறுவுவது. அங்கு தான் தகவல்களை சேகரிப்பதற்காக உலகளாவிய அறிவியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

டாக்டர். சாராபாய் குறிப்பிடத்தகுந்த செயற்கை கோள்கள் மற்றும் செயற்கைகோள் செலுத்தும் ஏவுகணைகள் இல்லாத பொழுதும் இந்த திட்டத்தை மனதில் வைத்து செயல்பட்டார். இந்தியாவில் பூமத்திய ரேகைக்கு அருகில் பல இடங்களிலிருந்து போதிலும் கடலோர இடமான தும்பாவில் தனித்துவமான ஏவுகணை ஏவுவதற்கு உரிய இடமாக தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டது.

'மனித முன்னேற்றம் என்பது தானாக நடைபெறுவது ஒன்றுமல்ல தவிர்க்க முடியாத ஒன்றுமில்லை. ஒவ்வொரு முன்னேற்றமும் தியாகம், சோர்வில்லாத உழைப்பு மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபரின் அர்பணிப்புடன் கூடிய அக்கறை போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தும்பா கிராமமானது மீன் பிடி தொழிலுக்கான பிரசித்தி பெற்ற இடம், இந்த திட்டம் INCOSPAR குழுவினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 2 ½ கிலோமீட்டர் பரப்பளவு கொண்ட 250 ஹெக்டேர் சுற்றளவு கொண்டது. இந்த இடத்தில் பழமைவாய்ந்த கிறிஸ்துவ ஆலயம் ஒன்று உள்ளது. அது பள்ளித்துறாவில் இருந்து வந்த மேரிமேக்தலினா என்பவர்களுடைய ஆலயம் மற்றும் பிஷப் தங்குமிடமாக இருந்தது. இந்த இடத்தை வாங்குவதற்காக பேராசிரியர் விக்ரம் சாராபாய் அவர்கள் நிறைய அரசியல் வாதிகளையும் அதிகாரத்துவம் உள்ள நூர்களையும் சந்தித்தார். ஆனால் அவர்களின் முயற்சிகள் எல்லாம் வீணானது (பயனற்று போனது) இறுதியாக அவர் பிஷப் அவர்களை சந்தித்து தனது பிரச்சனையை எடுத்துக் கூறினார். அந்த சமயத்தில் மதிப்பிற்குரிய பீட்டர் பெர்னாட் பெரெரா என்பவர் பிஷப்பாக இருந்தார். பேராசிரியை சாராபாய் அவர்களை சனிக்கிழமையன்று சந்தித்தார். அவர் சொல்வதை பொறுமையாக கேட்டப்பின் பிஷப் அவர்கள் பேராசிரியை சாராபாயை ஞாயிற்று கிழமை காலையில் தான் செய்தி வழங்கும் தேவாலயத்தில் வந்து சந்திக்கும் படி கூறினார்.

அந்த வழிபாட்டுச் செய்தியில் அவர் கூறிய செய்தி இதுவே :

"எனது குழந்தைகளே நான் ஒரு பிரபலமான விஞ்ஞானியை சந்தித்தேன். அவருக்கு நாம் வசித்து வரும் இந்த இடமும் தேவாலயத்தை சுற்றியுள்ள இடமும் அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்காகத் தேவைப்படுகிறது. அறிவியலே மனித வாழ்க்கையை முன்னேற்றுகிறது. அவர் செய்யப்போவதும் நான் செய்யப்போவதும் ஒன்று தான். இன்னும் ஆறு மாதங்களில் நம்முடைய தேவாலயமும் நான் வசிக்கும் இடமும் புதிதாகக் கட்டப்பட்டு நம்மிடம்

தரப்படும். குழந்தைகளே நாம் அவரிடம் கடவுள் வசிக்கும் இடத்தை, நான் வசிக்கும் இடத்தை மற்றும் நீங்கள் வசிக்கும் இடத்தை அறிவியல் முன்னேற்றத்திற்காக கொடுக்கலாமா?”

அங்கு சில நேரங்களுக்கு மயான அமைதி நிலவியது. பின்பு அனைவரும் சேர்ந்து ஆமென் என்று சொல்லும் சப்தம் தேவாலயம் முழுவதும் பரவியது.

பிஷப் மற்றும் அவரது அமைப்பின் நல்ல நோக்கத்திற்காக செய்யப்பட்ட இந்த ஆழ்ந்த அன்பு நிறைந்த செயல் உலகம் முழுவதும் பத்தாண்டுகளாகப் பரவியது.

எங்களது குழு அந்த இடத்தில் விரைவில் எங்களது நோக்கத்திற்கான கட்டிடத்தை கட்ட ஆரம்பித்தது. TERLS (Thumba Equatorial Rocket Launching Station) தும்பா மத்திய கோட்டு தொலைகாட்டி ராக்கெட் ஏவுகணை மையமானது விரைவாக தொடங்கப்பட்டு நடந்து கொண்டிருந்தது. இருந்த போதிலும் எங்களது முன் சென்று வழி நடத்தக் கூடிய வான்வெளி துறையானது கொஞ்சமும் புதுமையானது அல்ல. தேவாலயம் இருந்த இடமானது விஞ்ஞானிகளுக்காக (அவர்கள் வேலை செய்யும் இடமாக) கட்டப்பட்டது. பிஷப்பின் வீடானது பயிற்சி பட்டறையாகக் கட்டப்பட்டது. மாட்டுத்தொழுவமானது ஏவுகணைகள் ஏவுக்கூடிய ஆய்வகமாக கட்டப்பட்டது. TERLS யை நிறுவுவதற்காக நாங்கள் செய்த அந்த வேலை எங்களுக்கு மிக சிறந்த தேர்வை போன்றது. அதனை கட்டுவதற்கு வசதிகள் தேவைப்பட்டபோதிலும் பழக்கப்படாத அந்த வேலையை நாங்கள் மும்மரமாக செய்தோம். அது மிகவும் பழமை வாய்ந்த அறிவியல் முன்னேற்றம் இல்லாத காலமாக இருந்தும் வேலை செய்வது கடினமாக இருந்த பொழுதும் அந்த வேலையை முடிக்க வேண்டும் என்கிற வெறி எங்களது முழு முயற்சியையும் கொடுத்து முடிக்க உதவியது. அங்கு வேலை நேரம் நிர்ணயம் செய்யப்படாவிட்டாலும் தங்களால் முடிந்த நேரம் விஞ்ஞானிகளுக்காக வேலை செய்தனர். அவர்கள் அந்த வேலையை தாங்கள் வீடு திரும்பும் கடைசி பேருந்து வரும் நேரத்தில் மட்டுமே நிறுத்துவர். சிறிது நாள் கழித்து அந்த அலுவலக துறையானது கடைசி பகுதி இரவு ஊழியர்களை (Last night shift) வீட்டிற்கு அழைத்து செல்வதற்காக ஜீப் (Jeep) ஒன்றை ஏற்பாடு செய்தனர்.

எல்லா வசதிகளும் நிறுவப்பட்ட பின்பு இது ஏழு (7) ஏவுகணை பொறியாளர்களை பயிற்சிக்காக அமெரிக்காவில் உள்ள நாசாவிற்கு அனுப்ப முடிவு செய்தது, அந்த ஏழு பேரில் நானும் ஒருவர்.

“அமெரிக்கா என்பது துணிச்சல், கற்பனைத்திறன், நினைக்கும் செயலை செய்து முடிக்கும் உறுதியான வல்லமையை கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்ட நாடு”**

1963ல்,மார்ச் மாதம்,ஹாம்டன் நகரின் வர்ஜினியாவில் உள்ள “லாங்லே ஆராய்ச்சி மையத்தை(Langley Research centre, LaRC) நோக்கி நான்குப் பேர் கொண்ட எங்கள் குழு பயணித்தது. விண்வெளி விமானம் மற்றும் அதன் தொலைதூரம் தொடர்பான அடிப்படை ஆராய்ச்சிகளை இம்மையம் நடத்திவந்தது. மேலும் சந்திரனின் சுற்று வட்டப்பாதையில் செல்லும் கலம், வைக்கிங் திட்டங்கள்,ஸ்கவுட் திட்டங்கள்(scout) போன்றவற்றை மேலாண்மை செய்தது. நாங்கள் மையத்துக்கு சொந்தமான ஒரு விடுதியில் தங்கினோம். நாமே சேவை செய்து கொள்ளும் சிற்றுண்டி சாலையில் பரிமாறப்படும் பல்வேறு அசைவ உணவுகளிடையே சுத்த சைவ உணவுகளை தேடி சுவைக்க முயன்றோம். மசித்த உருளைக்கிழங்குகள், வேக வைத்த பீன்ஸ்கள்,பட்டாணிகள்,ரொட்டித்துண்டு மற்றும் பால் முதலியவை எங்களின் அன்றாட உணவானது.

LaRC_ல் பயிற்சியை முடித்தபின், நாங்கள் கிரீன்பெல்ட், மேரிலாண்டில் உள்ள காடர்ட் விண்வெளி விமான மையத்திற்கு (Goddard Space Flight Centre, GSFC) சென்றோம்.டாக்டர். இராபர்ட்.ஹச்.காடர்ட்(Dr. Robert H Goddard) என்ற வானூர்த்தி

**ஹாரி.எஸ்.டீருமன், 33-வது ஐக்கிய அமெரிக்க பிரதமர்(1945-1953) இவர்தான் ஹிரோசிமா, நாகசாகி ஆகிய இடங்களில் அணுகுண்டு போடும் முடிவை எடுத்தவர், எனவே டாக்டர்.கலாம், எப்போதும் இவரை “வெடிகுண்டு மனிதர்” என்றே குறிப்பிடுவார்.

தத்துவ அறிஞர், கண்டுபிடிப்பாளர்,முதன்முதலில் திரவத்தால் இயங்கும் வானூர்த்தியை(liquid propellant) 1926 மார்ச்சில் செலுத்தி வெற்றிப் பெற்றார். அவர் நினைவாக இம்மையம் GSFC என்ற பெயர் பெற்றது. முதலில் உலகளாவிய விண்வெளி கண்காணிப்பு மற்றும் தகவல் சேகரிக்கும் STADAN மையமாகவும் பின்பு STDN மையமாகவும் மற்றும் தொர் டெல்டா ஏவுகலத்தை உருவாக்கி அதன் பயணத்தை தொடங்கி இம்மையம் செயல்பட்டு வருகிறது.

மூன்றாவது மற்றும் இறுதிகட்ட பயிற்சிக்காக வர்ஜினியாவின் வாலோப்ஸ் தீவில் உள்ள “வாலோப்ஸ் விமான மையத்துக்கு(WFS)” அனுப்பப்பட்டோம். நாசாவின் கட்டுபாட்டில் இயங்கும் இம்மையம், ஏவுகணை- விமான சோதனையை மட்டும் செய்தது. உலகளவிலும், அமெரிக்காவிலும் உள்ள விஞ்ஞானிகள்,பொறியாளர்களால்

உருவாக்கப்பட்ட கருவிகளைக் கொண்டு ஸ்கவுட் உயர்த்திகள், ஒலித்தல் வானூர்தி சோதனைகளையும் செலுத்தியது.

எங்களின் அமெரிக்க பயணம் முழுவதும் வேலையை சார்ந்தே இல்லை. வார இறுதியில், நாசாவின் பழைய டக்கோடா விமானம் அதன் ஊழியர்களுக்கு வழங்கும் கட்டணமில்லா சேவையை நாங்களும் பயன்படுத்திக் கொண்டு வாஷிங்டனுக்கு செல்வோம். அங்கு தங்கும் விடுதிகளில் நாசாவின் அலுவலர்களுக்கு கட்டண சலுகை அளிப்பார்கள், இருப்பினும் ஓர் இரவுக்கு ஆறு டாலர் செலவு என்பது எங்களுக்கு பெரிதாகவே இருந்தது, எனவே அதை மீதப்படுத்த விடிய விடிய நகரத்தை சுற்றி பார்த்துக் கொண்டே தூங்காமல் இருந்து அதிகாலையில் விமானத்தை பிடிக்க தயாராக இருப்போம்.

“மனிதன் விண்வெளியை அடைய மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில், எந்தவொரு வரையறையையும் வகுக்கும் எண்ணம் கடவுளுக்கு நிச்சயமாக இல்லை”.**

தும்பாவிற்கு நான் திரும்பியவுடன், 1963 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 21ல், நிக் அபாச்சே ராக்கெட் (Nike Apache Rocket) நீராவி மேகத்தால் நிரப்பப்பட்டு வெற்றிகரமாக செலுத்தப்பட்டது. இதுவே “இந்திய விண்வெளி திட்டத்திற்கு முன்னோடியாகும்”. இதை தொடர்ந்து ரஷ்யன் எம்-100, பிரென்சு செண்டாயர் ஒலித்தல் வானூர்த்திகள் செலுத்தப்பட்டது. எம்-100, எழுபது கிலோகிராம் நிரப்பியோடு 85 கிலோமீட்டர் உயர பறக்கையில், செண்டாயர் முப்பது கிலோகிராம் நிரப்பியோடு 150 கிலோமீட்டர் உயரம் பறக்கும் திறனை கொண்டிருந்தது.

தும்பா தளத்தில் அடிப்படை வசதிகளே இருந்தன. வானூர்தி ஏவுதளம் கட்டுமான பணி நடைபெற்று கொண்டிருந்த சமயத்தில் இருந்த ஒரு வாகனமும் எப்போதும் ஓய்வில்லாமல் ஓடி கொண்டிருந்தது. எனவே நாங்கள் நடை பயணமாகவும், மிதிவண்டி மூலமாகவும் பயணம் செய்தோம். எனக்கு மிதிவண்டி ஓட்ட தெரியாததால் நான் சகபணியாளர்களின் மிதிவண்டியில் அமர்ந்து பயணித்தேன். அதோடு சில சமயங்களில் ஏவுகணையின் உதிரி பாகங்கள், நிரப்பிகளை மிதிவண்டியின் சட்டத்தில் வைத்து ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றோம்.

**விண்வெளி யுகம் மலர்ந்த காலத்தில், 12வது போப்பாண்டவர் பியஸ் அவர்கள் (1919-1958), ரோமன் கதோலிக்க தேவாலயத்தில் மருத்துவர், ஆராய்ச்சியாளர்களுக்காக நிகழ்த்திய பல உரைகளை டாக்டர். கலாம் அவ்வப்போது சுட்டிக் காட்டுவார். மருத்துவருக்கு தன்னுடைய கடமைகள், பொறுமையுணர்வு, பெருந்தன்மை முதலியவற்றை வலியுறுத்தினார். உளவியல் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்கு நல்ல போதனைகளே சிறந்த மருந்து என்றும், மருத்துவரின் பரிந்துரையை விட

குடும்பத்தினரின் உணர்வுகள், பங்களிப்புக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

வெளிநாட்டு வானூர்த்திகளை செலுத்திய பின்பு நம் நாட்டிலேயே நவீன வானூர்த்தியை வடிவமைக்கும் பணியில் தீவிரமடைந்தோம். இதில் வரலாற்று ஒற்றுமை நிகழ்வு என்னவென்றால், 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் மைசூரை ஆட்சி செய்த ஹைதர் அலி,திப்பு சுல்தான்,இருவரும் ஆயிரக்கணக்கான ராக்கெட்டுகளை செலுத்தி திகிலூட்டும் அழிவுகளை செய்து ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனியை பயத்தில் ஆழ்த்தினர். இந்த நிகழ்வு தென்னிந்தியாவில் ராக்கெட்டை குறித்த முத்திரையை பதித்தது.

ஆனால் எங்கள் ராக்கெட் தயாரிப்பின் நோக்கமானது, ஆராய்ச்சி கருவிகளால் நிரப்பப்பட்டு, காற்றுமண்டலத்தின் கீழ் சுற்றுவட்ட பாதையில் செலுத்தி அறிவியல் சார்ந்த தகவல்களை பெறுவதற்காக அனுப்புவது என முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.எங்கள் முதல் ஒலித்தல் ராக்கெட்டின் பெயர் RH-75,RH என்பது ரோகினி(ROHINI) என்பதையும், 75 என்பது அதன் வரிசை எண், குறுக்களவான 75 மில்லிமீட்டரையும் குறிக்கும். 1.5 மீட்டர் உயரமும்,மிக சிறிய மெலிதான அமைப்பும் கொண்ட RH-ஐ தூரத்திலிருந்து பார்க்க ஒரு பென்சிலைப் போல இருந்தது. 1967, நவம்பர் 20-ல் தன் முதல் பயணத்தை தொடங்கியது. டெர்ல்ஸ்(TERLS)இல் இருந்து ஏவப்படும் 52-வது ஒலித்தல் ராக்கெட் இதுவாகும். இது 1967ல் இரண்டு முறையும்,1968ல் 12 முறையும், மொத்தமாக 15 முறை செலுத்தப்பட்டு வெற்றி அடைந்த உள்நாட்டு ராக்கெட்எனலாம்.

எங்களுக்கு முன்னே நிறைய சவால்கள் காத்து கொண்டிருந்தன. அச்சமயம் நாசா, தொழில்நுட்பம் சார்ந்த செயற்கைகோள்களை(ATC)செலுத்தும் முயற்சிகளை திட்டமிட்டு கொண்டிருந்தது. ATC என்பது நிலையான பூகோள வட்டப்பாதையில் செயற்கைகோளை இடம்பெற செய்து தகவல் தொழில்நுட்பம், வானிலை,கடற்பயணம் குறித்த தகவல்களை சேகரிக்கும் திட்டம். இத்திட்டத்தின் சோதனையை நடத்த நாடு தேவை. அந்நாடு பெரிய நிலபரப்பையும்,பூமத்திய ரேகைக்கு அருகிலும் இருந்தால் செயற்கைகோளிலிருந்து நேரடியான தொலைகாட்சி ஒளிபரப்பினை(Receivers)

சிறந்த முறையில் சோதித்து பார்த்து அறிய முடியும். எனவே இதற்கு பிரேசில், சீனா,இந்தியா என மூன்று நாடுகள் தேர்வு செய்யப்பட்டன.

பிரேசில் நாட்டில் ஒரு சில குறிப்பிட்ட நகரங்களில் மட்டுமே மக்கள்தொகை நிறைய இருந்ததால் வழக்கமான தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு முறையே சிறந்தது என இச்சோதனையை விரும்பவில்லை.அரசியல் காரணங்களால் மக்களின் குடியரசான

சீனாவும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே,ATS களச்சோதனைசெய்ய இந்தியாவில்தான் முடியும். ஏனென்றால் நம் நாடு மக்கள் தொகையில் அடர்த்தியான நாடு. இருந்தபோதிலும் டில்லியில் மட்டுமே தொலைக்காட்சி ஒளிப்பரப்பினை கடத்தும் சிறிய நிலையம் இருந்தது. அதுவும் “டச்சு மின்னணு நிறுவனம்” தன்னுடைய வர்த்தக காட்சிக்காக பயன்படுத்திவிட்டு சென்றதாகும்.

“வாருங்கள் நண்பர்களே, இன்னும் தாமதம் ஆகவில்லை, புதியதோர் உலகத்தை கண்டுபிடிப்போம்.....”**

டாக்டர். சாரபாய் மிகவும் தெளிவாக இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு, நாசாவிடம் இருந்து இன்காஸ்பர் (INCOSPAR) என்னும் ATS தொலைக்காட்சி சோதனைகளை நமது இந்திய கிராமங்களில் நடத்துவதற்கான ஒரு வருட வாய்ப்பினை பெற்று விட்டார். இதன் மூலம் விண்வெளி தொழில்நுட்பத்தில் மூதலீடுகளை அதிகரிக்கவும், நாம் செயற்கைகோளின் அடிப்படை கூறுகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஒட்டுமொத்த இந்திய ஆராய்ச்சியாளர்கள், பொறியாளர்களுக்கு தொழில்நுட்பத்தில் நல்லதொரு தொடக்கமாகும். பின்னர், செயற்கைகோள் கட்டுமான பணியின் மேலாண்மை குறித்தும் இவ்வமைப்பு கற்றுக்கொண்டது.

**அல்பிரெட் லார்ட் டென்னிசனின் இலக்கிய பாடல், “யுலிசஸ்”-லில், மிக புகழ் பெற்ற வரியான சர் கலஹாட்டின் வரி: என்னுடைய வலிமை பத்து மடங்கு அதிகரிக்கிறது, ஏனென்றால் என் மனம் சுத்தமானது” என்பதை சொல்லி காட்டுகிறார்.

1966 ல் சாரபாய் அவர்களின் விடாமுயற்சி, நம்பிக்கையால், இந்திய அணுசக்தி துறைக்கும், நாசாவுக்கும் இடையே (SITE_Satellite Instruction Television Experiment) என்ற ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இந்த வளர்ச்சிக்கு பின், நமது அரசாங்கம் தேச கட்டமைப்பில் விண்வெளி தொலைதொடர்பின் பங்கினை உணர்ந்தது.1967ல் அகமதாபாத்தில் (ESCES) செயற்கைகோள் சோதனை தொடர்பான புவி நிலையம் நிறுவப்பட்டது. 1969, ஆகஸ்ட் 15ல், பிரதமர் இந்திராகாந்தியால், இன்காஸ்பர்(INCOSPAR) என்ற அணுசக்தி துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்துசுதந்திரமாகஇஸ்ரோ(இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிலையம் ISRO)-ஆகவும், விண்வெளி துறையும் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

”பெரும்பாலும், நாம் எப்போதும் நல்ல சந்தர்ப்பங்களிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் இறுக்கம் இல்லாமல் அமைதியின் தேவையை உணர்ந்து முரண்பாடுகளை புரிந்து கொள்வது முக்கியமாகும்”.**

சுதந்திரம் என்பது வலிமை மற்றும் சுய உறுதிதன்மையில் இருந்து வெளிப்படுவது. பல தலைமுறைகள், வருடங்களாக இந்த இலக்கை அடைவதற்குதான் “விண்வெளி திட்டம்” ஸ்கிராட்சில் முதன்முதலில் தொடங்கியது. நம் இந்தியாவும் மற்ற நாடுகளுடன் கூட்டு வைத்துக் கொண்டு “விண்வெளி ஆராய்ச்சி” மேற்கொள்ளும் முன்னணி நாடுகளின் பட்டியலில் இடம்பெற வேண்டும், அதற்கு நம் பங்களிப்பாக கடின உழைப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று டாக்டர். சாராபாய் நினைத்தார். இதன் மூலம் நம் நாட்டின் தொழில்நுட்ப துறை வெற்றியடையும் என்று அவர் கருதினார்.

**ஏ.பி.ஜே.அப்துல் கலாம், அருண் திவாரி, வழிகாட்டும் ஆன்மாக்கள், ஓசோன் புத்தகங்கள், 2005, ப.108

விக்ரம் சாராபாயால் முன்னெடுக்கப்பட்ட உள்நாட்டு தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி குறித்த நடைமுறை அணுகுமுறைகள் என்னை ஊக்கப்படுத்தியது. ஒருபுறம் ஸ்வதேசி தத்துவத்திற்கு எதிரானதாகவும் காணப்பட்டது. அந்த காலக் கட்டத்தில் ஸ்வதேசியின் நோக்கங்களை அடைவதே மிக சிறந்தது என்றும், தன்னிறைவே பெரியதெனவும்கருதப்பட்டது. டாக்டர் சாராபாய், நம் நாட்டின் கதவுகள் திறக்கப்படுவதால் ஆக்கப்பூர்வமான கலந்துரையாடல், வெளிநாடுகளின் ஒத்துழைப்போடு சாதிக்க முடியும் என்பதை செய்து காட்டினார்.

அவருடைய அணுகுமுறையானது சர்வதேச ஒருமைபாட்டுடன் தேசிய வளர்ச்சி பெறுவதாக இருந்தது. 1968, சனவரியில், டாக்டர். சாராபாய், என்னை டில்லிக்கு அழைத்தார். திபட் (Tibat) எல்லையில் ரஷியாவின் துணை ராக்கெட் செலுத்தும் முறையை (RATO) காண்பித்தார். என்னையும், விமானப்படை குழு தலைவர், நாராயணன் அவர்களிடமும் நம் நாட்டிற்கான ராடோ தயாரிக்கும் பணியை ஒப்படைத்தார். ராடோ, ராணுவத்துக்கு உதவியாக இமயமலையின் சிறிய ஓடுபாதையில் ஆகாய விமானமாக பறந்து உதவும். இதற்கான பணிகள், விண்வெளி அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப மையத்தில் உள்ள பாதுகாப்பு குறித்த ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி அமைப்பு (DRDO) நான் பணிபுரிந்த டி.ஆர்.டி.ஓ.ஹால், டி.டி.டி.பி(விமானம்) மற்றும் தலைமையிடத்தில் நடைப்பெற்றது.

நான் இந்திய ராக்கெட் பொறியாளராகவும், விமானப்படை கூட்ட தலைவராகவும், எண்ணற்ற திட்டங்களில் பொறுப்பு மிகுந்த பணிகளில் ஈடுபட்டு தேசிய பாதுகாப்பின் வளர்ச்சிக்கு உதவிடும் சுழ்நிலை ஏற்பட்டது. ரஷ்ய அரசாங்கம் இந்திய கல்வி நிறுவனங்களிலும், சர்வதேச எல்லைக்கோடு ஒத்துழைப்பிலும், கூட்டு மனபான்மையுடன் செயல்பட்டு, நமக்கு ராக்கெட் வடிவமைக்கும் முறையை கொடுத்தது. அதைக் கொண்டு நாங்கள் ராக்கெட் கட்டுமான பணியை ஆரம்பித்தோம்.

எனக்கு கல்வி நிறுவனங்களின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உள்ளது. ஏனெனில் நமது பண்டைய கலாச்சாரத்தை இன்றும் தாங்கி நிற்கிறது. பல படையெடுப்புகள், பின்னடைவுகள், ஆங்கிலேயரிடம் அடிமை என எத்தனை சீரழிவுகள் வந்தபோதிலும் நாம் குடும்பம், சமுதாயம் என்ற உணர்வோடு போராடி வென்றோம். குடும்பத்திலுள்ள ஒற்றுமையின் பலம் போலவே தேசளவிலும் ஒற்றுமை மிக முக்கியமானது. குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியாக வாழ்தலே தனிமனிதனுக்கு அளவற்ற வலிமையை கொடுக்கும். நம்மை சுற்றியுள்ள குடும்பம், பள்ளி, கல்லூரி, பணி புரியும் இடம் என எல்லாவற்றிலும் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டால் தான் வெற்றி பெற முடியும்.

நானும், குழு தலைவர் நாராயணனும் நிறுவனத்தின் தீவிர பயிற்சியை முடித்தோம். எங்களுக்கு சாராயம் கொடுத்த ரஷிய RATO வடிவமைக்கும் பணி மனதில் நன்றாக பதிந்திருந்தது. 220 கிலோகிராம் எடை கொண்ட ராக்கெட் கிட்டத்தட்ட 3000 கிகிவி தள்ளும் திறனுடன், விநாடிக்கு 24,500 கி.கி.விசையுடன் செல்லக் கூடியது. இதற்கு குர்ட் டானக்கின், எம்.ஐ.டி. பேராசிரியர் வடிவமைத்த ஹச்.எஃப்-24 மாடருட் அதிவேக குண்டு வீசும் விமானத்தை இந்திய ராக்கெட்டில் இணைக்கும் பணி எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. எங்களின் கூட்டணி வித்தியாசமானது. அவர் துடிப்பான, விவேகமான ராணுவ அதிகாரி, நான் சாதுவான விஞ்ஞானி, பொறியாளர். எங்கள் குழு 18 மாதங்களில் பணியை முடித்து விட வேண்டும் என்ற இலக்கோடு தொடங்கினோம்.

தொழில்நுட்பம் என்பது மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு தொடர்புடையதாக இருந்தால்தான் அதன் மூலம் அவர்கள் பயன் பெறுவார்கள். எனவே நாங்கள் ஏற்கனவே ஆராய்ச்சி கூடத்தில் செய்யப்பட்ட நம்பகத்தன்மையான நுட்பங்களை மேலும் சோதித்து, கூடுதல் வசதிகளை பெருக்குதல், மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு உகந்ததாக வசதிகளை அதிகப்படுத்தி வெற்றி பெற செய்ய வேண்டி இருந்தது. RATO-வின் மூலம் மெல்லிய கண்ணாடி இழை மற்றும் எபாக்ஸியை(epoxy) பயன்படுத்தி எளிய இயந்திர அமைப்பு உருவாக்குதல். தீப்பற்றுவதால் அதிகமாகும் உந்துதல் திறன், முயற்சி செய்து கைவிடப்பட்ட திட்டங்கள் முதலியவற்றை புதிய நுட்பங்களாக இதில் சேர்த்தோம்.

1969, பிப்ரவரியில் RATO இயந்திரத்தின் முதல் நிலையான சோதனை நடத்தப்பட்டது. அதை தொடர்ந்து நான்கு மாதங்களில் 64 சோதனைகளை 20 பேர் கொண்ட இத்திட்டத்தின் பொறியாளர்கள் நடத்தினார்கள். தனியார் அமைப்புகள், பாதுகாப்பு நிறுவனங்களின் உதவிப் பெற்று கூட்டாக செயல்பட்டு RATO திட்டம் வெற்றி பெற்றது.

RATO திட்டத்தின் மூலம் நான் நுட்பங்களை மேலாண்மை செய்யும் ரகசியத்தை அறிந்தேன். மனித மூளையையும், தொழில் நுட்பத்தையும் சரியான அளவில் கலந்தால்

எல்லாமே வெற்றிதான் என்பதை உணர்ந்தேன். ஒரு திட்டம் வெற்றி அடையவில்லை என்றால் அதற்கான போதிய அறிவும், திறனும் இல்லை என்பதுவே உண்மை. எனவே, அறிவை கற்றலின் மூலமும், திறனை செய்து பார்த்தும் கற்று கொள்வதே சிறந்தது. இந்த வெற்றிமந்திரம் எல்லா துறைகளுக்குமே பொருந்தும்.

” உன்னுடைய செயல்பாடுகள், மற்றவர்கள் மேலும் கற்பதற்கு, செயல்படுவதற்கு, கனவு காண்பதற்கு, அதிகரிக்க செய்கிறதென்றால், நீ ஒரு வழிகாட்டியே”***

RATO திட்டம் வெற்றியடைந்ததற்கான முழு காரணம், சாராபாய் அவர்கள் எங்கள் மீது வைத்திருந்த முழுமையான நம்பிக்கை, அவ்வப்போது செய்த உதவியும், அளித்த சுதந்திரமும் தான்.

**ஜான் க்வின்ஸி ஆடம்ஸ், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வெது பிரதமர் (1825-1829). டாக்டர். கலாம், ஆடம்ஸ் கூறிய வெளிநாட்டு கொள்கைகளான_ சுயதீர்மானம்,சுதந்திரம், அடிமைதனமின்மை, குறுக்கீடு, சிக்கல்கள் இல்லாத ஐரோப்பிய அரசியல், கடல் எல்லையில், வர்த்தகத்தில் சுதந்திரம் முதலியவைகள் அடிப்படை கொள்கைகளாக கருதப்பட்டன.பின்னர் ஆட்சி செய்த பிரதமர்கள் இவற்றை கைவிட்டுவிட்டனர்.

சரக்கு விமானம், விமான பயணம் போன்றவைகளுக்கு அந்த காலங்களில் அனுமதி கிடையாது, இருப்பினும் நேர விரயத்தை குறைக்க நாங்கள் கேட்ட போது அனுமதி தந்தார்.

தனியார் நிறுவனங்களும் உதவின. எந்த ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான செயலுக்கும் நம்பிக்கையே பிரதானம் என்பதை உணர்ந்தேன்.தலைமை பொறுப்புஎன்பது பிறப்பிலேயே அதிகார தோரணையில் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தால் அமைதி சபாவம் கொண்டவர்கள் ஒதுங்கி கொள்கிறார்கள். தலைமைப்பண்பு என்பது தனி மனிதனின் கருத்துகளும், திறனும் அனைவராலும் ஏற்று கொள்ளப்படுதலே ஆகும். இந்த திறனை நல்ல செயலாக்கம், நல்மதிப்பு, பயிற்சி போன்றவற்றால் வளர்த்து கொள்ள முடியும் என்று RATO திட்டத்தில் நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

தலைமை பண்பை பெறுவதற்கு நம்முடைய உள்ளார்ந்த செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்றவர்களைபற்றி தெரிந்து கொள்வதை விட நம்மை நாமே அறிந்து கொள்ளுதல், குறிக்கோளுடைய பேச்சு, எழுச்சியூட்டும் வினாக்கள், தொழில் முனையும் மனப்பான்மை முதலியவற்றை வளர்த்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

டாக்டர். சாராபாய் அவர்கள், தலைமை பண்பின் மூலம் நம்மை சுற்றியுள்ள சுழ்நிலையை நல்லதொரு முறையில் பயன்படுத்தி கொள்ள உதவுவதோடு, கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை பயன்படுத்தி கொண்டால் தானே வெற்றி காண முடியும் என்று கூறிய சிறந்த தலைவர்.

RATO திட்டத்தின் வெற்றியை தொடர்ந்து தலைமை பண்பை ஏற்று வழிநடத்தும் பொறுப்பு எனக்கு கிடைத்தது. சாராபாயால் எஸ்.எல்.வி. கட்டுமானத்தின் திட்ட இயக்குனராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அவர் வெளியிட்ட பத்தாண்டுகால விண்வெளி ஆராய்ச்சி திட்டத்தில் இஸ்ரோவின் முக்கிய நோக்கங்களை குறிப்பிட்டு இருந்தார். தகவல் தொழில்நுட்பம், வளங்கள் கணக்கெடுப்பு, சீதோஷண நிலை குறித்த ஆராய்ச்சி செய்ய இந்திய செயற்கை கோளவடிவமைத்து பூமியின் சுற்றுவட்ட பாதைக்கு(ஜீயோசின்க்ரனஸ்**) தகுந்த மாதிரி அனுப்பும் பணி எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

SLV-யை நான்கு அடுக்குகளால்**, திடவ உந்துசெலுத்தும் இயக்கி ஆற்றல் மூலமான ராக்கெட்டை உருவாக்க வேண்டும். முதன்முதலாக உள்நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்பட்டு பூமியின் தாழ்வான சுற்றுப்பாதையில் கிட்டத்தட்ட 160 கிலோமீட்டர்கள்(சி. 100 மைல்கள்) மற்றும் 2,000 கிலோமீட்டர்கள்(சி. 1200 மைல்கள்). தொலைவில், சுற்றுப்பாதையின் சுழற்சிவேகம் நிமிடத்திற்கு 88_127 என அடையுமாறு செலுத்த வேண்டும். தவறுதலாக 160 கி.மீட்டருக்கு குறைவான உயரத்தை அடைய நேர்ந்தால் புவி ஈர்ப்பு விசையினால் வேகமாக சுழற்சி ஏற்பட்டு சிதைவு அடையும். எனவே 40 கிலோ கிராம் செயற்கைகோளை 400 கிலோ மீட்டர் தொலைவு சுற்றுப்பாதையில் செலுத்துவது எங்களின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

பல்வேறு தேசங்களின் ஒத்துழைப்பு உதவியோடு செயல்பட்டு வந்த இஸ்ரோ, முழு நம்பிக்கையுடனும், உள்நாட்டு தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை நோக்கி பயணித்து கொண்டிருந்தது. இஸ்ரோ, நாட்டின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துவதற்காக விண்வெளி கலத்தின் உதிரிபாகங்களான, இரண்டு செயற்கை கோளுக்கு இடைப்பட்ட தூரங்கள், உந்துதலை அதிகப்படுத்தும் மோட்டார், இயக்கும் சக்கரங்கள், சூரிய தகடு வடிவமைக்கும் முறைகள் மற்றும் தயாரிப்புகள், சுழல்காட்டிகள், ஆற்றல் மாற்றிகள், தொலைதொடர்பு, சிறந்த பொருட்கள், பசைகள், பாலிமர்கள் போன்றவற்றை மேம்படுத்தி தொழில் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது.

**ஜீயோசின்க்ரனஸ்- பூமியின் சுற்றுப்பாதையில், பூமியின் சுழற்சிவேகத்திற்கும், நட்சத்திரங்களின் சுழற்சிக்கும் ஏற்ப, சரியாக கடல் மட்டத்திலிருந்து 35,786 கிலோமீட்டர் (22,236 மைல்கள்) உயரத்திற்கு அனுப்புதல் ஆகும்.

**அடுக்கு என்பது இயந்திரம் மற்றும் அதன் உந்து ஆற்றலை குறிக்கும்.

வெளிநாட்டில் பல தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள் பெருகி இருந்தது. நம்முடைய SLV ன் தொடக்க புள்ளியான ஸ்கவுட் திட்டம், (SCOUT-Solid Controlled Orbital Utility Test System) 1957ல் நான் அமெரிக்க, லார்க்கில் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோதே வடிவமைக்கப்பட்டது.

RH-75 சிறிய ரக விமானத்தில் இருந்து பல மேம்பாட்டுகளுடன் 23 மீட்டர் நீளமும் (75 அடி) 21,500 கிலோகிராம் (47,398 பவுண்டுகள்)எடையும் கொண்டு, சிறந்த உள்நாட்டு தயாரிப்பாக விளங்கியது.

1971ல் எங்கள் குழு வடிவமைப்பு பணிகளை முடித்து ஆறு வடிவமைப்புகளை சமர்ப்பித்தது. அதில் மூன்றாவது வடிவமைப்பு, டாக்டர். சாராபாயால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு எஸ்.எல்.வி-3 எனப் பெயரிட்டார்.

எஸ்.எல்.வி திட்டம் தொடங்கிய சில நாட்களிலேயே, 52 வயதான சாராபாய் டிசம்பர் 30,1971ல் காலமானார். அவரின் இழப்பு இந்திய விஞ்ஞானதுறையை மிகுந்த சோகத்தில் ஆழ்த்தியது.

அவரின் திடீர் மரணம் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.டில்லி விமான நிலையத்திலிருந்து திருவனந்தபுரம் புறப்படும்போதுதான் டாக்டர் சாராபாயுடன் தொலைபேசியில் பேசினேன். அவர் நேரில் பார்த்து பேசி கொள்ளலாம் என கூறினார். நான் திருவனந்தபுரம் சென்று இறங்கியவுடன் அவர் மாரடைப்பில் இறந்து விட்டார் என்ற செய்தி வந்து என்னை பெருந்துயரம் அடைய செய்தது. என் ஆசானின் இழப்பு மிகுந்த வேதனையை தந்தது.

தொடர்ந்த வருடங்களில் என் பெற்றோரையும் இழந்தேன். தேச பேரிடர்களில் பலர் உயிரிழந்தனர். இந்த இழப்புகள் என்னை மரணம் குறித்து சிந்திக்க வைத்தது. இறப்பு என்பது இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவருக்கும் நடக்கும் நிகழ்வு, இதிலிருந்து யாராலும் தப்ப முடியாது. நிச்சயமாக நம்மை தேடி இறப்பு வரும். இறப்பே வாழ்வை மாற்றும் காரணி மற்றும் உயர்ந்த கண்டுபிடிப்பு, புதிய மனிதர்களை உருவாக்கி பழையவர்களை அழிக்கின்றது.

அவர் இறந்திருந்தாலும், அவரின் அறிவு குழந்தையானஎஸ்.எல்.வி-3 திட்டம் மற்றவர்களின் வழிகாட்டுதலோடு நடைபெற்றது. இஸ்ரோவின் தலைவராக டாக்டர். சதிஷ் தவான்,மற்றும் இயக்குனராக டாக்டர். பிராம் பிரகாஷ் பதவியேற்றனர். டெர்ல்ஸ் என்பது சாராபாய் அவர்களை கவுரவிக்கும் வகையில் விக்ரம் சாராபாய் விண்வெளி மையம் என்ற பெயர் மாற்றம் பெற்றது.அவர் ஆசைபட்டதுபோல், நம் நாட்டை ஆராய்ச்சி

பட்டியலின் முன்னணி நாடுகளில் கொண்டு வரவேண்டிய நிலையை அடைவதே நமது குறிக்கோள் என செயல்பட்டோம்.

எஸ்.எல்.வி திட்டம் மிக பெரிய அளவில் முன்னேறியது. ரோகினி ஒலித்தல் ராக்கெட்டை நம்முடைய குறைந்தபட்ச வளங்களை கொண்டு வடிவமைத்தல் என்பதே மிக பெரிய வெற்றியாகும். பல விஞ்ஞானிகளின் வடிவமைப்பு திறன், குறைந்தபட்ச பட்ஜெட் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட எஸ்.எல்.வி-3 திட்டம் மிக உயரிய செயலாகும்.

எஸ்.எல்.வி -3 திட்டத்தின் பணி எனக்கு மகழ்ச்சியை கொடுத்தது. திட்டம் சம்பந்தமாக விவாதித்தல், விளக்குதல், பிரச்சனைகளை குறித்து யோசித்தல் என சோர்வடையாமல் ஆர்வமாக இருப்பேன். ஓய்வு நேரங்களில் நல்ல புத்தகங்களை வாசிப்பது, கர்நாடக இசை கேட்பது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டேன். நாம் வாழும் வாழ்க்கைக்கு பின்னால் எதோ ஒரு காரணம் இருக்கிறது. எனவே பிறரின் நன்மைக்காகவும், குறிக்கோள் உடையதாகவும் நம் வாழ்க்கை இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கையின் இன்பங்கள் அதற்கு பின்னால் உள்ள துன்பங்கள் என அனைத்து உணர்ச்சிகளையும் விலக்கி, நாற்பது வயதிலேயே ஒரு சாதுவை அல்லது துறவியை போல வாழ்ந்தேன்.

RATO திட்டத்தில், ஒரு சில அம்சங்களின் வளர்ச்சியை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு வேலை அவசரமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. எஸ்.எல்.வி-3 திட்டம் வழியில்லாத பாதையில் பயணிப்பது போல் வளர்ச்சியை நோக்கி மெல்லமாக சென்று கொண்டிருந்த சமயத்தில், பிரான்ஸ் விண்வெளி திட்டத்தின் டயமன் பி.சி.உடன் எஸ்.எல்.வி-3 தனது நான்காவது கட்டத்தை பகிர்ந்து கொள்ளும் என கூட்டு கொண்டு வரப்பட்டது. எங்கள் குழு டயமனுடன் பொருந்துமாறு நான்காவது அமைப்பினை மாற்றி வடிவமைக்கும் பணியில் இரண்டு வருடங்களாக ஈடுபட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த கூட்டினை, 1975 ல் ஐரோப்பிய ஏரியான் திட்டத்திற்காக பிரான்ஸ் கைவிட்டது.

இரண்டு வருடங்கள் வீணாகி விட்டதே என வருந்தியபோது திட்ட இயக்குனர் பிரம்ம பிரகாஷ் எனக்கு நல்ல விளக்கம் தந்தார். சர்வதேச ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும்போது உடனடி பலன் கிடைக்காவிட்டாலும், வரும் காலங்களில் நமது தலைமுறையினருக்கு பலன் கிடைக்கக்கூடும். உலக தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் என்பது பல நூல் பின்னல்களால் ஆன வலை, எனவே எந்தவொரு முயற்சியும் பயனற்று போகாது என்று ஊக்கம் அளித்தார்.

பிரம்ம பிரகாஷும், நானும் சில வருடங்களிலேயே நெருங்கிய நண்பர்கள் ஆனோம். மாலை நேரங்களில் பேசி கொண்டே நடப்பயிற்சி செய்வோம். அவருடைய

அறிவுக்கூர்மையான பேச்சு என்னுடைய தந்தையை அவ்வபோது நினைவூட்டியது. பணிவு என்பது அடுத்தவருக்கு தாழ்ந்து நடப்பது என்பதல்ல அவருடைய சிந்தனைகளை புரிந்து கொண்டு மரியாதையுடன் நடத்தலே ஆகும்.

பிரம்ம பிரகாஷின் அறிவுக் கூர்மையான வழிகாட்டுதலால் எஸ்.எல்.வி-3 திட்டத்தின் நோக்கத்தை வெற்றி பெற முயற்சித்தோம்.1975, ஏப்ரல் 19ல் 'ஆரியபாட்டா' செயற்கைகோளை ரஷ்யாவின் கபுஸ்டின் யர் என்ற இடத்தில் இந்தியா வெற்றிகரமாக செலுத்தியது.

5ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புகழ் பெற்ற இந்திய கணித, வானியல் வல்லுனரான ஆரியபாட்டாவின் நினைவாக இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. இது 1.4 மீட்டர் குறுக்களவில் 26 பாலிஹெட்ரானால் பக்கவாட்டின் அமைப்பும்,சுற்றிலும் சூரிய மின்கலன்களால்(மேல்பகுதி, கீழ்பகுதி தவிர்த்து) கட்டமைக்கப்பட்டு, காஸ்மாஸ்-3எம் என்ற செலுத்து இயந்திரம் மூலம் 600 கிலோமீட்டர் உயர சுற்று வட்ட பாதையில் செலுத்தப்பட்டது.

நம் அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் சர்வதேச கூட்டுமனப்பான்மையாலும் இந்த வெற்றி சாத்தியமாயிற்று. இதனால் இந்தியா விண்வெளி திட்ட பங்களிப்பு நாடுகளின் பட்டியலில் இடம் பிடித்தது. இதற்கு, சாராபாய் அவர்களுக்கு இஸ்ரோ கடன்பட்டிருக்கிறது. அவரின் முயற்சி, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி குறித்த ஆர்வம், புத்திசாலித்தனம், தேசப்பற்று ஆகியவற்றால் தான் இந்த வெற்றி கிடைத்தது.

டாக்டர்.சாராபாய் சிறந்த அரசியல் நிபுணர். ரஷ்யாவில் ஆரியபாட்டாவை காஸ்மோ மூலம் செலுத்தும் அடிப்படை வசதிகள் நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் நாசாவின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றார். அப்போது ரஷ்யா-அமெரிக்கா இடையே பனிப்போர் நிலவியது. இருப்பினும் விண்வெளி திட்டங்களால் இரு நாட்டிடையே அமைதி நிலவியது.

“வெற்றி என்பது கடின உழைப்பு, செயலில் நேர்த்தி,தோல்விகளில் இருந்து கற்று கொள்ளுதல் போன்றவற்றால் கிடைப்பது”**

**ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பிரதமராக ஜார்ஜ் புஷ்(2001-2005) 65-வது செயலாளராக காலின் பாவல் இருந்தார்.2003ல் ஐக்கிய நாடுகளுக்காக ஒளிபரப்பட்ட தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் ஈராக்கிய ஆயுத திட்டம் குறித்து விரிவான விளக்கவுரை கொடுத்தார், அதை கேட்ட கலாம், இவர் கூறிய ஆயுதங்கள் ஏன் பொய்யாக இருந்து, இல்லாமல் இருத்தால் சிறந்தது

7-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கணிதவியலாளர், பாஸ்கரா என்பவரின் பெயரால் பாஸ்கரா-1 என்ற செயற்கை கோள், மீண்டும் கபுஸ்டியன் யர் இடத்திலிருந்து ஜூன் 7,1979

ல் செலுத்தப்பட்டது. இது 440 கிலோகிராம் எடையுடன் இரண்டு தொலைகாட்சி கேமராவுடன், ஒன்றில் அகச்சிவப்பு பொருத்தி நீர்வளம், காட்டுவளம், புவியியல் தொடர்பான தகவல்கள் பெற செலுத்தப்பட்டது. இஸ்ரோ, பிரென்கோ-ஜெர்மன் சிம்போனி செயற்கைகோளை பயன்படுத்தி 1977-79 அஞ்சல், தந்தி சேவை வசதிகளை ஸ்டெப்(STEP) என்ற திட்டத்தின் மூலம் தொடங்கியது.

ரஷியாவில் வெற்றியடைந்த பாஸ்கரா-1 ஐ தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு பின்னர் ஆகஸ்ட் 10, 1979ல் எஸ்.எல்.வி-3ன் முதல் சோதனை ஓட்டம் நடந்தது. நிலை இயந்திரங்கள், வழிகாட்டுதல், கட்டுப்பாட்டு கருவிகள், மின் உதிரி பாகங்கள் முதலியவை சரியாக உள்ளதா என நேரடி சோதனை வாயிலாக அறிந்து கொள்வது இதன் அடிப்படையான நோக்கம் ஆகும். மேலும் அடிப்படையான அமைப்புகள், கண்காணிப்பு, தொலைதொடர்பு, உண்மை நேரம்** அறியும் தகவல் வசதிகள் எல்லாம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதா என்ற சோதனை தென் ஆந்திராவின் ஸ்ரீஹரிகோட்டா உயர எல்லையில்(SHAR) நடந்தது.

**உண்மை நேரம் என்பது மணித்துளிகள் பின்புறமாக எண்ணப்பட்டு '0' வினாடியின் போது புறப்படும், இது கடிகார நேரத்திலிருந்து மாறுப்படும்.

ராக்கெட் 0758 மணி நேரங்களில் புறப்பட்டது. முதற்கட்டம் வெற்றியடைந்து, இரண்டாவது கட்டத்தில் கட்டுபாட்டினை இழந்தது. எனவே 317 வினாடிகளில் செயலிழக்கப்பட வைத்து, ஆந்திராவின் கடல் எல்லையின் 540 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் சுக்குநூறாக சிதறி விழுந்தது. இதற்கு காரணம் எரிப்பொருள் கசிவு என்று எனக்கு தெரியவில்லை.

இந்த திட்டத்தின் தோல்வியால் நான் மிகவும் வேதனை அடைந்தேன். திட்ட இயக்குனரான நான்தான் இதன் வெற்றி, தோல்விக்கு பொறுப்பாகும். திட்ட தோல்விக்கான காரணம் தெரியாமல் இரவில் தூங்கமுடியாமல், பதற்றத்துடன் இருந்தேன். கால்களும் தொய்வடைந்து, சிந்திக்க கூட முடியாமல் அறையில் சரிந்து விழுந்திருந்தேன்.

சிறிது நேரம் கழித்து கண் விழித்து பார்த்தபோது டாக்டர். பிரம்ம பிரகாஷ் எனது அறையின் வெளியே காத்திருந்தார்.

என்னை சிற்றுண்டி சாலைக்கு அழைத்து சென்றார். இருவரும் மதிய உணவு சாப்பிட்டோம். அவர் சோதனையின் தோல்வி குறித்து ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. மாலையில் பத்திரிக்கையாளர் மாநாட்டிற்கு கூட்டி சென்றார். மாநாட்டில்

இந்திய மற்றும் சர்வதேச பத்திரிக்கையாளர்கள்,இஸ்ரோ உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கூடி இருந்தனர், பத்திரிக்கையாளர்கள் நம்மை பேச்சால் தாக்குவார்கள் என்று கவலையுற்றேன்.

பேராசிரியர் சதிஷ் தவான் உரையை தொடங்கினார். முதலில் SLV-3 திட்டத்தின் முதல் அடுக்கு பயண வெற்றிக்காக குழுவினருக்கு பாராட்டுகளை தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஏ.பி.ஜெ. அப்துல்கலாம் அவர்கள் 1000 பேரை ஒன்றுத்திரட்டி ஏழு வருடங்களாகபல முயற்சிகளை செய்து வரும் சிறந்த தலைவர். இந்த பணிக்காக தன் இன்ப துன்பங்களையும் மறந்து விட்டார் எனக்கூறி வியப்பில் ஆழ்த்தினார்.

20 கோடி மக்களின் வரிப்பணம் வீணாக வங்க கடலில் முழுகிவிட்டதே என கேள்வி கேட்டவருக்கு தவான் பொறுமையாக பதிலளித்தார்.இதுவரை எங்களால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தி கொண்டதான் இருக்கின்றன. பணத்தை கணக்கு பார்த்தால் நம் எதிர்கால இந்தியாவில் தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொலைதூர உணர்வு செயற்கைகோள்கள் இல்லாமலே போய்விடும். நம் அரசாங்கத்தில் பல லட்ச மதிப்புடைய வேலையை எங்களின் எளிமையான அலுவலர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்றவரின் பதிலுக்கு பின் அரங்கமே அமைதியாய் இருந்தது. இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்குள் எஸ்.எல்.வி-3 யை வெற்றிகரமாக விண்ணில் செலுத்துவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது எனக் கூறி உரையை முடித்தார்.

நான் இராஜினாமா செய்ய சென்றபோது தவான் அவர்கள், உங்கள் பணி வெற்றியை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறது, அதிலிருந்து விலகாதீர்கள் என்றுக்கூறி கடிதத்தை வாங்க மறுத்துவிட்டார்.

பின்பு 1980,ஜூலை 18ல் எஸ்.எல்.வி-3 வெற்றிகரமாக செலுத்தப்பட்டது. ரோகினி செயற்கைகோளை ஆர்.எஸ்-1 என்ற சுற்று வட்ட பாதையில் செலுத்தி, விண்வெளி ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடும் நாடுகளின் 6-வது பட்டியலில் நமது நாடு சேர்ந்தது. மேலும் ASLV,PSLV,GSLV போன்ற மேம்பட்ட SLV திட்டங்களிலும் வெற்றி பெற்றது. நான் 1981, சனவரி 26ல் இந்தியாவின் மூன்றாவது உயரிய விருதான “பத்மபூஷன்” விருது அளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டேன். சென்னை, அண்ணா பல்கலைக்கழகம், எனக்கு அறிவியலில் டாக்டர் பட்டம் வழங்கி பெருமைப்படுத்தியது. நான் பட்டுகூடலிருந்து வண்ணத்துப்பூச்சியாக வெளிவந்தேன்.

“வாழ்க்கையில் பல காயங்கள் ஏற்பட்டாலும் நமக்குள்ளே இருக்கும் மனவலிமையை உணரும்போதுதான் முன்னேறுவதற்கான திருப்புமுனைகள் அமைகின்றன.”

எனக்குக் கிடைத்த “பத்மபூஷன்” விருது குறித்துப் பல விமரிசனங்கள் வெளி வந்தன. சிலர் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்: சிலர் , நான் தேவையில்லாமல் வெளியே அங்கீகாரத்திற்காக முயல்கிறேன் என்றனர்; சிலர் பொறாமைப்பட்டனர். அப்போது என் உள்மனத்தில் இத்தகைய காலங்கள் புதிதாக மாறும் எனத் தோன்றியது. என் பிரார்த்தனைகள் கடவுளுக்குக் கேட்டது போல் டாக்டர்.ராஜரமணா, இந்திய அணுதிட்டத்தின் முன்னோடி மற்றும் டாக்டர். ஹோமி பாபாவை சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது டாக்டர்.ரமணா, பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சருடைய அறிவியல் ஆலோசகராக இருந்தார். பாதுகாப்பு குறித்த ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி இயக்ககத்தில் (DRDO) பணிபுரிய என்னை டாக்டர். ராஜரமணா அவர்கள் அழைத்தார். இஸ்ரோ-விலிருந்து நான் சுமுகமாக வெளியேறினேன். ஹைதராபாத்திலுள்ள டி.ஆர்.டி.ஓ, ஏவுகணை வளர்ச்சி மையத்தில், பாதுகாப்பு குறித்த ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி ஆய்வகத்தில் (DRDL) இயக்குநராக 1982, ஜூன்,1-ல் சேர்ந்தேன்.எனக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்து உயர்ந்துவிட்டதாக நினைத்தார்கள்.ஆனால் அவை எல்லாம் எனக்குப் பெரிதாகத் தெரியவில்லை.

** மேக்ஸ் லேர்னர் (1902-1992) அமெரிக்காவின் பத்திரிகையாளர் மற்றும் கல்வியாளர். கலாம் அவர்களின் தனிப்பட்ட நூலகத்தில் இருந்த லேர்னரின் “முடிக்கப்படாத நாடு” என்ற புத்தகத்திலுள்ள அமெரிக்காவின் கலாசாரத்தைப் பற்றிய வரியைப் படித்துக் காண்பித்தார். எப்போதும் முயற்சி,எப்போதும் ஆசை,திருப்தியின்மை_போன்றவையே உலகளாவிய சோகம், தெரிவுகள், சச்சரவுகளுக்குக் காரணமாகும்.

எனக்குக் கிடைத்த மாற்றம், புதிய பதவி, மேலும் பல சவால்களை நான் எதிர்கொள்ளக் காலம் எனக்குக் கொடுத்துள்ளதாகவே எண்ணினேன். ஒருவர் தனக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்போது பிறரால் ஒதுக்கப்படுவார்களா என்பதை உணர்ந்ததால் நான் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைவிட, நமது முயற்சியால் வளர்ச்சி நம்மைத் தேடி வர வேண்டும் என நினைத்தேன்.நம் நடத்தைமுறை, செயல்பாடுகளைப் பொறுத்துதான் அதிகாரம் நம்மிடம் வருமே தவிர நம் தொழில்பாதையின் வளர்ச்சி குறித்த எண்ணங்களால் அல்ல. எனவே ஒருவருடைய தொழில் அவரை எந்தளவு வளர்ச்சிக்குக் கொண்டு போகும் என்பது கடவுளுக்கே தெரியும்.

அரசு மற்றும் பாதுகாப்புத் துறையின் பெருமுயற்சியால்(IGMDP-Integrated Guided Missile Development Programme)“ஒருங்கிணைந்த ஏவுகணை வளர்ச்சி வழிகாட்டல் திட்டத்தின்” முன்னேற்றத்திற்காக DRDL-ல் சேர்க்கப்பட்டேன். ஏவுகணை வளர்ச்சியானது சில நாட்களாக வடிவமைப்புப் பலகை மற்றும் சோதனை நிலைகளில் தொய்வாக இருந்தது. நம் தேசம் இராணுவ வன்பொருட்களில் பல நாட்களாகப் பின்தங்கி இருந்தது. எனவே இச்சமயத்தில் பாதுகாப்பு வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொள்வது மிக முக்கியமாகும். அரசியல்ரீதியாகவும் IGMDP-க்குத் தேவையான அனைத்து வளங்களும்,ஆதாரமும் கிடைத்தது. பாதுகாப்புதுறை அமைச்சர் ஆர்.வெங்கட்ராமன், முன்பு எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு ரூபாய்.388 கோடிகள்(அந்தக் காலத்தில் 50 மில்லியன் டாலர்கள்) இந்த திட்டத்திற்காக ஒதுக்கினார்.

இத்திட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட உள்ள ஐந்து ஏவுகணைகளுக்கும் இந்தியப் பெயர்களையே வைத்தனர். தரையிலிருந்து தரைக்குப் பாயும் இடைப்பட்ட தூர ஏவுகணைக்குப் “பிருத்வி”(பூமி) என்ற பெயரும், முக்கிய திட்டமிடலுக்கான விமான எல்லைப் பாதுகாப்பு தொடர்பானவைக்கு “திரிசூல்”(சிவப்பெருமானின் திரிசூலம்), ஊடக எல்லை மேற்பரப்பு விமானப் பாதுகாப்புக்கு “ஆகாஷ்”(ஆகாயம்), பீரங்கி ஏவுகணைக்கு “நாக்”(நாகம்) என்றும்,என் கனவுத் திட்டமான, தொலைதூர எல்லைக்குச் செலுத்தும் ஏவுகணை,(1000 முதல் 3000 கிலோ மீட்டர் அதிகபட்ச எல்லைக்கு சென்று), விண்வெளியிலிருந்து காற்று மண்டலத்திற்கு நிரப்பியோடு நெருப்பு பந்து போல திரும்பும்.

”ஒருவர் தம்மைப் பற்றிய கருத்துகளைக் கூறுவது, பெருமை.ஆனால் இதுவே அடுத்தவர் தம்மை இவ்வாறு நினைப்பர் எனச் சொல்வது தற்பெருமை”**

IGMDP இந்தியாவில் மிகவும் ஆர்வமாக சென்று கொண்டிருந்த வேளையில், வெளிநாடுகளில் இருந்து பல தடைகளைச் சந்தித்தது.ஏனென்றால் ஒரு நாடு ஏவுகணைத் தொழில்நுட்பம் கொண்டிருந்தால் தான் உலக அணுசக்தி ஆற்றலை உணர முடியும்.

1985-ல் அமெரிக்காவின், சிட்டில் உள்ள க்ரே இங்க்.-கிற்கு சூப்பர் கணினி வாங்குவதற்காக எங்களின் குழு சென்றது. வானிலை முன்னறிவிப்புக்காகப் பயன்படும் சூப்பர் கணினியை நான் நீர் இயக்கவியல் கணக்கீடு பகுப்பு முறைக்காகப் பயன்படுத்தி, அக்னி ஏவுகணையை மறுமுறை நிரப்புவதற்காகத் தேவைப்பட்டது.

இந்தியாவில் மிக வேகமாகக் காற்று வீசும் மலையடுவழி இல்லாததால், சூப்பர் கணினியைப் பயன்படுத்தி அதற்கேற்ற மாதிரிகளைத் தயாரித்து, சோதனை செய்வதற்கும் தேவைப்பட்டது. அமெரிக்கா,ஜப்பான் இந்த இரண்டு நாடுகள்தான் இந்தத் தொழில்நுட்பத்தை வைத்திருந்தது. இந்தியாவிற்கு நாங்கள் விற்பதாக இல்லை என அமெரிக்கா அப்பட்டமாகச் சொல்லிவிட்டது.

33. ** ஜேன் ஆஸ்டனின் நாவலான, "பெருமை மற்றும் பாராபட்சம்" (pride and prejudice) இலக்கிய நூல், உண்மைக் கதைகளால் நிரப்பப்பட்ட கலாமின் நூலகத்தில் இடம்பெற்ற ஒரே நாவல் இதுவாகும். அவர், கர்வம் என்பது ஒருவருடைய பெருமையைத்தான் அழிக்கும் ஆனால் கர்வத்தால் ஏற்படும் அகங்காரம் மற்றவர்களை அலட்சியமாகப் பார்க்க வைக்கும் என்று எச்சரிப்பார்.

இந்திய விஞ்ஞானிகள் மறுபடியும் சுதேசி அணுகுமுறையைத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்காகப் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. இந்தியக் கணினி வல்லுனர்களுக்கு சவாலாகக் க்ரே(cray) கணினியின் தரத்திற்கு இணையான, உள்நாட்டு சூப்பர் கணினியை அதுவும் ஜிகாபிலாப் அளவில் தயாரிக்கும் பணி கொடுக்கப்பட்டது.

உள் நாட்டு முயற்சிகளில் இந்த சுதேசிக் கணினியை உருவாக்கும் முறையும் நம்நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகப் போடப்பட்ட விதைகளில் ஒன்றே, இதன் பலனை அடுத்த நூற்றாண்டுகளில்தான் உணர முடியும்.

இந்தியாவின் தேசிய சூப்பர் கணினியின் துவக்க முயற்சியாக டாக்டர்.விஜய் பாட்கரின் தலைமையில், சி-டேக் (C_DAC, Centre for Development of Advanced Computing) என்ற மையம் 1988, பூனையில் உருவாக்கப்பட்டது. மூன்று வருடம் கழித்து, சி-டேக் சூப்பர் கணினியின் பாரம்(PARAM) வெளியிட்டபோது, வால் ஸ்டீரீட் ஜர்னல், என்ற ஆங்கில செய்தித்தாள்,தன் முதல் பக்கத் தலைப்புச் செய்தியில்,"கோபப்பட்ட இந்தியா செய்து முடித்தது"என செய்தியை வெளியிட்டது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் கனடா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி,இத்தாலி, ஜப்பான்,இங்கிலாந்து மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் கை கோர்த்து ஏவுகணைத் தொழில்நுட்பக் கட்டுப்பாட்டு ஆட்சி (MTCR) என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்தன. இதன் நோக்கம் அணுக்கருவிகளின் ஆளில்லா விநியோக முறை பரவுதலைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும். குறைந்தது 500கி.கி அளவு எடை கொண்ட கருவிகளை 300கி.மீ வரை சுமந்து வந்து விநியோகம் செய்யும் அமைப்புகளை இது குறி வைத்தது.

MTCR என்பது ஒரு ஒப்பந்தம் அன்று, ஆனால் பொது விருப்பினடிப்படையில் உறுப்பு நாடுகளிடையே ஏவுகணைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த ஏற்படுத்தப்பட்ட தன்னார்வ அமைப்பு இது. MTCR நாடுகள் ஏற்றுமதித் தடை செய்யப்பட்ட சில கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொதுவான பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதை உறுதி செய்கிறது. இந்தப் பட்டியல் ஏவுகணை வளர்ச்சி, உற்பத்தி மற்றும் செயல்பாட்டிற்குத் தேவையான கிட்டத்தட்ட முக்கியமான எல்லாக் கருவிகள் மற்றும் தொழில் நுட்பங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது.

கடினமான ஒரு செயலை, செய்யத் தொடங்கும் பொழுது, அந்தக் கடினத் தன்மை போய்விடுகிறது.

அதாவது ஏவுகணையைக் கொண்ட நாடுகள் இந்தியா தனது சொந்தக் கட்டுமானத்தில் ஏவுகணை உருவாக்குவதைத் தடுக்க நினைப்பது தெரிகிறது. அந்த நாடுகள் MTCR ஐக் கட்டாயப்படுத்தும் தடைகள், இந்தியாவின் சவால்களை எதிர்நோக்குவதில்லை. உலகின் மிக அதிக நிலையற்ற தன்மையுடைய பகுதியில் அமைந்துள்ள நாடுகளில் ஒன்றான இந்தியா, இறக்குமதி செய்யப்படும் போர்க்கருவிகள் சார்ந்து வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது; உலக சந்தையைப் பொறுத்து, இது தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. MTCR பகுதியைச் சுற்றிலும் நாம் ஒரு வழியைக் காண வேண்டும்.

DRDO - தொகுக்கப்பட்ட நீர்ம முன்னோக்கிச் செலுத்துகிற நிரலாக்கத்துடன் மொத்த உந்துவிசையுடன் ராக்கெட் எஞ்சினை உருவாக்கியது. இது வேறுபட்ட அளவிலான சுமைகளையும் பயன்படுத்தவல்லது. இது ஒரு புத்திசாலித்தனமான வடிவமைப்பு யோசனை. பல ராக்கெட் மோட்டார்கள் ஒரு வட்டவடிவிலும் ஒரே நேரத்தில் எரியூட்டக்கூடியதாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது . புனேவுக்கு அருகில் உள்ள வெடிமருந்துத் தொழிற்சாலை உதவியுடன் தடையாணையை விட்டு விலகிச்செல்ல உதவுகிறது. நாங்கள் பிருத்வி எஞ்சின்களுக்கான உந்து இறக்குமதியை முற்றிலுமாக நிறுத்திவிட்டோம்.

குறிப்பிட்ட சில தடைகள் நமது IGMDP யின் வளர்ச்சியைக் குறைத்து அழிக்கும் நோக்கில் தென்பட்டாலும் இதைத் தடுக்க அவற்றால் இயலாது. தொழில்நுட்பத்தை மறுப்பதற்குப் பதிலாக எந்த உலகளாவிய மன்றத்திலும் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் கைகளில் சுழற்றவும், 1988, பிப்ரவரி 25 ஆம் நாள் ஸ்ரீ ஹரிகோட்டா ஏவுதளத்திலிருந்து (SHAR -Sri Hari Kota High Attitude Range).பிருத்வி ஏவுகணை வெற்றிகரமாக ஏவப்பட்டு சோதனை செய்யப்பட்டது. இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி. இந்த சோதனை, எதிர்காலத்தில் வழிகாட்டும் ஏவுகணைகளுக்கான அடிப்படைத் தொகுதிகள் காணும் முயற்சியில் இந்தியாவின் திறமையை வெளிக்கொணர்ந்துவிட்டது. பிருத்வி ஒரு நீண்ட எல்லையின் மேற்பாகத்திலிருந்து ஒரு வாயு ஏவுகணைக்கு மேம்படுத்தப்படலாம் மேலும் அது கப்பலின் மேலும் இருத்தப்படக்கூடும். மிகத் துல்லியமாகக் கூறினால், பிருத்வி 100 மீட்டருக்குக் குறைவான CEP ஐ சாதித்துள்ளது.

வெற்றிகரமான மற்ற சோதனைகளும் தொடர்கின்றன. 1989 மே 22 ஆம் நாள், மிகச் சரியாக முற்பகல் 7.17 மணிக்கு ஒரிஸாவிலுள்ள சந்திப்பூரில் நடந்த இடைக்கால சோதனையில் அக்னி ஏவுகணை நெருப்பு ரதத்தின் தோகையை அலங்கரித்தது. இது

இந்தியாவை உலகின் தொழில் நுட்பம் மற்றும் இராணுவத்தில் விஞ்சியோரின் பிரத்யேக மன்றத்திற்குள் செலுத்தியது. கட்டுப்பாட்டு அறையிலிருந்து 300 வேறுபட்ட விஞ்ஞானிகள் ஆகாயத்தில் தெரிகிற பென்சில் போல் மெல்லிய ஏவுகணை வளைவைத் தொலைக்காட்சி வழியே பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவரின் முதுகிலும் தட்டிக்கொடுத்துக்கொண்டனர். வெற்றி உவகை பொங்கும் விஞ்ஞானிகளின் தோள்களில் என்னைச் சுமந்தார்கள்.

அக்னி, வாஷிங்டனிலிருந்து சைனா வரை தலைநகரங்களில் பதட்டமான எதிர் விளைவுகளை உண்டாக்கியது. ஏனெனில், ஐக்கிய நாடுகள் சோவியத் யூனியன், ஃப்ரான்ஸ், சைனா, இஸ்ரேல் ஆகிய ஐந்து நாடுகள் மட்டுமே இடைநிலை எல்லையில் கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் ஏவுகணைகளைக் (1rbms) கொண்டிருந்தன. இந்தியாவில் வெற்றிகரமாக அக்னி ஏவப்பட்டது. போர்த்திறம் வாய்ந்த செயல் திறனில் ஒரே பாய்ச்சலில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டது. நமது செயல்பாடுகளே உண்மையில் நமது முகவர்கள்,

பகைவர்களின் மிகத்தொலைவுப் பிரதேசங்களின் இராணுவ இலக்குகளை அழிக்கும் திறன் கொண்டவை. ஏவுகணைகளை விநியோகம் செய்யும் அமைப்பாகவும் விளங்குகிறது. இந்தியாவில் புளூட்டோனியம் உற்பத்தி செய்யும் உலைகளோடு அக்னி ஏவுகணைகள் வெவ்வேறு போர் முனைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு இந்தியாவின் அணுசக்தியை ஒடுக்கும் காரணி மிகப் பெரிய அளவில் பெருக்கெடுத்தது. ஆனால் அக்னி நிரூபித்தது என்னவென்றால், ஒரு வேளை அதன் வலிமையான செயல்திறனை விடப் பல துறைகளிலும் ஆய்வுக் கூடங்களிலும் பணிபுரியும் விஞ்ஞானிகள் ஒரு பொது குறிக்கோளுக்காக இணைந்து செயல்படுவதற்கும், ஒருங்கிணைப்புச் செய்வதற்கும் முடிகிறது என்பதைத்தான். இதில் உள்ள குறைபாடு, இந்தியாவின் பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக்கான முயற்சி நீண்ட காலத்திற்குத் தடுக்கப்படலாம்.

1990, பிப்ரவரி மாதம் 7 ஆம் தேதி, நாக் ஏவுகணை தனது கன்னி முயற்சியாக முதல் முறை ஏவப்பட்டது. இந்த சாதனை மறுநாளும் தொடர்ந்தது. இந்த ஏவுகணை சிறப்பாக மிகவும் பலமான கலப்பு வானூர்திக் கட்டகத்துடன் மடக்கக்கூடிய இறக்கைகள் துடுப்புகள் கற்பனையில் எதிர் நடவடிக்கைகளுக்கு விதிவிலக்குடன் அகச்சிவப்புக் கோருவோர், பலகையுடன் கூடிய செயலி, கச்சிதமான சென்சார் தொகுப்பு, மின் இயக்கிகள் அமைப்பு மற்றும் ஒரு டிஜிட்டல் தானியக்க விமானி ஒரு முறை ஏவப்பட்டவுடன் நாக் வழிகாட்டல் இல்லாமல், ஏவுபவரைக் கடக்கும் தூரம் வரை பார்க்க அனுமதியளிக்கிறது. ஏவுகணை தனக்கான விசைப்பலகை வழிகாட்டலில் நகரும் டாங்கிகளைவிட வேகமாகத் தாக்குகிறது.

ஆகாஷ் ஏவுகணை வெற்றிகரமாக 1990 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்டு 14 ஆம் நாள் சோதனை செய்யப்பட்டது. அது முதல் முறையாக இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது. ரேம் ராக்கெட் தொழில்நுட்பம் மத்திய அளவு பரப்பில் வாயு ஏவுகணை (MRSAM) 25கி.மீ உயரத்திலும் 18கி.மீ அருகாமையிலும் ஆகாஷ் மின்காந்த இழைக்கருவி அமைப்பான ராடார் வழிகாட்டுகிறது. இலக்க முறை மின்காப்பு இழை உருகி வெடிக்காமல் அதனுடைய ஏவுகணை அதனுடைய நகரும் இலக்கை அடையும் வரை நேரடித்தாக்குதல் தேவையில்லை.

“கடவுளுக்கு முன் உன்னை நீ வெற்றியோடு நாடு,

ஒரு பெரிய பரிசைப் பெறுவதற்காக உன்னை நீ

பணிவுடன் நிரூபிக்க வேண்டி இருக்கிறது”.

1992, ஜூலையில், நான் DRDO-ன் பொது இயக்குநராகவும் பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு அறிவியல் ஆலோசகராகவும் பணி ஏற்றேன், தேசத்தின் முக்கியமான ஒரு காலகட்டத்தில், நான் DRDO அமைப்பில் பணி செய்தேன். 1991,டிசம்பர் 26ஆம் தேதி, குத்துச்சண்டை போரில் சோவியத் யூனியன் சிதறிப் போனது. இதனால் சோவியத் யூனியனுடனான ஒப்பந்தங்கள் யாவும் பயனில்லாது போய் விட்டன. நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இப்போதுதான் இந்தியா ஒரு வேளை பாதிக்கப்படலாம். நமக்காக ஆதரவளிப்பார் இன்றி எதிரிகளால் சூழப்பட்டு நின்றோம்.

பொருளாதாரக் குறைபாட்டோடு இருந்ததால், அணு ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கும் நிலையிலோ, உலகளவில் பின்பற்ற வேண்டிய சூமைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளும் நிலையிலோ நாம் இல்லை. ஒன்றை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும், பலம் வாய்ந்த ஒரு நாட்டின் ஆற்றல் என்பது ஆயுதத் தளவாடங்களின் வலிமையைப் பொறுத்தது அன்று. அது வளமான பொருளாதாரம், வலுவான ஆளுமை அமைப்பு, அதற்கும் மேலாக நம்பகத்தன்மையும் தொழில் நுட்ப வல்லமையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இல்லாவிட்டால், நாம் நமது ஏவுகணைகளைச் செலுத்தத் தயாரான நிலையில் வைத்துக் கொண்டு, நமது தேசத்தின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய வேண்டும். எனது புதிய பொறுப்புகளை ஏற்க டெல்லிக்குப் புறப்படும் முன்பு நான் பிருத்வி மற்றும் அக்னி ஏவுகணைகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட தொடர் உற்பத்தியினைத் தொடங்கி வைத்தேன். தயாரிக்கப்படும் களத்தில் சோதனை செய்யப்படும் ஏவுகணைகள் மிகவும் சாதாரணமாகப் பொறுப்பேற்கக்கூடிய விஷயமில்லை. அந்த ஏவுகணைகளை உற்பத்தி செய்வதென்பது

மற்றொரு காரியம். இது ஒரு முழுமையான சவால், குறிப்பாக வெடிமருந்துத் தொழிற்சாலைகளுக்கு.

இந்தியப் பாதுகாப்பு சார்ந்த தளவாடங்கள் தயாரிப்புத் தொழிலில் முன்னேறி இருக்கிறோம். ஆனால் அது வெளிநாட்டு வடிவங்களில் தயாரிக்கக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. கவனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட வரைபடங்களும், தரக்கட்டுப்பாடு அமைப்புகளும் ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ளன. வெடிமருந்து தொழிற்சாலைகள் தாங்கள் மிகவும் விரும்பும் அடிப்படை வடிவிலான வரைபடங்களை வளர்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்து பெற முடிவதில்லை. இவை கற்பனையில் உருவாக்கப்படவேண்டியவை, தொழிற்சாலை நிலையில் அபத்தமாகத் தோன்றுபவை. தரப்படுத்துதல், செயல்முறைத் தேர்வு, தரத்திற்கு உத்திரவாதம் மற்றும் நம்பகத்தன்மை ஆகியவை எல்லாம் தயாரிப்பாளர்களுக்குக் கடினமானவை; ஆனால் IGMDP எதிர்பார்ப்பவை.

இல்லையெனில், நமது உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக் கருவிகள் எங்கோ தயாரிக்கத் தொடங்கலாம். சரியான முறைப்படுத்தல், மூலப் பொருள் வழங்கல் மூலம் பாதுகாப்பு நிறுவனங்கள் எந்தெந்த மூலப் பொருள்களைத் திரட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதைச் செயல்பாட்டில் கற்க வேண்டும். இது ஒரு வழியில் ஒரு தனி மனிதன் ஒரு புதிய சவாலை எதிர்கொள்ளும்போது செய்ய வேண்டியதைக் குறிப்பது போல் உள்ளது. உன்னைக் கட்டாயப்படுத்தி உனது சொந்த வளங்களைப் பயன்படுத்தப் பணிக்கும் போதுதான் உனக்கு உன் பலம் புரிகிறது. நான் இங்கு பேராசிரியர் ஸ்ரீனிவாசன் அவர்களின் சொற்களை நினைவுசூர்கிறேன், “வலி இல்லையேல், வளர்ச்சி இல்லை”.

இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில், ஒரு நாளைக் கடத்துவதும் கைப்பற்றுவதும் தனி மனிதனுக்கும் நாட்டுக்கும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. தொழில்நுட்ப முன்னோடிகளற்ற காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதில் முக்கியம் என்னவென்றால், நமக்கு அளிக்கப்படும் வாய்ப்புகளை நாம் இறுகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது மக்கள் மற்றும் நாட்டின் நன்மைக்காகத் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவது என்பது கற்பனை செய்து பார்க்க இயலாத காரியமாக இருக்கிறது.

ஏழ்மையை விரட்டும் சக்திவாய்ந்த ஆயுதமாகத் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தலாம். சமூகப் பிரமிடின் தாழ் நிலையில் உள்ள மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான எளிய தொழில் நுட்பம்சூடக் கிடைக்காத நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு நல்ல மருந்துப் பொருட்கள், பயிர் விதைகள், பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முறைகள், தோல் பதனிடச் சிறந்த முறைகள் ஆகியவற்றை

வழங்கலாம். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூறுகளில் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துதலின் துவக்க கட்டத்தில், பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமே இந்தியர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தியது. நாம் ஒரு புதிய நூற்றாண்டில் காலடி வைத்த போது, நம் தேசத்தின் பெரும்பான்மை மக்கள் வேறொரு காலக்கட்டத்தில் சிக்கிக்கொண்டது போல் காணப்பட்டது. மக்கள் வாழ்க்கையை வளமுள்ளதாக்குவதற்கு அறிவியல் விழிப்புணர்வு தேவை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். போராட்டங்களின் போதுதான் தொழில் நுட்பத்திலும் மருந்துகள் கண்டுப்பிடிப்பிலும் வேகமான முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதைத் தெரிந்து கொண்டேன். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது ராடாரின் சிறந்த பணிகளைப் பார்க்க முடிந்தது. அதுவே, போருக்குப் பின் மிகத் துல்லியமான வானிலையைக் கணிக்க உதவியது. பென்சிலின், சல்ஃபானிமைடு போன்ற நுண்ணுயிர்கள், இரத்தப் பரிமாற்றங்கள், மலேரியாவைத் தடுக்கும் மருந்துகள் ஆகியவை எல்லாமே இரண்டாம் உலகப் போரின் போர்க்கள அவலங்களைக் குறைப்பதற்காகக் கண்டுப்பிடிக்கப்பட்டவை, இன்று வரை நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

DRDO-ல், நாம் நமது சொந்தத் தொழில் நுட்பப் புரட்சியால், பாதுகாப்புத் தேவைகளுக்குப் பதிலளித்து வருகிறோம். DRDL பயன்படுத்தும் எல்லையில் IGMDP-க்காகப் பயன்படுத்தும் இராணுவத் தொழில் நுட்பங்கள் மக்களின், குறிப்பாகக் குறைந்த வாய்ப்புகளை உடைய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தி உள்ளன.

1992 ஆம் ஆண்டில், எனக்கு ஹைதராபாத் நிஜாம் பேஸ்டு இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மெடிக்கல் சயின்ஸில் (NIMS) திரு. பா. சோம. ராஜு, இதய மருத்துவர், டாக்டர் பி. என்.பிரசாத், ஆகிய இருவர் நட்பும் கிடைத்தது. அவர்கள் பொது மக்கள் பாதுகாப்புத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு உதவவும், ஏழை நோயாளிகள் நுகரத்தக்க வகையில் சிகிச்சை வழங்கவும் முயற்சி செய்ய என்னை ஊக்குவித்தனர்.

இரு மருத்துவர்களும் DRDO உடன் இரு புரட்சிகரமான பல்துறை செயல் திட்டங்களுக்கான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்கள். போலியோ நோயால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் நடப்பதற்காக டாக்டர். பிரசாத், புதிய வகை செயற்கைக் கால் ஒன்றைக் (Floor Reaction Orthosis) கண்டுபிடித்தார். உயர்தரமான கலப்புப் பொருளில் DRDL உருவாக்கிய இந்தக் காலிப்பர் பாரம்பரியப் பொருள்களால் ஆனதைவிட லேசானதாகவும் உறுதியானதாகவும் இருந்தது. உலோகக் கம்பிகளைப் பயன்படுத்தி, இரும்புத் துள்களற்ற இரத்தக் குழாய் ஸ்டெண்ட் முன்மாதிரி ஒன்றைப் பொது மக்களும் வாங்கக்கூடிய விலையில் டாக்டர். சோம. ராஜு உருவாக்கினார். அந்தக் கம்பிகளின் மேற்பரப்பு வரைவு தூண்டப்பட்ட நுண்துளைகள் அற்று மிக நுண்ணிய பயன்பாட்டிற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது.

முடிவுகள் திருப்திகரமாக அமைந்தன. காலிப்பர்கள் மிகக் குறைவான விலையிலும் லேசானதாகவும் இருந்ததால், மிகவும் பிரபலமடைந்தன. சுமார் 300 கிராம்கள் அளவே எடை இருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகள் பொருத்திக் கொண்டனர். ஸ்டெண்ட் பயன்படுத்த மட்டுமே மிக அதிக தொகை செலவழிக்க வேண்டிய நிலை இருந்த போது, இந்தப் புதிய ஸ்டெண்ட், இதய நோயாளிகளுக்கு அறுவை சிகிச்சைக்கான தொகையை நம்ப முடியாத அளவிற்குக் குறைத்தது. அறுவை சிகிச்சையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் பார்த்தால், நமது உள்நாட்டு ஸ்டெண்ட், இறக்குமதி செய்யப்படும் ஸ்டெண்டுக்கு இணையாகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாக, ஆனால் மிகக் குறைந்த விலையில் கிடைத்தது. கலாம்-ராஜ் ஸ்டெண்ட் அறிமுகம், ஆமாம், அப்படித்தான் அது அழைக்கப்பட்டது, இறக்குமதி செய்யப்படும் ஸ்டெண்ட் சந்தையைத் தகர்த்தது. இன்றும் கூட உலகிலேயே மிகக் குறைந்த விலையில் இந்திய நோயாளிகளுக்குத்தான் ஸ்டெண்ட் கிடைக்கிறது.

இந்தப் பாதுகாப்பு மற்றும் உயர் மருத்துவத்துறைக் கூட்டு இந்தியாவின் நிர்வாகத்திறமைக்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம் ஆகும். நான் என் வாழ்க்கைப் பயணம் முழுவதும் நமது தேசம் திறமையான, கூர்மதி கொண்ட மக்களைக் கொண்டுள்ளதைப் பார்க்கிறேன். மன உறுதி, தீர்மானம், அர்பணிப்புடன் தகுதி பெற்ற தனி மனிதர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டுள்ளது. சுய தேவைக்காகத் தொழில் நுட்ப உலகில் எடுக்கப்படும் எந்த முயற்சியும் உண்மையில், எந்தக்கோணத்திலும் பழமையும் பெருமையும் மிகுந்த நமது தேசத்திற்கே நன்மை விளைவிக்கின்றன.

தேசப் பாதுகாப்பிற்கு சுய நிறைவு என்பது மிகவும் முக்கியம். சுய நிறைவு இராணுவம் என்பதே நமது இறுதிக் குறிக்கோள் ஆகும். இது நிறைவேற நமது அரசு முதலீடும், முற்போக்கான பாதுகாப்பை ஸ்தாபித்தலும் தேவைப்படுகிறது. நாம் பல்கலைக் கழகங்கள், தனியார் துறைகள் மற்றும் DRDO உடன் கட்டாயம் செயல் அளவில் கூட்டணி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பாதுகாப்பு மந்திரி மற்றும் டி ஆர் டி ஓ பொது மேலாளரின் ஒரு அறிவியல் ஆலோசகர் என்ற முறையில் நான் 1990களின் மத்தியில், பாதுகாப்புத் தளவாடங்களில் முழுமையான சுய நிறைவுத் தன்மை என்பது எட்டாக்கனியாகவே இருப்பதைக் காண்கிறேன். இந்தியாவின் தொழிற்துறை, ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் அடிப்படை வளர்ச்சி ஆகியவை அந்த நிலைக்கு வர இன்னும் பரிணாமம் பெற வேண்டும்., இங்கு செய்யப்படும் சமரசத்தை, இடைப்பட்ட காலத்தில், நாம் சுய நம்பகத்தன்மை என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றோம். சுய நம்பகத்தன்மை என்பது ஆயுதப் படைக்குத் தேவையானவற்றைக் கொடுத்து, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு மூலங்களில் இருந்து

வந்த உபகரணங்கள் மூலம் நமது இராணுவத் தொழில் துறையின் செயல் திறனில் முதிர்ச்சி அடைவதாகும்.

“நமது ஒருமைப்பாட்டைத் தவிர வேறு எதுவும் புனிதம் இல்லை”.

சுய நம்பிக்கை குறித்து, 1841 இல், அமெரிக்கத் தத்துவ மேதை ரால்ஃப் வால்டோ எமெர்ஸன் எழுதிய கட்டுரையைக் கிட்டத்தட்ட ஒரு வேதம் போலக் குறிப்பிடுகிறார் டாக்டர். கலாம் அவர்கள். மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு பத்தி இப்படித் தொடங்குகிறது: “உன்னை நம்பு...(எச்சரிக்கையாய் இரு)”. சமூகமும் உலகத் தாக்கங்களும் ஒருவரின் சொந்தத் தனித் திறமையை எதிர்க்கலாம். சுய மதிப்பு சிறந்த முக்கியத்துவமும் மதிப்பீடும் பெறுகிறது.

இடைப்பட்ட நேரத்தில், இராணுவத் தேவைகளை எதிர்கொள்ளுவதற்குத் திறன் குறித்து வெளிப்படையாகவும் உண்மையாகவும் பேச வேண்டும். 1996 இல் கப்பற்படை தனது போர்க் கப்பல்களை வானூர்திகளிடமிருந்தும் கப்பலைத் தாக்கும் ஏவுகணைகளிடமிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொள்ள அதிவேக வினை புரியும் வாயு பாதுகாப்பு அமைப்பு தனது உடனடித் தேவை என்று கேட்டது. பாகிஸ்தான் கப்பற்படை, தூண்டில் ஏவுகணைகளை அமெரிக்காவிடமிருந்தும், புறமையமான கடலைக் கடக்கும் ஏவுகணைகளை ஃபிரான்ஸிடம் இருந்தும் பெற்றிருந்தது. இந்த ஏவுகணைகள் பகலில் அல்லது இரவில், எந்தக் காலநிலையிலும் நமது கப்பலை நோக்கி கிட்டத்தட்ட ஒலி வேகத்தில் வந்து நமது கப்பலுக்குச் சேதத்தை விளைவிக்கக்கூடியவை. போர்க் கப்பலில் நெருப்பு மட்டுமல்ல, விரையும் எதிர் ஏவுகணைகளும் தேவை. ஏவுகணை எதிர் ஏவுகணை உள்ளே வரும் ஏவுகணையைக் கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற அலைகளின் மாறுபாட்டால் கண்டறிகின்றன.

இந்த நோக்கத்திற்காகச் செலுத்தப்பட்ட திரிசூல் ஏவுகணை சற்றுத் தாமதமாகி விட்டது. தனது நிலையான முயற்சிகளைப் பொருத்தப்பட்ட ஏவுதளத்திலிருந்து அதை நிலைநிறுத்தி ஒரு போர்க்கப்பலில் இருந்து பற்ற வைப்பது ஆகிய இரண்டாவது மற்றும் மிகவும் கஷ்டமான படிநிலைகளை அது செய்து முடிக்கவில்லை. கடற்படைக்கு வேறு வழி இல்லை. ஆனால் இரு கப்பல்களிலும் ஏவுகணைப் போர்த் தளவாடங்கள் இல்லாமல் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

நான் கடற்படையின் தேவைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பதை மறுக்கவில்லை; நான் சமாதானங்கள் தரப் போவதும் இல்லை. நான் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன், “சேவைகள் கட்டாயம் சேவை புரிவதாகவே இருக்கட்டும்.” இதன் பொருள் வெளிநாடுகளின் ஏவுகணைத் திட்டங்களைப் பார்த்துநாம் புதுக் கப்பல்களில் பொருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

கடற்படை, நாம் பரிந்துரை செய்த பல அமைப்புகளை மதிப்பிட்டு, இஸ்ரேலி பராக் ஏவுகணையைத் தேர்ந்தெடுத்தது. இந்தத் தெரிவினால் இந்தியக் கடற்படையின் தேவைகள் கை கூடியது மட்டுமல்லாமல், இந்த பராக் ஏவுகணை கேட்பு 350 மில்லியன் டாலர் DRDO உடனான கூட்டு செயல்திட்டத்திற்கு வழிவகுத்தது.பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு இது விரிவுபடுத்தப்பட்ட அளவு மேற்பரப்பை வாயு ஏவுகணைகளுக்கு 100 கி.மீ.அளவைவிட அதிகமாக வழங்கும்.

மற்ற பெரிய அளவிலான வெளிநாட்டுக் கூட்டு முயற்சிகள், இந்தப் புதிய நூற்றாண்டிலும் நன்றாகவே தொடர்ந்து வருகின்றன.பல வருடங்களாக விண்வெளியில் நம்முடன் இணைந்து நன்மதிப்பு அளவீடுகளுடன் ரஷ்ய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் இயங்கி வருகிறது.இது மாஸ்கோவில் 1998 ஆம் ஆண்டு:பிப்ரவரி மாதம் 12 ஆந்தேதி ரஷ்யாவின் NPO மஷினோஷ்ட்ராய்னியோ மற்றும் நமது DRDO இடையில் ஒரு உடன்படிக்கை கையெழுத்தாவதற்கு இது உதவியது. கப்பல் ஏவுகணைகளான மலகிட் மற்றும் கிரானிட் (Malakit and granit) மற்றும் விண்கலங்களைத் தயாரிக்கும் பழம் பெருமை வாய்ந்த நிறுவனம்

இந்த மஷினோஷ்ட்ரோயினியா, MCTR விதிகளுக்கு இணங்கி இந்தக் கூட்டு முயற்சியானது அதிமீயொலிவேக ஏவுகணை தயாரிப்பில் செயல்படுகிறது.இந்த ஒப்பந்ததின்படி, 50.5 சதவீதம் பங்கை பிரமோஸ் விண்வெளி ஆய்வு நிறுவனத்திற்கு, கப்பல் ஏவுகணையின் வடிவமைப்பு, வளர்ச்சி, தயாரிப்பு மற்றும் சந்தைப்படுத்தலுக்காக வழங்கப்படுகிறது.ஒரு பொதுக் குறிக்கோளுடன் நாம் ஒவ்வொருவரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்,

இந்தக் கூட்டு முயற்சி ஒரு பகிரப்பட்ட நோக்கத்திற்கும் கூட உண்மையாய் இருக்கிறது.இதை அந்த நிறுவனம் மற்றும் ஏவுகணையின் பெயரே எதிரொலிக்கிறது. பிரமோஸ் என்பதில், பிரம்மபுத்திரா மற்றும் மாஸ்குவா ஆறுகளின் பெயர்கள் இணைந்து இரு நாட்டுக் கூட்டாண்மை செயல்திட்டங்களைக் கவுரவப்படுத்துகின்றன. பிரமோஸ் ஏவுகணை கட்டாயம் போரின் அடிப்படை விதிகளைப் பின்பற்றும்.தாக்கும் வேகம் அதிகரிக்கும் போது , தானாகவே அது எதிரியின் பதிலடி கொடுக்கும் நேரத்தைக் குறைத்துவிடும். 2003 ஆம் ஆண்டில் ஈராக்கில் ஐக்கிய நாடுகள் ஊடுருவலின் போது உலகத்தின் கவனத்தை ஈர்த்த டோமோஹாக் ஏவுகணையைவிட இது வேகமானது.

கண்டங்களுக்கு இடையே கண்டம் விட்டுக் கண்டம் தாண்டும் ஏவுகணைகள்;

பிரமோஸ் ஏவுகணைக்கு இரண்டு நிலைகள் உள்ளன. முதல் நிலை, திடப் பொருளால் ஆன ராக்கெட் ஒலித்தடைகளுக்கு(மேக்-1) அப்பால் ஏவுகணையை எடுத்துச்

செல்லும், இரண்டாவது நிலை, திரவ எரிபொருளால் ஆன ராக்கெட் மேக்_2.8க்கு உந்தி எடுத்துச் செல்லும்.

டி.ஆர்.டி.எல் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை முடித்து விட்டேன். நமது நாட்டிலே உருவாக்கப்பட்ட அடிப்படை தொழில்நுட்பத்தினால் இந்தியா, "உலகளவில் ஏவுகணை ஆற்றல் வாய்ந்த நாடு" என்றானது, ஆனால் ஒரு காலத்தில், மற்ற நாடுகளிருந்து இரவலாக வாங்கப்பட்டிருந்தது, தற்போது நாமே உருவாக்கி, பிற்காலங்களில் சிக்கலான பகுதிகளிலும் பாதுகாப்பான சவால்களை மேற்கொள்ளமுடியும் என்றாயிற்று.

என் வாழ்க்கையில் நான் செய்ய வேண்டிய பணிகள் முடிக்கப்படாமல் இருப்பதை உணர்ந்தேன். இருபதாம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பத்தாண்டுகளாக நம் நாடு மற்ற நாடுகளை விட பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்குக் காரணம் நம் நாட்டின் பொருளாதார முக்கியக் கூறுகள், மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் நமது குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்ல முடியாத சூழலுக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். நம் நாட்டின் வரலாற்றுப் பெருமையை 21-வது நூற்றாண்டில் எப்படிப் புதுப்பிப்பது? தட்டிவிடப்படாத எண்ணற்ற இளைய சமுதாயத்தினரின் திறமையை எப்படி எழுப்புவது?

ஏவுகணைத் திட்டம் முழுவதிலும் நான் கடவுளின் உருமாற்ற சக்திக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாக உணர்ந்தேன். என் வாழ்க்கையின் இந்த தருணத்தில் நான் ஓய்வு எடுப்பேன் என்று எல்லோரும் நினைத்தனர், ஆனால் நான் கடவுளின் வழிகாட்டுதலால் புதிய சவால்களை எதிர்நோக்கிப் பயணிப்பதை உணர்ந்தேன்.

“குறிக்கோள் இல்லையேல், மக்கள் அழிய நேரிடும்”

எதிர்கால வளர்ச்சியடைந்த இந்தியாவை உருவாக்க தகவல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் எதிர்காலத்தை மதிப்பிடும் குழுவில் உள்ள சுமார் 500 திறமையான நபர்கள் ஆய்வு செய்து அளித்த திட்டவரைவை நான் ஆய்வு செய்தேன்.பிறகு கனவை நனவாக்க என்ன செய்யலாம் என்று பகுப்பாய்வு செய்தோம். பரவலாக இதைப்பற்றி பேசுவதும், சர்வதேச அளவில் ஒரு செல்வவளம் மிக்க நாடாக நிலையான வாழ்வை வாழ வழிவகுக்க வேண்டும் என்றும் முடிவெடுத்தோம்.

ஒரு நாடு செல்வ வளமிக்கது என்பதை மதிப்பீடு செய்ய பல அளவுகோல்கள் உள்ளன.அவை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி, சமமான வருமான பங்கீடு, பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம், அந்நிய செலவாணி இருப்பு, தனிநபர் வருமானம்.இப்படி பல..... ஒரு செல்வ வளமான நாடு என்பதற்கு பொருளாதாரமே முக்கிய காரணியாக உள்ளது.அப்படியே வளம் மிகுந்தாலும் தனிநபருடைய தேவைகள், கஷ்டங்கள் மறைக்கப்படலாம்.ஆகையால் நமது ஆய்வு பரந்த எதிர் நோக்கத்தை உள்ளடக்கி உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

2020 க்குள் ஒரு வளர்ச்சியடைந்த இந்தியாவை நாம் காண ஒரு திட்ட வரையறை செய்து அதை இந்தியா 2020 என்ற புத்தகமாக வெளியிட முடிவு செய்தோம். (அதாவது புத்தாயிரத்திற்கான தொலை நோக்குப் பார்வை) அந்த திட்ட வரையறையில் மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து தேசத்தின் பொருளாதாரத்தையும், வாழ்க்கைத் தர நிலையையும் எவ்வாறு உயர்த்தலாம் என்பது பற்றிய செய்திகளை விவரித்தோம்.

இந்தியா 2020 ல் எந்தெந்தத் துறைகளில் உயர்வு பெற வேண்டும் என்று எங்களால் அடையாளங்காணப்பட்டவை:

உணவு உற்பத்தியை இரண்டு மடங்காக்குதல், உணவு பதப்படுத்துதலில் மாற்றம், நகர்புரங்களில் மட்டுமல்லாமல் கிராமப்புரங்களிலும் நம்பகத்தன்மையுள்ள மின்சார வசதிகள் முக்கியமாக சூரிய சக்தியை முழுமையாக பயன்படுத்துதல், கல்வியறிவு அனைவரும் பெற முக்கியத்துவம், உடல் சுகாதாரம், சமூக பாதுகாப்பு, ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களின் உடல் நல பாதுகாப்பு, தகவல் மற்றும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி,

மின்னணு அரசாங்கம், அனைவருக்கும் கல்வி, தொலை தொடர்பு வசதி, தொலை தொடர்பு மருத்துவ வசதி, சாதனை நிகழ்த்தும் தொழிற்சாலைகள், முக்கியமாக அணு சக்தி தொழில்நுட்பம், விண்வெளி தொழில்நுட்பம், பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பம்.

2020 க்குள் இந்தியா முதல் நான்கு பொருளாதார வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் பட்டியலில் இடம் பிடிக்கும் என்ற தொலை நோக்குப் பார்வையில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உள்ளது. அந்த தொலை நோக்குப் பார்வையில் இப்பொழுது வேலை செய்ய தொடங்கியுள்ளது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் அடிப்படைத் தேவை நம் குடிமக்களின் அர்பணிப்பு, ஒற்றுமையாக உழைத்து குறுகிய காலத்தில் நீண்ட கால பொருளாதார வரவுகளை உண்டு பண்ண முயற்சிக்க வேண்டும். இத்வே இன்றைய இளைஞர்களின் சவாலாக இருக்கவேண்டும்.

“கத்தியின் கூர் நிழலில் தான் சொர்க்கம் உள்ளது”

நாங்கள் 2020 ஐ நோக்கி நடைபோடும் போது, 1990 ஆம் ஆண்டின் மத்தியில், தேசியத்தலைவர்கள் அணு ஆயுதம் சம்பந்தமான தங்களது விருப்பத்தினை தெரிவித்திருந்தனர். எதிர்பார்க்கும் அணு ஆயுத உலகம், ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலைக்கு எதிரிகளின் கைகளுக்கு போய்கொண்டிருப்பது அறிவியல் உலகத்துக்கும், பாதுகாப்பு துறைக்கும் தெரியவந்தது. இந்தியா அணுசக்தி ஆக்கத்திறனில் ஒரு வலுவான நிலையான வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்ற நிலை உருவானது, அதற்கு அணுகுண்டு சோதனை நிகழ்வு தேவையாக இருந்தது. 1991 ஆம் ஆண்டு நம் நாடு பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்ததால் பொருளாதாரத் தேவை ஏற்பட்டது.

1995, டிசம்பர் 19 அன்று ஒரு அணு ஆயுத சோதனை நடத்த பிரதம மந்திரி பி.வி.நரசிம்ம ராவ் திட்டமிட்டார். டிசம்பர் மாத மத்தியில் எங்களுக்கு அந்தச் சோதனை நடைபெறவில்லை. டிசம்பர் 15 அன்று நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிக்கை ஐக்கிய நாடுகளின் உள்வு செயற்கை கோள்கள் ராஜஸ்தான் பாலைவனத்தில் அணு ஆயுத சோதனை பற்றிய புகைப்படங்கள் எடுத்ததை வெளியிட்டிருந்தது. இதனால் அமெரிக்க ஜனாதிபதி இராஜதந்திர முறையில் மறைமுகமாக அழுத்தத்தைக் கொடுத்து இந்தச் சோதனையை தடுத்தார். பில்கிலிண்டன் தொலைபேசி வழியாக பிரதமருக்கு பேசி இந்த அணு ஆயுத சோதனை நடக்காது என்பதற்கு உத்திரவாதம் பெற்றுக்கொண்டார்.

என்னுடைய பார்வையில் அணு ஆயுத சோதனையை ஆட்கொள்கிற நாடுகள் இந்திய வணிகத்தையோ, பொருளாதாரத்தையோ தடுக்கும் நோக்கம் இல்லாமல் இந்தியாவிடம் தங்களுக்கான பாதுகாப்பை எதிர்நோக்கி சில அணு ஆயுதங்களை உற்பத்தி

செய்கின்றன. விரோத நோக்கில் உள்ள நம் அண்டை நாடுகள் அணு ஆயுதத்தில் நிறைவடைந்துவிட்டன.

நான் பிரதமமந்திரிக்கு ஜனவரி 14,1996 ஆம் ஆண்டு அணு ஆயுத சோதனை தடை ஒப்பந்த பேச்சுவார்த்தையை திரும்பப் பெறுமாறும், ஒரு அணு ஆயுத சோதனை செய்ய மிக விரைவில் ஏற்பாடு செய்து தருமாறும் ஒரு விரிவான கடிதத்தை எழுதினேன். தனிப்பட்ட முறையில் திட்டத்தை செயல்படுத்தும் நோக்கம் இருந்தாலும் இதை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்து சரியான நேரத்திற்காக காத்திருந்தார். 1996 - ல் பாராளுமன்ற பொதுத்தேர்தல் நடந்தது. இதில் பிரதமர் நரசிம்மராவின் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அரசு தோற்கடிக்கப்பட்டது.அன்று தொங்கு பாராளுமன்றம் உருவானது.குடியரசு தலைவர் சங்கர் தயாள் சர்மா பாரதிய ஜனதாவின் அட்டல் பிகாரி வாஜ்பாயை பதவியேற்க அழைத்தார்.ஆனால் 545 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் 200 க்கு மேல் அவரால் ஆதரவு வாக்கெடுப்பு பெற முடியவில்லை.அதனால் அவரின் 13 நாட்கள் அரசாங்க நிர்வாகம் முடிவுக்கு வந்தது.இந்த நேரத்தில் பாதுகாப்பு துறை அமைச்சராக பிரமோத் மகாஜன் பதவியேற்றிருந்தார். இந்த நாட்களிலேயே வெளியேறப்போகும் பிரதமராக இருந்த நரசிம்மராவ் அணு ஆயுத சோதனை திட்டம் தயாராக இருப்பது பற்றி புதிய பிரதமர் வாஜ்பாயிடம் தெரிவித்திருந்தார்.இந்த சோதனை திட்டத்தை செயல்படுத்த அவருடைய 13 நாட்கள் அரசியல் காலம் முடியுமுன்னே அனுமதி வழங்கினார்.

அடுத்த பிரதமந்திரி ஹர்ஷ்.டி.தேவகௌவுடா முந்தைய உத்திரபிரதேச முதலமைச்சர் முலாயம் சிங் யாதவை பாதுகாப்பு துறைஅமைச்சராக பதவியில் அமர்த்தினார்.நான் பிறகு முலாயம் சிங் யாதவுடன் ஒரு வலுவான உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டேன் அவரும் எனக்கு இந்தியில் சில பாடங்களை கற்றுக்கொடுத்தார்.

தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பிற்கான அவருடைய தொலை நோக்கு திட்டத்தையும் என்னுடன் அவர் பகிர்ந்துக் கொண்டார் அது டிசம்பர் 8, 1985 அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது.அவர் இந்தியாவின் திறனையும், ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார இணைப்பையும், துணைக்கண்டங்களுக்குள் இருக்கும் ஒற்றுமையையும் உற்றுநோக்கினார்.

முலாயம்சிங்யாதவ்தேசியஅணுதிறன்சக்தியைவளர்க்கஅணுகுண்டுசோதனைக்குசாதனங்களை தயாராக வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.பிரதமர் தேவகௌடா இதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்காமல் அணு சோதனைக்கு அனுமதியும் மறுத்தார்.இந்த நேரத்தில் ஓர் ஆண்டு அரசியல் மூன்றாவது மாற்றமாக மற்றுமொறு மாற்றமும் நிகழ்ந்தது.தேவகௌடா அரசு ஏப்ரல் 1997 ல் வீழ்ந்தது, காங்கிரஸ் கூட்டணியும் தனது ஆதரவை வழங்கவில்லை.தேவகௌடா அரசியல் வெளியுறவு துறை அமைச்சராக இருந்த இந்தர்

குமார் குஜரால் அனைவராலும் அமைதியின் தூதர் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர், கூட்டணி தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். குஜரால் அதே அமைச்சர்களை திரும்பவும் பதவியில் அமர்த்தினார். அதில் பாதுகாப்பு துறை அமைச்சராக முலாயம்சிங் யாதவ் தொடர்ந்தார்.

பிரதமர் குஜரால் 1997 ல் அணு ஆயுத சோதனை செய்ய இது ஒரு நல்ல தருணம் இல்லை என்று எண்ணினார். சர்வதேச அளவில் எதிர்ப்பு இருப்பின் பொருளாதார பின்னடைவு இருக்கும் என எண்ணினார், அவருடைய அரசு வலுவிலந்த அரசாக இருந்தால் அது ஒரு கடினமான பணியாக இருக்கும் என்று எண்ணினார். அதற்காக குஜரால் அரசு தேசிய பாதுகாப்புக்கு உகந்ததாக நடக்காமல் மென்மையான போக்கை கடைபிடிக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது.

இந்தியாவில் நான் அப்பொழுதைய முக்கியமான அனுசுத்தி விஞ்ஞானியாக இருந்த நேரத்தில் எனக்கு பிரதமர் பாரத ரத்னா விருது அறிவித்தார். பாதுகாப்பிற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவத்தை அரசு கொடுக்கிறது என்பதற்கு எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட விருது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. சி.வி.ராமனுக்கு பிறகு இரண்டாவது விஞ்ஞானியாக இந்த விருதை பெற்றேன். இயற்பியல் துறைக்காக சர்.சி.வி.ராமனுக்கு 1994 ல் பாரத ரத்னா வழங்கப்பட்டது.

அணு திறன் வசதி கொண்ட நாடாக இந்தியா இருக்க வேண்டும் என்பதில் என்றென்றைக்கும் நான் பின்வாங்கியது இல்லை. குறைந்த பட்சம் எதிரி நாடுகளுடன் தன்னை நிரூபித்து தற்காத்துக்கொள்ளும் அளவிற்காவது இந்தியா அணு ஆயுத தேவை குறித்த முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என விரும்பினேன். அதில் நான் சமரசம் செய்துகொள்வதில்லை.

ஒன்றிணைந்த இந்தியா உலக அளவில் எழுச்சி மிக்க நாடாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். 2000 ஆயிரம் கோடி ஆண்டுகளாக பல கோடிக்கணக்கான மக்கள் வாழும் ஒரு நாடுதான், மாபெரும் மக்கள் நாகரீகம் பற்றிய முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும். கடந்த சில நூறு ஆண்டுகளாக இருக்கின்ற குறைந்த மக்கள்தொகை உள்ள நாடுகளுக்கு மக்கள் நாகரீகம் பற்றி பேசுவதற்கு அங்கீகாரம் இருக்க முடியாது.

1998 ன் பொது தேர்தல் அணு ஆயுத சோதனையின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்ததாக இருந்தது.

பா.ஜா.க அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை தெளிவான ஒரு தீர்ப்பினால் கிடைத்தது. அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை அந்த அரசுக்கு திரும்ப கிடைத்தது. தேர்தல் பரப்புரையின்போது பா.ஜா.க தனது திட்டத்தை தெளிவாக எடுத்துரைத்தது. இந்த தேர்தல் வெற்றியானது அணு ஆயுத திறன் பற்றிய மக்கள் மனதில் இருந்த விழிப்புணர்வை தெரிவித்தது. அதற்கு கிடைத்த

வெற்றியாக இது தெரிந்தது.எந்த தடையுமின்றி அணு ஆயுத சோதனையை நடத்த வேண்டும் என்ற பர்ந்த ஒருமைப்பாடு வெளிப்பட்டது.

மற்ற நாடுகளின் அணு சக்தி வல்லமையின் தாக்குதலை சமாளிப்பதற்காகவாவது அணு ஆயுத திறனை நம் நாடு பெற்றிருக்க வேண்டும். உலக மத்தியில் நம் நாட்டிற்கான நற்பெயரை நாம் காத்துக்கொள்ள அணு ஆயுத வல்லமையை பெற வேண்டும்.

பதினைந்து நாட்களுக்குள் வாஜ்பாய் அரசு என்னையும், ஆர்.சிதம்பரத்தையும் அழைத்து அணு ஆயுத சோதனையை நடத்த அனுமதி அளித்தார்.

பிரதமர் வாஜ்பாயின் மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய முதன்மை செயலாளர் பிரஜேஷ் மிஸ்ரா எங்கள் பணியை வழிநடத்தி செல்லும் ஒரு அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார்.30 நாள் காலம் சோதனையை மேற்கொள்ள போதுமானதாக எண்ணப்பட்டது.

பெளர்ணமி ஆர்வலராகிய நான் புத்த பூர்ணிமா நாளை இந்த அணு ஆயுத சோதனைக்கு உகந்த நாளாக பரிந்துரைத்தேன். அது 11 ம் நாள் மே மாதம் 1998 ஆக இருக்க வேண்டும். எந்த வித தடங்கல் இல்லாமலும் அனைவரும் முழுமனதுடன் அந்த நாளை ஏற்றுக் கொண்டனர். இவைப்பற்றிய முழு நிகழ்வுமே இரகசியமாக பாதுகாக்கப்பட்டது.

ஏனெனில் 95 ல் நடந்த அந்த கசப்பான அமெரிக்காவின் உளவு வேலை அனைவர் மனதிலும் ஆறாமல் இருந்தது. பிரதமர் வாஜ்பாய் அணு ஆயுத சோதனை தொடர்பான எந்த ஒரு விசயத்தையும் வெளியிடக்கூடாது என்பதில் திடமாக இருந்தார்.தனது அமைச்சரவை சகாக்களுக்குக் கூட இதைப்பற்றி தெரிவிக்கவில்லை.பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் ஜார்ஜ் .பெர்ணான்டஸ்க்குக்கூட இது பற்றிய விபரம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. எங்கள் அணியும் சிறிய அணியாக இருந்ததால் இரகசியம் காப்பதற்குதுணை நின்றோம்.

சோதனை களத்துக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த ஒதுக்கப்புறமான இடம் நம் உலகத்துக்கு பரிச்சயமானதுதான் 1974 ல் முதன் முதலாக அணு ஆயுத சோதனை நடத்தப்பட்ட இடம். அது பொக்ரான் அணு ஆயுதக் களம் ஆகும்.1974 ல் அந்தச் சோதனை மண்ணுக்கு அடியில் நடத்தப்பட்டது.தார் பாலைவனத்தில் ஜைசல்மார் மாவட்டம், இராஜஸ்தான் மாநிலத்தின் ஒரு சிறிய ஊர்தான் பொக்ரான். அது குன்றுகளாலும், பாறைகளாலும், மணலாலும் சூழ்ந்த ஐந்து கானல் நீர் நிலமாக இருந்தது. பொக்ரான் என்றால் ஐந்து கானல் நீர் நகரம் என்று பொருள்.உயிரினங்கள் வாழாத ஒரு ஒதுக்குப்புறமான இடமாக அந்த இடம் இருந்தது.சிறிது தூரத்தில் இருந்தது.

இந்த அணு ஆயுத சோதனையை நடத்தும் பொறுப்பு இந்திய இராணுவத்தின் பொறியாளர்கள் 58 பேருக்கு வழங்கப்பட்டது. அந்த அணி உளவு செயற்கை கோள்களின்

கண்காணிப்பிலிருந்து தப்புவதற்காக மூன்று ஆழமான குழிகளை தோண்டியது. பல ஆண்டுகள் இரவு நேரத்தில் மட்டுமே இந்தப் பணியானது நடைப்பெற்றது. அந்த பகுதியில் பயன்படுத்தாத கிணறுகள் அதிகம் இருந்தது. அதில் மூன்று மட்டும் 50 மீட்டர் ஆழத்துக்கு தோண்டப்பட்டது. அதில் ஆறு குழிகள் மட்டும் பெயர்களுடன் குறியிடப்பட்டு இருந்தது. இவையெல்லாம் ஒரு வருட காலத்திற்கு தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. சோதனை களத்தில் அனைத்து வசதிகளும் இருந்ததால் 10 நாள் அறிக்கையிலேயே அந்தச் சோதனைக்கான திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டது.

அங்கு சோதனைக்கு தேவையான அணுகுண்டுகளும் சில நாட்களுக்கு முன்பாக கொண்டு வரப்பட்டு பொக்ரானில் ஒரு இடத்தில் வைக்கப்பட்டது. வெப்ப ஆற்றல் கருவி ஒன்று வெள்ளை மாளிகை என்று பெயரிடப்பட்ட அந்த ஆழ்குழியில் சுமார் 200 மீட்டர் ஆழத்தில் வைக்கப்பட்டது. தாஜ்மஹால் என்று பெயரிடப்பட்ட இன்னொரு குழியில் சுமார் 150 மீட்டர் ஆழத்தில் அணு பிளவுக்கான சாதனம் வைக்கப்பட்டது.

முதல் கிலோ டன் அளவுள்ள துணை அணுவை கும்பாகர்னை என்ற பெயரிடப்பட்ட குழியில் வைத்தனர். இரண்டாவதாக மற்ற மூன்று சோதனைக்கும் நவதாலா 1, நவதாலா 2, நவதாலா 3 என 50 கி.மீ ஆழக் குழியில் வைக்கப்பட்டது. அந்த சோதனை நாளில் சோதனைக்கான சிறிது நேரமே இருந்த நேரத்தில் விஞ்ஞானிகள் மட்டும் பொக்ரானுக்கு பயணித்தனர். விஞ்ஞானிகள் பார்க்கும் போது நாங்கள் இராணுவ உடை அணிந்து இராணுவ வீரர்களின் அடையாளங்களுடன் இருந்தோம். நான் மேஜர் பிரிதிவிராஜ் இராணுவ வீரராகவே பொக்ரான் சோதனைக் களத்தில் அறியப்பட்டேன். அந்த இடர்பாடும் இல்லாமல் இந்தச் சோதனை நடைப்பெற தயார் நிலையில் இருந்தது. முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

11 ஆம் நாள் மே மாதம் 1998 அந்த நாளின் விடியலில் பாலைவன மண் வெடித்து மாவு போன்று மணல் பொக்ரானில் சிதறியது. நிலத்தடி வெடிப்புக்கான வாய்ப்பு அதிகமாக இருந்தாலும், கதிரியக்க செயலைப் பற்றி அறிய வாய்ப்பு இல்லை. காற்றினால் அந்த தூசுக்களை வெடிப்பினால் ஏற்பட்ட அனைத்தையும் பொக்ரான் நகருக்குள் கொண்டு செல்ல முடிந்தது. நாங்கள் சிறிது நேரம் காக்க வேண்டி இருந்தது. பிரதமர் வாஜ்பாய் தன்னுடைய வேலைகள் அனைத்தையும் தள்ளி வைத்துவிட்டு அந்த நிகழ்வு நடக்கும் இடத்திற்கு அருகிலேயே தங்கி இருந்தார். எனக்கு சிறு வயதில் படித்த ஒரு அழகான வாக்கியம் நினைவுக்கு வந்தது. மதிப்புள்ள ஒன்றிற்காக நீங்கள் காத்திருந்துதான் ஆக வேண்டும். நானும் என்னுடைய நண்பர்களும் இதற்காக பல வருடங்கள் காத்திருந்தோம். ஒரு சில மணி நேரத்திற்கு எங்களுக்கு கவலையில்லை.

நான் பிரதம மந்திரியை மூன்று மணிக்கு தொலைபேசியில் அழைத்தேன். அவரிடம் காற்று குறைவதையும் அதனால் இன்னும் சில மணி நேரங்களில் அந்தச் சோதனையை தொடரலாம் என்றும் கூறினேன். 3:43:44:2 PM ஒரே நேரத்திலே வெடித்து சிதறியது.

ஒருங்கிணைந்த இந்த அழுத்தத்தால் இந்த வெடிப்பு ஒரு மட்டை பந்தாட்ட விளையாட்டு மைதான அளவுக்கு பரந்து வெடித்து சிதறியது இது சில மீட்டர்கள் பூமியிலிந்து உயர்ந்தும் இருந்தது. காற்றில் தூசியும், மணலும் அடர்த்தியாக காணப்பட்டது. 1974 ன் வெடிப்புக்கு எதிராக இது இருந்தது ஒப்பிடும் போது மனித பலி இல்லாத அமைதியான அணு சோதனையாக இது இருந்தது. அதனால் அரசு அலுவலர்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகள் குறித்து மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டனர். பிரஜேஷ் மிஸ்ரா இந்தச் சோதனைக்குப்பிறகு இந்தியா அணு ஆயுத வல்லமை கொண்ட நாடு என நிரூபித்துள்ளது என்று கூறினார்.

இரண்டு நாட்களுக்குப்பிறகு 13 மே அன்று இரண்டு சப் கிலோ டன் அளவுள்ள கருவிகளும் வெடிக்கப்பட்டன. அவை என்.டி-1 மற்றும் என்.டி-2 ஆகும், என்.டி-3 உள்ள அணுவானது எடுக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டது. ஏனெனில் சிதம்பரம் அவர்கள் 5 கருவிகள் வெடிக்கப்பட்டு வெற்றி கிட்டியபின் ஏன் மற்றொன்றை வெடிக்க வைக்க வேண்டும் அது வீந்தானே என எண்ணினார்.

பொக்ரானில் நடந்த இரண்டாவது பெரிய சோதனை வலிமைமிக்க எடை குறைந்த அணு ஆயுதங்கள் வருகையை நிரூபித்தன. ஏவுகாணைகளில் சிறிய அணு ஆயுதங்கள் வைத்து செயல் நிகழ்த்தலாம் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்தியா இப்பொழுது முழுமையான அணு ஆயுத ஆற்றல் உள்ள நாடாக நிரூபித்துக்கொண்டது.

28, மே 1998 பாகிஸ்தான் அணு ஆயுத சோதனையை ராஸ்கோ ஹில்ஸ், சாகை மாவட்டத்தில் பாலுசிஸ்தான் மாகாணத்தில் நடத்தியது. அடுத்து 1998 ல் மே 30 ல் ஒரு சோதனை நடத்தப்பட்டது.

பிரதம மந்திரி நவாஸ் சரீப் அனைவரிடமும் இந்தியா அணு ஆயுத சோதனை நடத்தவில்லை எனில் பாகிஸ்தானும் அணு ஆயுத சோதனையை நடத்தி இருக்காது என்று கூறினார். புது டெல்லியில் இதைப்பற்றிக் கூறும் போது பொதுமக்களின் அழுத்தத்தினால் இது நடத்தப்பட்டது என்று கூறினார்.

1998 மே மாதம் நடத்திய அணு ஆயுத சோதனையை பற்றி மேற்கத்திய ஊடகங்கள் கூச்சலிடும் போது நான் சிரித்துக்கொண்டேன். பிரிட்டன் அணு ஆயுத வலிமை பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் இந்தியா கூடாதா? வளிமண்டலத்தில் அணு ஆயுத சோதனை நடத்த எண்ணிய பிரென்ச் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அல்ஜீரியாவில் அணு ஆயுத சோதனை நடத்தவில்லையா? இவை கேட்கப்படவேண்டிய பொறுப்பான கேள்விகள் இல்லையா?

பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்சுக்கு மட்டும் அணு ஆயுத சோதனை நடத்த தார்மிக உரிமை இல்லை என்பதுதான் உண்மை மேற்கிந்திய நாடுகளோ, ரஷ்யாவோ, சீனாவோ இந்தியாவின் அணு ஆயுத சோதனை குறித்து ஆர்வம் இல்லை. அணு ஆயுத

சோதனையில் தன்னிறைவு பெற்ற நாடாக உலக நாடுகளின் வரிசையில் இடம் பெறவே இந்தியாவில் அணு சோதனை நடத்தப்பட்டது. "உங்களுடைய எதிரிகள் உங்களுக்கு நண்பர்களாக மாற வேண்டுமெனில் நீங்கள் அவர்களோடு செயல்படுங்கள் அவர்கள் உங்களோடு நண்பர்கள் ஆவார்கள்."

20, பிப்ரவரி 1999 அன்று பிரதமர்கள் அடல் பிகாரி வாஜ்பாய் மற்றும் நவாஷ் ஷரீப் வாஹா எல்லையில் நட்பு வாயிலை திறந்து வைத்தது மூலம் ஒரு புதிய வரலாற்றை உருவாக்கினார்கள். இந்தியா, பாகிஸ்தான் உறவில் கடந்த 51 ஆண்டுகாலமாக நிலவி வந்த வெறுப்பு சுவரை உடைத்தெறிந்து இந்த வாஹா எல்லையைத் திறந்தது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது.

22 புகழ்பெற்ற இந்தியர்களுடன் டெல்லி லாகூர் பேருந்தில் பிரதமர் வாஜ்பாய் பயணித்து எல்லையை அடைந்த போது பிரதமர் நவாஸ்ஷெரிப் அவரை வரவேற்று அங்கு நின்றிருந்தார். இரண்டு தலைவர்களும் கைகுலுக்கி, ஆரத்தமுவிக்கொண்டதை இரண்டு எல்லைகளிலும் காத்திருந்த நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் பார்த்து ஆரவாரம் செய்தனர், துணைக்கண்டத்தில் நடந்த இச்சம்பவம் வரலாற்றில் பேசப்பட வேண்டிய ஒரு நிகழ்வாகும்.

இரண்டு எல்லைகளுக்கும் இடையில் அணு ஆயுத சோதனை நடந்தாலும் இரண்டு நாட்டுத் தலைவர்களும் அமைதிக்கான பாதையை உருவாக்கினர்.

ஒரு மாதத்திற்கு பிறகு, 1999 கார்சில் போரில் பாகிஸ்தான், காஷ்மீர் கட்டுப்பாட்டை தாண்டி ஊடுருவியதால் இந்திய, பாகிஸ்தான் படைகளின் போரில் பாகிஸ்தான் வெளியேற்றப்பட்டது. இந்தப்போரினால் காக்கப்பட்ட ஒற்றுமை உடைந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் வலிமையான படைகளே அமைதியை பாதுகாக்கும் என்பது ஊர்ஜிதமாகிறது. துணைக்கண்டமான நம் நாட்டின் தலைவர்கள் வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களை எல்லாம் எவ்வாறு அமைதியை நிலை நாட்டுவது என்பதில் திடமாக இருக்க வேண்டும். மோதல் போக்கு இருந்தாலும் அதை தவிர்க்க வேண்டும்.

மகாபாரதத்தின் உண்மை ஒன்று இங்கு பொருத்தமாக உள்ளது. பீஷ்மர் அம்பு படுக்கையில் படுகாயங்களுடன் படுத்திருக்கும் போது பாண்டவர்கள் அவரை அணுகி அறிவுரை கேட்டனர். யாரும் யாருடைய நண்பனும் அல்ல, சூழ்நிலையே ஒருவரை நண்பனாகவும், பகைவனாகவும் உருவாக்குகிறது என்று கூறினார். உலகம் மாறுபடும் தன்மை கொண்டது. நாம் எடுக்கும் முடிவுகளும், யுத்திகளும் பொறுப்புமிக்கதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் அவனுடைய நாட்டினுடைய சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு தன்னுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

99 ஆம் ஆண்டு பின்பகுதியில் நான் டி.ஆ.டி.ஓ விலிருந்து நகரும் சரியான தருணம் என எண்ணினேன், ஆனால் அரசாங்கம் அந்த எண்ணத்தில் இல்லை. நவம்பர் 1999 ல் அறிவியல் அறிஞர்கள் ஆலோசகம் இந்திய அரசால் நிறுவப்பட்டது. நான் தான் அதில் முதல் ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டேன். புதிய திட்டங்களுக்கு வழிவகுக்கிற யுக்திகளை, கொள்கை முடிவுகளை, எடுக்கிற ஆலோசகமாக இது செயல்படும். இந்த ஆலோசகம் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தில் உள்ள நுட்பமான உட்கட்டமைப்பு, பொருளாதார மற்றும் சமூக துறைகளை பற்றிய நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலைகள் பற்றியும் அறிந்த தேவைகளை கண்டுணரும். நான் இந்த செயலகத்தில் தலைவராகவும், செயலராகவும் பணி செய்யும் நிலையில் இருந்தேன். ஒரு புதிய பாதைக்கு கடவுள் என்னுடைய கைகளை பிடித்து என்னை வழிநடத்துவதை என்னால் உணர முடிந்தது.

என்னை கடவுள் வழி நடத்தினாலும் எனக்கு சரியான பாதையை கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. கடவுளுடைய ஆசையை ஏற்று அதை தொடர்பவனாக நான் இருந்தேன். இதை தான் என் வாழ்க்கை முழுவதும் பின்பற்றினேன்.

என் அம்மாவின் மடியில் நான் அமர்ந்து இருக்கும் போது என் அப்பா சொன்னது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

நம்பிக்கை என்பதில் இரண்டு பகுதி உள்ளது. ஒரு பகுதி பொறுமை, மற்றொரு பகுதி நன்றியுணர்வு. பொறுமை என்பது நான் யாரைப்பற்றியும் புகார் கூறக் கூடாது, என்னுடைய வசதிகளுக்கும், சலுகைகளுக்கும் பற்று கொள்ளக் கூடாது. கஷ்டமான சூழ்நிலையை வெறுக்கக்கூடாது, கஷ்டங்கள் நம்மை விட்டு அகல வேண்டும் என்று ஆசைப்படக்கூடாது. வெறுப்பை உமிழ்வோர் வெறுப்பை பெறுவர், அன்பை தருபவர் அன்பை பெறுவர்.

“ஊக்கம் என்பது நம்மிடம் இருந்துதான் வரமுடியும் கடவுளைத்தவிர வேறு யாராலும் அதை தரமுடியாது”

2001 ஜூன் 30 ஆம் நாள் பொச்சயன்வாசி ஸ்ரீ அக்கூர் புருஷோத்தம் சுவாமி நாராயண் சான்ஸ்தாவின் தலைவராகிய பிரமுக சுவாமிஜியைடெல்லியில் சந்தித்தேன். அவரை பாத்திர மாத்திரத்தில் பிரமுக சுவாமிஜியின் பொறுமை, கருணையையும் பார்த்துஅர்க்கப்பட்டவன்..அதனால் என்னைப்பற்றிய செய்திகளை அவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும்என்று உந்தப்பட்டேன்.இந்தியா 1857 க்கு முன்னரே சுதந்திர எதிர்நோக்குப் பார்வையுடன் இருந்ததை அவரிடம் கூறினேன்.அந்தப் போராட்டம் 90 வருடங்களாக விடாப்படியாக தொடர்வதையும் பகிர்ந்து கொண்டேன். இத்தனைவருடங்களாக இந்த இந்தியச் சமூகத்தில் ஏழை, பணக்காரர்,வயதானவர்கள்,சிறியவர்கள்,உயர்குடியினர், சாதரணமானவர்கள்,படிக்காதவர்கள்,படித்தவர்கள் என எல்லா இன மக்களும் இந்தியா வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்ற ஒரே இலக்கைநோக்கி செல்வதை பற்றிக் கூறினேன்.பிரமுக சுவாமிஜியிடம் எனது கடந்த 40 ஆண்டு கால வாழ்வில் வகித்த மூன்று விதமான கதாபாத்திரங்களான அணு ஆயுத வளர்ச்சி, விண்வெளி ஆராய்ச்சி,பாதுகாப்பு பற்றிய ஆராய்ச்சி பற்றி பகிர்ந்து கொண்டேன்.இந்தியா விடுதலைஅடைந்து50 ஆண்டுகள் கடந்த பிறகும் சொல்லத்தக்க வளர்ச்சியோ, தொலைநோக்குப்பார்வையோஇல்லாதது எனக்கு வேதனையாக இருந்தது.இந்தியா இன்னும் ஒரு வளர்ந்து வரும் நாடாகவேஉள்ளது.

பொருளாதார வளர்ச்சியோ,சமூக ஒற்றுமையோ, நிலையான தன்மைஇல்லாத சூழ்நிலையேநிலவுகிறது. இத்தனைக்கும் பாதுகாப்பில் பல மோசமான அச்சுறுத்தல்களை சந்தித்தாலும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட

எண்ணெய் மற்றும் சிக்கலான தொழில் நுட்பங்கள் முடக்கப்பட்டாலும் அதை எதிர்க்காத மன நிலைஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

நான் பிறகு முக்கியமான விஷயத்திற்கு வந்தேன்.

அரசாங்க ஆணைகளை நிறைவேற்ற போதுமான நிதி வசதி இல்லை

என்று உணர்ந்ததைகூறினேன். வளர்ச்சியடைந்த இந்தியா என்ற கனவு மெய்ப்பட துடிப்பான இளைஞர்களை உருவாக்கக்கூடிய நல்ல அதிகாரிகள் தேவை அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை மூன்று வகையாக பிரிக்கலாம். அறம் சார்ந்த தலைவர்கள், அறம் சார்ந்த

மக்கள் மற்றும் நற்குணமிக்க அதிகாரிகள். எவ்வாறு இவர்களை நியமிப்பது என்று சுவாமிஜியிடம் கேட்டேன்.

சுவாமிஜி உடனடியாக சுருக்கமான ஒரு பதிலைக் கூறினார். மக்களுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இருந்தால் எந்த சூழ்நிலையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையும், கீழ்படியும் எண்ணமும் மக்களுக்கு வந்துவிடும் என்று கூறினார். இப்படிதான் நடக்கப்போகிறது என்ற விதி இருந்தால் அதை மறுக்கவோ, மாற்றவோ அல்லது அழிக்கவோ யாராலும் முடியாது எல்லாவற்றையும் கடவுளிடம் ஒப்படையுங்கள், சுவாமிஜி இதைப் பற்றிய ஆலோசனைகளை சுமார் ஒரு மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

பிறகு தான் எனக்குத் தெளிவாக தோன்றியது பாடம் சார்ந்தது மட்டுமல்லாமல் அறிவியல் சார்ந்த சிந்தனை, அறம் சார்ந்த மனப்பான்மை இவற்றை பள்ளியிலிருந்தே பயிற்சிக்க தொடங்க வேண்டும். ஆரம்ப காலந்தொட்டே குழந்தைகளுக்கு நல்ல பழக்க வழக்கங்களை கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் அவர்கள் ஒரு ஒழுக்கமான மனிதனாக வளர முடியும்.

மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை கடவுளால் கூட மாற்ற முடியாது. மனிதன் தனக்குத்தானே நல்ல பழக்க வழக்கங்களை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சுவாமிஜி கூறினார். பிரமுக சுவாமிஜியுடன் ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பிலேயே அவரால் ஈர்க்கப்பட்டேன். பிறகு அவருடன் நான் தொடர்பில் இருப்பதை அவசியமாகக் கருதினேன். தெய்வீக உத்வேகம், ஆன்மீகத்தின் விழிப்புணர்வு, இந்த அபிலாஷைகள் கடவுளை உணர்ந்து கொள்ளச் செய்யும்.

2001, செப்டம்பர் 30 ஆம் நாள் ராஞ்சியிலிருந்து பொக்கரோவுக்கு வானூர்தியில் நான் பறந்தேன் அது ஜார்கண்ட் மாநிலத்தில் உள்ளது. அங்கு அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு கூட்டத்திற்குச் சென்றேன், அப்பொழுது வானூர்தியில் சுழல்காற்று போல் ஒரு கொந்தளிப்பு சத்தம் கேட்டது. உடனே விமானி சுழியில் பிரச்சனை ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூறினார். பொக்கரோவில் தரையிரங்கும் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பாகவே பிற்பகல் 4.30 மணிக்கு வானூர்தியின் செயலகம் செயலிழந்தது. 100 மீட்டர் உயரத்திலேயே அது தரையிறங்க தொடங்கியது.

அதிஷ்டவசமாக அன்று அனைவரும் உயிர் பிழைத்தோம் எவ்வளவு வேகமாக உலுக்கப்பட்டிருப்போம் என்று சொல்ல முடியாது.

அன்று இரவு எனக்கு ஒரு கனவு வந்தது, நான் ஒரு பாலைவனத்தில் தூய மணலில் முழு நிலவுக்கு கீழே அமர்ந்திருந்தேன். அப்பொழுது என்னை சுற்றி ஐந்து

தலைவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அரசர் அசோகர், காலிப், உமர், ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் மற்றும் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் வரலாற்றில் இடம் பெற்ற எனக்கு பிடித்தமான தலைவர்கள் ஆவார்கள். ஒருவர் பின் ஒருவராக வந்து எனக்கு ஆசிர வழுங்கி அறிவுரைக் கூறினர்.

அடுத்த நாள் நான் செய்தித்தாள் படிக்கும்போது மாதவராவ் ஜிவஜீரோ சிண்டியா மற்றும் அவருடன் பயணித்த பத்திரிக்கையாளர்கள் வானூர்தியில் செல்லும் போது உத்திரபிரதேசம், மணிப்பூர் எல்லையில் வானிலேயே வானூர்தியிலே விபத்தில் சிக்கி இறந்தனர் என்ற செய்தியை படித்தேன். குழுவில் உள்ள அனைவருக்கும் ஒரு கனம் துடிப்பு நின்று வந்தது. நானும் அன்று மிகவும் வேதனை அடைந்தேன். எனது முதுகுதண்டில் பயத்தினால் வேர்வைத்துளிகள் உருண்டோடின. வானூர்தி சில நொடிகள் செயல்படாமல் போயிருந்தால் பொக்கராவில் என்ன நடந்திருக்கும். நான் இப்பொழுது உயிர் வாழ்வதற்கு என்னுடைய குறிக்கோள்களுக்கு கனவில் சொல்லப்பட்ட செய்திகளுக்கும் ஏதோ தொடர்பு உள்ளது போல் உணர்ந்தேன்.

திருமப நான் டெல்லி வந்தபொழுது பிரதமர் அட்டல் பிகாரி வாஜ்பாயை சந்தித்தேன். அரசாங்கப் பதவியில் இருந்து என்னை விடுவிக்குமாறு அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டேன். நான் 70 முறை சூரியனின் சுற்றுப் பாதையில் சென்று வந்துவிட்டேன், எனக்கு விடுப்பு தேவைப்படுவதால், விடுப்பு எடுக்க அனுமதிப்பீர்களா என்று கேட்டேன். ஆனால் பிரதமர் வாஜ்பாய் அமைச்சரவையில் ஒரு முக்கியப் பதவியை கொடுத்து விட்டார். நான் மௌனமாக அதை மறுத்தேன். சிறிது நேர அமைதிக்குப் பிறகு அண்ணாந்து வானத்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சிறிது நேரம் சென்றபின் நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்களோ அதைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு சென்று விட்டார். நவம்பர் 2001ல் நான் என்னுடைய சொந்த அலுவலகமான அண்ணா பல்கலைக்கழகம் சென்னைக்கு வந்தேன். அங்கே அண்ணா எனது பேராசிரியர் பணியை தொடர்ந்தேன். தொழில் நுட்பம் மற்றும் சமூக மாற்றம் தொடர்பாக விடுப்பு எடுத்தேன். கற்பித்தலும், ஆராய்ச்சியும் எனக்கு விருப்பமானதாக இருந்தது. அதில் மூழ்கிப்போயிருப்பதையே நான் விரும்பினேன்.

ஆனால் எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட அலுவலக பொறுப்புகள் எனது கற்பித்தல் பணிக்கு தடையாக இருந்தது தெய்வீக தார்மீக எண்ணங்களைக் கொண்ட திறமையான உழைக்கும் மாணவர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதில் முழுமனதோடு பயணம் செய்தேன். இதை வகுப்பறை போதனை முறையில் மட்டும் கொண்டு வர முடியாது அதற்கு மேலே முயல வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தேன். இளைஞர்களை நேரடியாக சந்திப்பதே சிறந்தது என்று எனக்கு தெரிய வந்தவுடன் இந்தியா முழுவதும் மாணவர்களிடம் சென்று நேரடியாக பேச வேண்டும் என்று உறுதி எடுத்தேன். இளைஞர்கள் மத்தியில் புத்திசாலியானவர்கள் நாம்

கொடுக்கும் தீப்பொறியைப் பயன்படுத்தி தீப்பந்தமாக எரிய காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 2002, ஏப்ரல் மாதம் 11 ஆம் நாள் குஜராத் மாநிலத்தில் ஆனந்த என்ற இடத்தில் உள்ள ஆனந்தாலயா பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரு நிகழ்ச்சிக்காக அழைக்கப்பட்டேன். நான் முதல் நாள் இரவு அஹமதாபாத் சென்றடையும் போது அங்கு ஊரங்கு உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது.

காவலர்களின் பாதுகாப்போடு நான் சாலை வழியாக ஆனந்துக்கு சென்றேன். அங்கு அந்த நிகழ்ச்சியில் நான் பேசி முடித்தப்பின் எப்பொழுதும் போல் கேள்வி, பதில் நேரம் வந்தது. அப்பொழுது ஒரு மாணவன் என்னைப் பார்த்து ஒரு கேள்வி கேட்டான். அது 'நமது எதிரி யார்?' எனக்கு சரியான பதில் சொல்ல முடியாததால் அங்கே இருக்கும் மாணவர்களை அதற்கு பதில் சொல்லுமாறு எனது கேள்வியை அவர்களிடம் கொடுத்தேன். சிறிது நேரத்தில் ஒரு பெண் குழந்தை அதற்கு பதில் கூறினாள். நமது எதிரி நமது ஏழ்மைதான் என்று அவள் பதில் கூறினாள். நான் அவளுடைய இந்தத் தெளிவான பதிலைக்கேட்டு சிலிர்த்துப்போனேன் கருமேகங்களுக்கிடையே கிழித்துக் கொண்டு வரும் சூரியனைப் போல் அவளுடைய பதில் இருந்தது.

இன்னும் ஆழமாக உற்று நோக்கினால் பொருளாதாரத் தேவையைவிட, ஆன்மீகத் தேவையில் நாம் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறோம்.

நமது ஆன்மா, மனசாட்சியின் படி நடக்காததே நமது முதல் எதிரி அன்றிலிருந்து இந்தியக் குழந்தைகளுடன் தான் நம் நேரத்தை செலவிடவேண்டும் என்று முடிவெடுத்தேன். புத்தகம் வாசித்தல், ஆன்மீகத்தில் ஈடுபாடு இவற்றை மாணவர்கள் மனதில் கொள்ளுவிட்டு எரியச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன் இதை என் ஆசிரியர்கள் என்னிடம் செய்தார்கள், ஆனால் அது நடந்தேறவில்லை. திரும்பி வந்த போது ஜீன் 10, 2002 ல் எனக்கு அண்ணா பல்கலைக்கழக துணை வேந்தரிடமிருந்து ஒரு அவசர செய்தி வந்தது, பிரதம அமைச்சர் எனக்காக தொலைபேசியில் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் உடனடியாக பிரதமரிடம் பேச வேண்டும் என்பதே அச் செய்தியாகும். எனக்கு மிகவும் குழப்பமாக இருந்தது.

சிறிது காலம் அரசு செயலகத்துடன் நான் தொடர்பில்லாமல் இருந்தேன். நான் துணை வேந்தரின் அறைக்கு வந்த பிறகு பிரதமருடன் பேச தொலைபேசியில் இணைக்கப்பட்டேன். ஒரு சில நிமிடத்தில் எதிர்புறத்தில் பிரதமர் அட்டல் பிகாரி வாஜ்பாய் பேசுகிறார். அவர் இத்தேசம் உங்களை ஜனாதிபதியாக பார்க்க ஆசைப்படுகிறது என்று கூறினார். நான் பிரதமருக்கு நன்றி கூறிவிட்டு ஒரு மணி நேரத்தில் என் நண்பர்களோடும், குடும்பத்தோடும் கலந்து ஆலோசித்துவிட்டு பதில் சொல்வதாகக் கூறினேன், அதற்கு

வாஜ்பாய் அவர்கள் பேசுங்கள் ஆனால் உங்களிடமிருந்து 'சரி' என்ற பதில் மட்டும் தான் வேண்டும். வேண்டாம் முடியாது என்ற பதில் எனக்குத் தேவையில்லை என்று கூறினார்.

"நடப்பவை எல்லாம் தர்மத்துக்கே" என்னுடைய முன்மொழிவை நிரப்பி பாராளுமன்றத்தில் ஜீன் 18 ஆம் தேதி 2002 அன்று கொடுத்தேன்.

இவற்றை ஒரு நல்ல நேரத்தில் சமர்ப்பிக்க என்னைக் கேட்டபோது வானவியல் சாஸ்திரங்களே இந்த உலகை ஆட்டிபடைக்கின்றன, ஜோதிடங்கள் அல்ல என்று கூறினேன்.

தேசத்தின் மிக உயர்ந்த பதவியை என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி சொன்னபோது கூட எனக்கு சந்தோஷமாக இல்லை. ஏனெனில் நான் ஒரு அறிவியல் அறிஞராகவே தொடர்ந்து செயல்பட விரும்பினேன்.

தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் என்னுடைய செயல்பாடுகள் மதம் சார்ந்து இருக்குமா என்று கேள்வி தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. மறுக்கப்பட்ட தலைவர்களான சாஹீர் ஹீசேன், பகுருதீன் அலி அஹமத் இவர்களுடன் என்னை ஒப்பீடு செய்து பார்த்தனர். ஆனால் நான் ஒரு முஸ்லீமாக அடையாளம் காணப்படக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தேன்.

திடீரென தான் வீணை வாச்சித்தது, பகவத்கீதை படிக்கும் பழக்கம், ராமேஸ்வரத்தில் முஸ்லீமாக பிறந்தது இவை எல்லாமே நான் எதிர்பார்க்காமல் நடந்தது ஆகும்.

இந்தியா ஒரு பன்முகத்தன்மை உள்ள நாடாக இருந்தாலும், இந்திய அரசியலின் ஒட்டு வங்கி ஒரு சவாலாகவே இருந்தது அது ஆச்சரியப்படுத்தும் வகையில் இல்லை. சில விமர்சகர்கள் துரிதமான சில விமர்சனங்களை கூறினார்கள், என்னுடைய வேட்புமனுவுக்கு ஒரே மாதிரியான கண்டனக்குரல் எழுப்பி வாக்குவங்கி அரசியலை எதிர்த்தார்கள் என்பதில் ஆச்சர்யம் இல்லை.

ஒரு பத்திரிக்கையாளர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

"இந்தியாவில் வாழ்கின்ற மற்ற குடிமக்களைப் போல் இவரும் ஓர் இந்திய முஸ்லீம் குடிமகந்தான் அவரும் ஒரு மாநிலத்தில் குறிப்பிட்ட மாதத்தில் குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் பிறந்த குடிமகந்தான்".

"கலாம் இந்தியாவின் பழங்கால கலாச்சாரங்களை பின்பற்றுபவர் தான், ஆனால் இந்த உலகத்தில் இருக்கும் ஊடகங்கள் தான் நம்மை சில விஷயங்களை மறந்துபோகத் தூண்டுகிறது. ஒற்றை மனநிலையில் நாம் முஸ்லீம் என்று சாயம் பூசி மறுக்கிறோம்.

இந்த மதவாதத்தையும் கம்ப இராமாயனத்தையும் நன்கு அறிந்த ஒரு இஸ்மாயிலுக்கு நாட்டின் முன்னணி அதிகாரத்தில் உள்ளவருக்கு எதுவும் வித்தியாசம் இல்லை. சமஸ்கிருத மொழியில் அப்துல் ரஹீம் எழுதிய புத்தகத்தில் அவரின் தசரதன் மகன் ராமன் மேல் வைத்திருந்த அபிப்ராயம் யாவரும் அறிந்ததே.

“முதலில் எது தேவையோ அதை செய்யத் தொடங்க வேண்டும், அடுத்து எது முடியுமோ அதை செய்ய வேண்டும். அடுத்தது நம்மால் முடியாததையும் நாம் செய்யமுடியும்”.

2002 ஜூலை 18, அன்று இந்தியாவின் 11 வது ஜனாதிபதியாக முதல் விஞ்ஞான ஜனாதிபதியாக 90 சதவீத வாக்குகளோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன்.

தலைநகர் டெல்லியிலிருந்து முதன்முதலில் குஜராத் மாநிலத்தை விஜயம் செய்வதை ஜனாதிபதியின் முதல் கடமையாக எண்ணினேன், ஏனெனில் அங்கு இரண்டு பெரிய இயற்கை பேரிலர்களால் குஜராத் மாநிலம் அப்பொழுது தாக்கப்பட்டிருந்தது.

முதலில் நடந்தது 2001, ஜனவரி 26 ஆம் தேதி நடந்த பூஜ் நிலநடுக்கம் ஆகும். அதில் 20,000 க்கும் மேற்பட்டோர் தங்களுடைய வாழ்க்கையை இழந்தனர். ஒரு லட்சம் பேருக்கு மேல் உடலில் காயம் ஏற்பட்டது. இரண்டாவது பேரிடர் பதிமூன்று மாதங்களுக்கு பிறகு நடந்தது. இது முற்றிலும் மனிதனால் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டது. மத சம்பந்தமான கலவரங்கள் தான் குஜராத்தில் ஏற்பட்டது. 2002 பிப்ரவரியில் 27 ல் குஜராத்தில், கோத்ராவில் இரண்டு புகைவண்டியின் பெட்டிகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. இந்தச் சம்பவம் வேண்டுமென்றே ஒரு ஆத்திரக்கும்பலால் நடத்தப்பட்டது. இதை ஒருவரும் தடுக்க முன்வரவில்லை, இந்த தீ 59 பயணிகளின் உயிரை பலி வாங்கியது. இதில் பெண்களும் குழந்தைகளும் அடங்குவர்.

இந்த இரத்தக்களரிக்கு பதிலடியாக பல சம்பவங்கள் குஜராத்தில் நடைபெற்ற சில மாதங்கள் கழித்தும் அந்த சூழ்நிலைத் தொடர்ந்தது. இதனால் அதிகமான மக்கள் தங்களுடைய இல்லத்துக்கு திரும்பாமல் இருந்தனர், குஜராத்தில் நடந்த இந்தச் சம்பவம் இந்தியா ஒரு மத நல்லிணக்க நாடு என்ற நம்பகத்தன்மையைப் பற்றிய கருத்துக்கு அருவருக்கத்தக்க ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது, பெரும்பாண்மையினர் உண்மையான பாதுகாப்பு வாழ்வை, நல்லெண்ணத்தை சிறுபாண்மை மக்களிடம் கொண்டுள்ளனரா? காஷ்மீரும், டெல்லியும் 1984, 90 களில் நடந்த இந்த பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையை, சம்பவங்களை பார்த்தது மறந்துவிட்டதா?

அதைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் இந்த முட்டாள்தனமான வன்முறை வகுப்புவாத கலவரத்தை பார்த்து நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன், சாதாரண மக்களை

கஷ்டப்படுத்தி, கைவிடப்பட்டவராக மாற்றி, கொலை செய்ய ஒரு சக மனிதனால் எவ்வாறு முடிகிறது என்பது தெரியவில்லை. இது போல் வக்கிரமான மனநிலையில் இருந்துகொண்டு குடிமக்களை பழிவாங்கும் கூட்டத்திற்கு நம் தேசத்தில் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது போல் வெறுப்பு உமிழும் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவோர் மேல் சட்டப்படி கவனம் எடுத்து அவர்களிடம் மாற்றம் கொண்டுவர கவனமாக அவர்களை கையாள வேண்டும். நான் 2002 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 10 அன்று வல்லபாய் பட்டேல் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்கிய போது முதலமைச்சர் நரேந்திர மோடிஜி மற்றும் அவருடைய அமைச்சரவை சகாக்களை பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன்.

நான் அப்பொழுது குஜராத்தில் உள்ள 12 பகுதிகளுக்குச் சென்றேன். அவை 3 நிவாரண முகாம்கள் மற்றும் ஒன்பது கலவரங்கள் ஏற்பட்ட இடங்கள் ஆகும்.

முதலமைச்சர் நரேந்திர மோடி அவர்கள் என்னுடைய பாதுகாப்புக்காக என்னுடன் பயணம் முழுவதும் தொடர்ந்தார். அது எனக்கு உதவியாக இருந்தது. மக்கள் என்னிடம் கொடுத்த முக்கிய மனுக்களில் தேவைப்படும் அவசியமான செயல்களுக்கு நான் பரிந்துரை செய்தேன். பாதிக்கப்பட்ட இடங்களையும், நிவாரண முகாம்களையும் பார்த்துவிட்டு, பாப்ஸ் சுவாமி நாராயண் மந்தீர் உள்ள சாஹிப்ஸ் சாலையில் பிரமுக் சுவாமிஜியை சந்தித்தேன்.

அவர் என்னிடம் நமது சமூகம் ஒரு மோசமான அமைதியில்லா ஆபத்தில் சென்று கொண்டுள்ளது. அதை நிச்சயமாக கவனிக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும் என்று கூறினார். ஆயிரக்கணக்கான கைவிடப்பட்ட இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் உள்ளனர். அவர்களுடைய துன்பங்களைப் போக்க சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். வாழ்க்கை புனிதமானது. புனிதம் என்பது சமாதானமே.

ஜனாதிபதியிடமும், முக்கிய மந்திரியாகிய தங்களிடம் எனக்கு ஒரே ஒரு கோரிக்கைதான் என்று சுவாமிஜி கூறினார். சமாதானத்துக்கும், ஒற்றுமைக்கும் மட்டுமே நாம் உழைக்க வேண்டும். கடவுளிடம் கேட்பது ஒன்று மட்டுமே. திரும்ப ஒரு முறை நடந்து முடிந்த இந்த கோரச்சம்பவம் மற்றொரு மனிதனுக்கோ, சமூகத்துக்கோ, நாட்டுக்கோ, எதிர்காலத்தில் நடக்கக்கூடாது, இதையே நான் கடவுளிடம் கேட்கிறேன் என்று சுவாமிஜி கூறினார்.

நாம் அனைவரும் சக மனிதர்களை மதித்து, புரிந்து கொண்டு, அன்பு செய்தோமேயானால் இது போல் மறக்க முடியாத சம்பவங்கள் மறுபடியும் நிகழாது.

முதல் ஐந்து மாதங்கள் என்னுடைய காலம் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளுதல், முக்கிய சந்திப்புகள் சுழல்காற்று போல் நடந்தேறியது. குஜராத்திற்கு சென்று வந்த போது இரண்டு நிகழ்வுகளையும் என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

நான் எப்பொழுதுமே என்னுடைய பிறந்த நாளை கொண்டாடுவதை தவிர்த்துவிடுவேன். நான் இப்பொழுது தேசத்தின் பொது நபராக இருப்பதால் இதை தவிர்ப்பது கடினமாக இருக்கும் என எண்ணினேன். நான் தலைநகரிலிருந்து தள்ளி இருப்பதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய விரும்பினேன். ஆந்திரபிரதேசம், சுற்றுலாத்துறை அமைச்சகம், டவான்ங்கில் நடக்க உள்ள ஒரு புத்த மகோட்சவா விழாவிற்கு அக்டோபர் 15 அன்று எனக்கு அழைப்பு விடுத்தார்கள், உடனடியாக அங்கு செல்ல நான் முடிவெடுத்தேன். புனிதத்தன்மை வாய்ந்த புத்தபிச்சு கால்டன் நாம்ஜியல் லாட்சே பற்றி நான் அதிகமாக கேள்வி பட்டிருக்கிறேன். ஆசியாவிலியே மிகப்பெரிய புத்த பிச்சுகளின் மடம் அங்கு உள்ளது. அந்த புத்த மடம் தவாங்கு சமவெளியில் ஒரு மலை பகுதியில் 11,000 அடி உயரத்தில் ஒரு தூணின் அமைப்பு போல் அமைந்துள்ளது. அந்த இடத்தை நான் விமானப்படை வானூர்தி மூலம் சென்றடைந்தேன். ஆக்ஸிஜன் நிரப்பப்பட்ட முகமூடியுடன் அந்த உயரத்தில் குன்றுகளின் மேல் பறந்தேன்.

மகிமை நிறைந்த அந்த வண்ணமயமான கோவிலில் என்னுடைய பிராத்தனைகளை வைத்தேன். புத்த பிச்சுக்களின் தலைவரான ரிம்போக்கியை சந்தித்தேன். அவரிடம் இந்திய மக்களுக்கு நான் கொண்டு செல்லவேண்டிய அறிவுரை என்ன என்று கேட்டேன்.

அவர் வன்முறையை ஒதுக்கி வையுங்கள் என்று பதில் கூறினார்.

என்னால் அதை எப்படி செய்யமுடியும் என்று கேட்டேன்.

விட்டுக்கொடுத்தல் மூலமே மேன்மை படுத்தமுடியும் என்று கூறினார். அகங்காரத்திற்கு சுயநலம் முக்கிய காரணமாக உள்ளது. கடுமையான வன்முறைகளை விட்டுக்கொடுத்தால் தான் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று கூறினார்.

ஆனால் இதை எப்படி செய்ய முடியும், எப்படி அகங்காரங்களை கட்டுப்படுத்த முடியும்? என்று கேட்டேன்.

நான், எனது என்ற சொல்லை மறக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் இந்த வார்த்தைகளை, சிறிய பதிலை எடுத்துக்கொண்டு தலைநகருக்கு திரும்பினேன்.

இந்த வார்த்தைகள் எனக்கு பிரகாசமான ஒளியைக் கொடுத்தது போல் இருந்தது. மனித உறவுகளில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனைகளுக்கான மூலகாரணத்தை என்னால் உணர முடிந்தது.

புனித மாதமான ரமலான் மாதம் நவம்பர் 5, 2002 ல் தொடங்கியது. டெல்லி பாரம்பரியத்தின் அனைத்து முக்கிய மக்களும், ஜனாதிபதியும், அரசியல் தலைவர்களும், தூதுவர்களும், வணிகர்களும் இந்த ரமலான் விருந்தில் கலந்துகொள்வது வழக்கம். இந்த விருந்தினர் கூட்டத்தில் பகல் முழுவதும் உண்ணாநோன்பு இருந்து மாலை சூரியன் மறைவிற்கு பிறகு உணவு பரிமாறப்பட்டு உண்ணும் முஸ்லீம்களோடு மற்ற விருந்தினர்களும் கலந்து கொள்வர்.

எல்லா மத மக்களும் இந்த விருந்தில் கலந்து கொள்வார்கள். ஏற்கனவே வயிராற, மனதார உணவு உண்டவர்களும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள், இதன் முக்கியத்துவம் என்னவெனில் யார், யார் விருந்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்பது பற்றியதாகும்.

பல வருடங்கள் இப்தார் விருந்துகள் அரசியல் லாபங்களுக்காக, கூட்டணி பற்றி முன்னறிவிப்புகளுக்காக நடத்தப்படும் ஒரு நிகழ்வாக இருந்தது, ஆனால் இந்த விருந்து இன்பம் தரும் விருந்தாக இருந்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

மிகப்பிரமாண்டமான இப்தார் விருந்து புதிய ஜனாதிபதியால் கொடுக்கப்படும் என்று அனைவரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர் ஆனால் எனக்கு அதில் உடன்பாடு இல்லை. நான் அந்த விருந்தை கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் நமது தேசத்தில் பட்டினியால் வாடும் ஏழைகளுக்கு கொடுக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே வயிறு நிறைய உண்டவர்களுக்கு ஏன் விருந்து கொடுக்க வேண்டும். என் செயலர் பி.எம்.நாயரிடம் இந்த இப்தார் விருந்து நடத்துவதால் நமக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் உத்தேசமாக 22 லட்சம் செலவாகும் என்று கூறினார். உடனே நான் அந்த பணத்தை சில அனாதை இல்லங்களுக்குத் தேவையான உணவு, உடை, போர்வைகள் வாங்குவதற்கு நன்கொடையாக வழங்கச் சொன்னேன். எந்த அனாதை இல்லங்களுக்கு கொடுக்கலாம் என்பதை ஜனாதிபதி மாளிகையில் உள்ள குழு முடிவெடுக்க அறிவுறுத்தினேன். என்னுடைய பங்காக என்னுடைய சொந்தப் பணத்திலிருந்து சிறு தொகையை நானும் கொடுத்தேன். அன்றிரவு என் தந்தையின் குரல் எனது தலைக்கு மேல் கேட்டது.

உன்னுடைய முடிவுகள் மதம் சார்ந்த பற்றாக இருக்கக்கூடாது, உலக ஜீவன்கள் மேல் நீங்கா பற்றுடன் இருக்க வேண்டும். உன்னுடைய சொந்த காரியத்தில் ஆர்வம் காட்டாதே. இதை எப்பொழுதும் உன் மனதில் வைத்துக்கொண்டால் உனது கனவுகள் நனவாகும் என்று கூறினார்.

இந்த உலகம் உண்மையில் மறுமையின் வடிவமாக உள்ளது. நல்ல செயல்களை விதைத்தால் நல்லவற்றை அறுவடை செய்யலாம். இதயத்திலிருந்து வரும் நல்ல செயல்களே விதையாகும். கடவுள் மேல் உள்ள பக்தியே அந்த விதைக்கு சமமாகும்.

மனிதன் மென்மையுள்ளவனாகவும், கருணை உள்ளவனாகவும், இரக்கமுள்ளவனாகவும் இருப்பவர்கள் நல்லவற்றை அறுவடை செய்வார்கள், மன்னிக்க முடியாத குற்றங்கள் செய்பவனும், கடின உள்ளம் கொண்டவனும் துன்பத்தையே அறுவடை செய்வான்.

“நாம் அனைவரும் ஒரு பிரபஞ்சத்தின் பகுதிகள் எனவே நாம் அனைவரும் சமம். கடவுள் அனைவரையும் சமமாக தொடுகிறார், நகர்த்துகிறார், எச்சரிக்கிறார், விரும்புகிறார் அவர் ஒன்றை மற்றொன்றைப் போலவே விரும்புகிறார் எதை அவர் தொடுகின்றார், அவருடைய எச்சரிக்கைகள், பெறப்பட்ட அவரின் பரிசுகள் என்ற வழியில் தான் சமத்துவமின்மை இருக்கிறது”(50)

2003 ல் ஜெயின் துறவிகளின் ஒருகுழு 20 கிலோமீட்டருக்கும் மேலாக வெற்று காலுடன் ராஷ்ரபதி பவுனுக்கு நடந்து வந்து “உங்களது ஆன்மிக மையத்தை கண்டுபிடித்தல்” என்ற புத்தகத்தின் முதல் பிரதியை பரிசளித்தனர் இது ஸ்வட் அம்பர் ட்ரபன்நின் 10வது தலைமையான ஆச்சார்ய மகாப்ரகயா வின் போதனைகளின் தொகுப்பு ஆகும். நான் அவர்களின் சகிப்புத்தன்மை மற்றும் உறுதிபாட்டை கண்டு வியப்படைந்தேன். அது அவர்களின் நம்பிக்கையால் தான் பெறப்பட்டது. அவர்களின் நம்பிக்கையுடன் தான் பெறப்பட்டது அவர்களின் நீண்ட பிரயாணத்திற்கு பின் அவர்களின் புத்துணர்வுக்காக வெறும் எலுமிச்சை நீரை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டவர். ஆச்சாரிய மகாப்ரகயாவை நான் முதலில் நவம்பர் 4 1999 ல் சந்தித்தேன். அவர் “கலாம் அவர்களே! நான் உங்களையும் உங்கள் குழுவையும் ஆசிர்வதிக்கிறேன் நமது நாட்டைத் தாக்கும் எதிரிகளைத் தடுக்க நீங்கள் அணு குண்டை தயார் செய்தீர்கள் அகிம்சா ப்ரம்மோ தர்மா தர்மா கிம்சா ததைவா சா” வன்முறையின்மையே சிறந்த தர்மம். நீதியான வன்முறைக்கு கூட அதுதான் ஆனால் உங்களைப் பற்றிய இரண்டாம் நோக்கம் உள்ளது. ஒரு புதிய முறையை கண்டுபிடியுங்கள் அம்முறையில் அணுகுண்டு பொருத்தமில்லாததாகவும் முக்கியமில்லாதவர்களாகவும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஆச்சார்ய மகாப்ரகயாவின் ஆழமான கூற்று என்னை வன்முறைக்கான மனிதனின் திறனைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க வழி நடத்தியது. பெரிய அழிவுக்கான ஆயுதங்கள் என்ற நிலையில் அது அதிர்ச்சியாகும். அணு ஆயுத தளவாடங்கள் துறையில் இந்தியாவின் வரவு தாமதமானதாகும் உலக பெரும்சக்திகள் பெரும் ஆயுதசாலைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இன்று உலகத்தில் 20,500 அணு போர்முனை ஏவுகணைகள் உள்ளன. அதன் சராசரிக்கு 33,500 கிலோடன்கள் என அனுமதித்தால் இந்த முழு நிலத்தை கழிவாக்க இதுவே போதும்.

மனிதனின் வன்முறை சரிவு ஒரு உறைய வைக்கும் வெளிப்படையாக உள்ளது. அது ஆயுதம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் அல்ல இந்த வன்முறை வெளிப்பாட்டை தினமும் வீடுகளிலும் தெருக்களிலும் ஊடகங்களிலும் காண முடிகிறது. மனிதர்களை இந்த அணுகுண்டு பொருத்தமில்லாதாகவும் முக்கியமில்லாதவர்களாகவும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாகவும் மாற முடியும்.

என்னுடைய ஜனாதிபதி பதவியில் நான் அடிக்கடி எடுத்துரைத்த கன்பூசியஸின் வார்த்தைகள் இங்கே அவசியமாகிறது.

“எங்கே இதயத்தில் நற்குணமுள்ளதோ அந்த கதாபாத்திரத்தில் அழகு இருக்கும்.

எந்த கதாபாத்திரத்தில் அழகு உள்ளதோ அந்த வீட்டில் நல்லிணக்கம் இருக்கும்.

எந்த வீட்டில் நல்லிணக்கம் உள்ளதோ நாடுகளில் ஒழுக்கம் இருக்கும்.

எப்பொழுது நாடுகளில் ஒழுக்கம் உள்ளதோ அப்பொழுது உலகத்தில் அமைதி இருக்கும்”

கண்டிப்பாக இதுதான் அணுகுண்டுகளை பொருத்தமில்லாத முக்கியமில்லாத மற்றும் ஆற்றல் இல்லாததாக மாற்றும் தெளிவான வழிமுறை.

இந்த வார்த்தைகளில் கன்பூசியஸ் எதை சொல்லவில்லையோ நற்குணம் எவ்வாறு இதயத்தில் வாசம் பண்ணும் என்பதுதான்.

ஆச்சார்ய மகாப்ரகயா மற்றும் நான் நம்புகிறோம் என்னவென்றால் உங்களுடைய நன்னெறி அடித்தளம் அல்லது உள்உணர்வு ஆகியன குடும்பத்தினுள் அமைக்கப்பட வேண்டும் உங்களின் உள் உணர்வுதான் நன்னெறி மற்றும் நெறி முறைகளின் பிறப்பிடம். “குடும்பம் மற்றும் தேசம்” என்ற புத்தகத்தில் ஆச்சார்ய மகாப்ரகயாவும் நானும் தன்னை உணர்ந்து கொள்ளும் முறையை முன்னிலை படுத்தி உள்ளோம். இதன் மூலம் உள்ளுணர்வின் கூற்றுபடி செயல்படலாம்.

நானும் ஆச்சாரியாவும் இணைந்து வேலை செய்யும் போது ஒரு பலமான ஆன்மீக கூட்டுறவை அபிவிருத்தி செய்தோம். ஒருவேளை இது ஜெயின் முனி ராய்சந்த் பாய் ராவாஜிபாய் மேத்தா மற்றும் காந்திஜி இடையேயான கூட்டுறவைப் போன்றது. இந்த ஆன்மீக கருத்துகள் ஒவ்வொரு நாளின் வெளிப்பாடுகளில் காணப்பட வேண்டும் என நாங்கள் நம்பினோம் மேலும் உலக விவகாரங்களிலும் இவை நடைபெற நாங்கள் விரும்பினோம்.

“அறிவினால் தேவதையும் அறியாமையினால் மிருகமும் சுதந்திரமாக வெளிப்படும். இவை இரண்டுக்கும் நடுவில் மனிதன் போராட வேண்டும்”.(51)

நானும் ஆச்சாரியாவும் மகாப்ரகயாவும் இணைந்து சூரத்தில் அக்டோபர் 15 2003ல் மதங்களுக்கிடையே ஆன ஒரு கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்தோம் அங்கே இந்தியாவின் எல்லா மதங்களை சேர்ந்த முக்கிய தலைவர்கள் சந்தித்து பொதுவான கருத்துகளை குறித்து கலந்துரையாடினர். அனைவரும் நம்பிக்கைகளின் கூட்டுறவிற்கான கருத்துக்களை பகிர்ந்தனர். இந்து, புத்தம், கிறிஸ்துவம், ஜெயினிசம், இஸ்லாம் சீக்கியம் மற்றும் சௌராஸ்டியம் போன்றவற்றின் பிரதிநிதிகள் சில மதங்களின் வேறுவேறு பிரிவினர் கூட இந்த ஒரே மேடை நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

இதன் விளைவு ஊக்கப்படுத்துவதாக இருந்தது. இந்த ஒருங்கமைப்பில் தங்களது தோற்றம் மற்றும் நம்பிக்கையில் வேறுபட்ட 15 சிறந்த தலைவர்கள் நிறைய விஷயங்களில் ஒற்றுமையை கண்டனர். உலகளவில் ஆன்மிக மதிப்புகளுக்கு அனைவரும் தங்களின் பொறுப்புகளை பகிர்ந்து கொண்டனர். அனைவரும் தங்கள் சொந்த நம்பிக்கை கற்பித்தலுக்கு அப்பாலும் மற்ற நம்பிக்கையில் உள்ள உண்மைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளவும் ஆவலாய் இருந்தனர் ஒரு பொது நன்மைக்காக மற்ற மதங்களின் உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் உடன் இந்தியர்களுக்காக அவர்கள் தயாராக இருந்தனர்.

ஒரு குடியரசு தலைவராக சர்வசமய நம்பிக்கை இணக்கத்தை முன்னேற்ற விரும்பினேன். பாம்பன் தீவில் ஒரு பலதரப்பட்ட நம்பிக்கை சமுதாயத்தில் வளர்க்கப்பட்ட எனக்கு இது கஷ்டமாக இல்லை. நான் மத வேறுபாடு இல்லாமல் கிறிஸ்துவ ஆலயம் இந்துகோவில் மற்றும் வழிபாட்டு தலங்களுக்கு சென்று மகிழ்ந்தேன் ஒரு இஸ்லாமிய குடியரசு தலைவராய் இந்த பழக்கம் ஒரு சிறந்த முக்கியத்துவம் பெற்றது.

2003 நவம்பர் 20ல் ஸ்ரீ வெங்கடேஷ்வரா பல்கலைக்கழகத்தில் பொன்விழா கொண்டாடுவதில் பங்கெடுக்க திருப்பதி சென்றேன்.

வேங்கடகிரியில் 7வது மணல் உச்சியில் இருக்கும் திருப்பதி வெங்கடேஸயவர சுவாமி கோவிலுக்குச் சென்றேன். அக்கோவில் பூசாரிகள் வேத மந்திரம் மேள தாளங்கள் முழங்க பராம்பரியமான ‘இஸ்டி கபூல் மரியாதையை அளித்தனர்.

பிறகு கருவறையில் தெய்வத்திற்கு முன் நின்று பிராத்தனை செய்தேன். கோவிலின் நடுவே அமைந்த ரெங்கநாயகி குல மண்டபத்தில் கோவில் பூசாரிகள் ‘வேதசர்வாசனம்’ என்ற ஆசிர்வாதத்தை வழங்கினார். தேசம் மற்றும் நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக நான் அவர்களை ஆசிர்வாசனம் நடத்த சொன்னபோது அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர் நான் தரையில் அமர்ந்து வாழை இலைக்கிண்ணத்தில் பிரசாதத்தை

சாப்பிட்டேன் எனக்கு பிரசாதம் பரிமாறிய பூசாரியின் கண்களில் கண்ணீர் அரும்பியதை என்னால் காண முடிந்தது.

“யார் ஒருவர் ஆபத்தை குறித்து கவலைப்படாமல் துணிந்து சென்று கொண்டே இருக்கிறானோ? அவனால் தான் எவ்வளவு கண்டறிய முடியும்”

இவ்விதமான ஆன்மிக தருணங்களை கூடவே குடியரசு தலைவர் மற்றும் இராணுவத்தின் உயர் அதிகாரி என்ற முறையில் முக்கிய இராணுவ நிகழ்வுகள் மற்றும் அணிவகுப்பிலும் கலந்து கொள்ளும் கௌரவம் கிடைத்தது. 2004 ஏப்ரல் 25ல் இந்திய கடற்படையின் பயணக் கப்பலான மூன்று பாய்மர கப்பல் INS தரங்கினி தனது வரலாற்று சிறப்புமிக்க உலகம் சுற்றும் பயணத்தை முடித்துவிட்டு தென்னக கடற்படைத் தளத்தை வந்தடைந்தது கொச்சி கடற்படைத்தளத்தின் தென் துறைமுக அணை கரையில் அக்கப்பல் மற்றும் குழுவினரை மனங்கவர் கொண்டாட்டத்தில் கப்பல் மற்றும் குழுவினரை வரவேற்றேன். கொலம்பஸ் 3,000 நாடிக்கல் மைல் தொலைவை எட்டு மாதத்தில் கடந்தார். INS தரங்கினி 18 நாட்களில் உள்ள 37 துறைமுகங்களை பார்வையிட்டு 35,454 நாடிக்கல் மைல்களை (65 661 கி.மீ) 15 மாதத்தில் முடித்துள்ளது.

“கொலம்பஸ் தனது பணியால் ஒரு புதிய கண்டத்தை கண்டுபிடிந்தார் அதேநேரத்தில் நீங்களோ எல்லா கண்டங்களுக்கும் பிரயாணம் செய்து அக் கண்ட மக்களின் இதயங்களை வென்று உள்ளீர்கள். கடல் உங்கள் வகுப்பறை இயற்கை கூறுகள் உங்கள் ஆசிரியர்கள்” என்ற INS தரங்கினி மாலுமிகள் மற்றும் உடன் இருந்தோரிடம் அம்மாபெரும் தொலைவைப் பற்றி கூறினேன்.

கடலைப் பற்றிய முதன்மை அறிவு நமது நாட்டிற்கு ஒரு சிறந்த பாடமாகும். அரசர்கள் மற்றும் மத்திய ஆசிய போர்வீரர்கள் நில சம்பந்தமான படையெடுப்புகள் வடஇந்திய பகுதியில் நிகழ்ந்தன. சந்தேகமின்றி இப்படையெடுப்புகள் நிறைய கஷ்டங்களுக்கு காரணமாகவும். நமது சமுதாய வடிவமைப்பை மாற்றி விட்டன. கடல் வழியான இந்த தொடர் படையெடுப்புகள் வணிகத்தில் ஆரம்பித்தாலும் கைப்பற்றலில் முடிந்துள்ளன. மொத்தத்தில் இந்தியா தரம் கீழிறங்க இது முக்கிய காரணமாக இருந்தது.

1948 ல் போர்க்கீசியர்கள் மேற்கு கடற்கரை வழியே இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர் துணைகண்டமான கோவாவில் அழியாதடம் பதித்தனர். 17ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் கடல்வழியே வந்து வியாபார கம்பெனியை உருவாக்கினார். நாளடைவில் அவர்கள் போர்க்கீசியர் பிரஞ்சு மற்றும் டனிஷ்காரர்கள் மேற்கொண்டு 250 வருடங்கள் இந்தியாவை ஆண்டனர் கடல் யாத்திரை பலங்களை நாம் அலட்சியம் செய்தது தான் ஆங்கில ஆதிக்கத்தில் நாம் தோற்றதின் முக்கிய காரணமாகும்.

நமது நவீன நல்ல உபகரணம் நிறைந்த கடற்படை வரலாற்றின் தவறு மீண்டும் ஒருபொழுதும் திரும்பாதிருக்கவும் நமது கடலோர பாதுகாப்பை கடுமையாக கடைபிடிக்கவும் உறுதி அளிக்கிறது.

பழம் புகழ் வாய்ந்த தலைமையில் இந்தியா மற்றொரு போக்குவரத்து முறையில் தனது புதுப்பித்தலை துவங்கியது. ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன் சாலை மற்றும் வணிக தளங்களின் உலக வருமானத்தை ¼ பகுதியை இந்த துணைக்கண்டம் பெற்றது. BCE முன்றாம் நூற்றாண்டில் மௌரிய ஆட்சியாளர்கள் தட்சசீலத்திலிருந்து பாடலிபுத்திரம் வரை சுமார் 2600கி.மீ நீளமுள்ள சாலை அமைத்தனர். இந்த சாலை எட்டு நிலைகளில் வடிவமைக்கப்பட்டது. முதல் நூற்றாண்டில் உலக வருமானத்தில் முன்றில் ஒரு பகுதியை இந்தியா அனுபவித்தது. இது நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட சாலை வழிதடம் மூலமே சாத்தியமானது.

1540 முதல் 1545 வரையிலான தனது குறைந்த ஆட்சி காலத்திலும் முகலாய ஆட்சியாளர் ஷொர்ஷா சூரி மௌரிய சாலையை கங்கை சமவெளியுடனும் மேற்கே காபூல் வரையிலும் கிழக்கே சிட்டாகாங் வரையிலும் விரிவாக்க செய்து புதுப்பித்தார். இந்த சாலை ஆங்கிலேயர்களால் மேம்படுத்தப்பட்டு பெரிய வழிச் சாலை (GT) எனப் பெயரிடப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிகாலத்தில் இந்தியா மிக பெரிய சாலை கட்டமைப்பு விரிவாக்கத்தை கண்டது. 1920 இந்தியாவின் இருப்பு பாதை வழித்தடம் உலகின் நான்காவது மிகப் பெரியதாகும். நவீன மயமாக்கப்பட்ட மெக்கடமைஸ்ட் சாலைகள் கிராம அளவில் போடப்பட்டன. இந்த தடங்கள் ஆங்கிலேயரின் வியாபார லாபத்திற்காய் வடிவமைக்கப்பட்டது. ஆனால் இதன் செலவு வரிசெலுத்தும் இந்தியா மேல் விழுந்தது. ஆனால் நவீன இந்தியாவை வடிவமைப்பதில் இந்த ரயில் மற்றும் சாலை வழித்தடங்கள் உண்மையில் உதவீன என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

சுதந்திரத்தின் போது இந்தியா 21/2 நூற்றாண்டில் காலனி சுரண்டலால் பலமாக பாதிக்கப்பட்டது. உலக வருமானத்தில் இதன் பங்கு வெறும் 4 சதவீதம்தான். தேசிய தலைவர்கள் மத்திய திட்டமிடல் மாநில நிறுவனங்கள் மூலம் சமுதாய கொள்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததால் வணிகம் மற்றும் சாலை வலைப்பின்னல் தவிர்க்கப்பட்டது. உண்மையிலேயே சுதந்திரத்திற்குப்பின் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகளில் 500 கி-மீட்டருக்கும் குறைவான நான்கு வழிப்பாதை மட்டுமே கட்டப்பட்டது.

பிரதம மந்திரி வாஜ்பாய் இந்த சூழ்நிலையை கடுமையாக மாற்றிவிட்டார். 1999 அக்டோபரில் பிரதமமந்திரி அலுவலகத்தின் மிகப் பெரிய அறிவிப்புகளில் ஒன்று 6000 கிலோமீட்டர் நெடுஞ்சாலை திட்டமான “தங்க நாற்கரசாலை” ஆகும். முக்கிய தொழில் விவசாய கலாச்சார இந்திய மையங்களையும் தேசத்தின் நான்கு மெட்ரோபாலிட்டன்

நகரமான மும்பை டெல்லி கொல்கத்தா மற்றும் சென்னையை பெரிய நவீன நெடுஞ்சாலையால் இணைப்பதுதான் இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம். தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளில் ஏறக்குறைய 25000 கிலோமீட்டர் தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் கட்டப்பட்டு உள்ளது.

இது தேசத்தின் வளத்தின் ஒரு பெரிய ஏற்றமாகும். நமது விரிந்த தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதில் இந்த நவீன காலத்தின் ஒரு நேர்மையான முயற்சியாகவே இதை நான் கருதுகிறேன்.

ஒரு தலைவர் என்பவர் அவர் திட்டமிட்ட வேலை செய்யப்பட்டு அக்குறிக்கோள் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் இதனை நாம் செய்தோம் எனச் சொல்லும் போது செயல்படுகிறவர் ஆகிறார்.

தலைவர்கள் வருவார்கள் போவார்கள் தேசமும் மக்களும் தான் தாங்கி கொள்ள வேண்டும். 22மே 2004ல் இராஷ்டிரபதி பவனியில் டாக்டர் மன்மோகன் சிங்கிற்கு பிரதம மந்திரியாக உறுதி மொழியும் இரகசிய காப்பு பிரமாணமும் செய்து வைத்தேன் நவீன இந்திய வரலாற்றில் டாக்டர் மன்மோகன்சிங் நற்சாட்சி பத்திரத்தை வேறு எவரும் பெறவில்லை ஒரு அரசியல்வாதியாக இராஜிய சபா எதிர் கட்சி தலைவராகவும் 1990ல் நிதிமந்திரியாகவும் அனுபவம் பெற்றவர். ஒரு நாட்டின் தொழில் மூலங்களை தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள் நிர்வகித்தவர் என்ற முறையில் முக்கிய அரசாங்க பதவியில் எந்த அனுபவமும் இல்லாதவர் அவர் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) தலைவராகவும் பிரதம மந்திரியின் ஆலோசகராகவும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கவர்னராகவும் திட்டக்குழுவின் துணைத்தலைவராக முதன்மை பொருளாதார அறிவுரையாளராகவும் இருந்தவர் நான் பிரதமர் சிங்குடன் ஒரு இசைவான உறவை அபிவிருத்தி செய்திருந்தேன்.

புதிய நூற்றாண்டில் இந்தியா பலமான சர்வதேச இணைப்பை பெற்று இருந்தது. 2004 செப்டம்பர் 16 மன்மோகன்சிங்கின் UPA அரசு பதவி ஏற்று சில மாதங்களுக்குப் பிறகு பான் ஆப்ரிக்கன் பார்லிமென்ட் கூட்டத்தின் துவக்க விழாவில் கலந்து கொண்டேன். அங்கே ஆப்ரிக்கா கூட்டமைப்பில் உள்ள ஐம்பத்து மூன்று நாடுகளையும் ஒரு செயற்கைகோள் மற்றும் பைப் ஆப்டிக் நெட்வொர்க்கின் மூலம் இணைக்க இந்தியாவின் ஆதரவை தெரியப்படுத்தினேன் அதன் மூலம் தொலை கல்வி, தொலை தொடர்பு மருத்துவம் இணையம் தொலைகாட்சி கலந்துரையாடல் (குறிப்பாக தூதரக தொடர்பு(VVIP) வாய்ஸ் ஓவர் இண்டர்நெட் புரோடோகால் சேவை ஆகியவை நல்ல முறையில் நடைபெறும் இந்த பிணையம் (நெட்வொர்க்)மின் ஆளுகை மின் வர்த்தகம் இன்பொட்டெயின்மென்ட் வலைப்பின்னல் வலைபட மூலங்கள் மற்றும் அளவியல் சேவைகளுக்கு துணைபுரியும். இந்தியா இந்த திட்டத்திற்கு 150 மில்லியன் டாலர்ஸ் நிதியுதவி செய்தது. மேலும் மருத்துவர்கள் மற்றும் செவிலியர்கள் கல்வியின் மூலம்

திறன் உருவாக்கும் பொறுப்பையும் வழங்கியது. 1960 ன் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவுடன் விண்வெளி நாடும் நாடுகளுக்கு இது ஊக்கமளிப்பதாகவும் அறிவுரை வழங்குவதாகவும் உள்ளது இந்தியா தொழில்நுட்ப சக்தியாக மாறி பத்தாண்டுகளுக்கு முன் மற்ற நாடுகள் இந்தியாவை முன்னேற்ற உதவியதை போல் மற்ற நாடுகளை முன்னேற்றும்.

நான் ஆப்ரிக்காவில் இருந்தபோது 20ம் நூற்றாண்டில் மிகச் சிறந்த மனிதரான நெல்சன் மண்டேலாவை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. நான் அவரை ஜோன்ஸ்பெர்க் ஷோமில் சந்தித்த பொழுது மிகுந்த சந்தோஷமான ஈடுபாடு கொண்ட மனிதனாக கண்டேன். வளர்ந்த உருவமும் கைக்குழந்தை மனதுடன் தென் ஆப்ரிக்கா தீண்டாமை கொடுங்கோலிலிருந்து விடுதலை வாங்கிய மனிதனுடன் இருப்பது எனக்கு சிலிர்ப்பாக இருந்தது. நெல்சன் மண்டேலா கதாநாயகன் நமது காந்தி ஆகும். மகாத்மாவின் வன்முறையில்லா அகிம்சை முறை இவரை மிகவும் பாதித்தது. இது தான் 1990ல் அவரின் பிரச்சாரத்திற்கு அடித்தளமாய் இருந்து தீண்டாமையிலிருந்து ஒருங்கிணைந்த குடியரசு முறைக்கு அமைதியான மாற்றத்திற்கு வழி வகுத்தது.

நான் அவர் வீட்டிலிருந்து கிளம்பும்போது தெருவாசல் வரை வந்து வழியனுப்பி வைத்தார் அவர் நடக்கும் போது நடக்கும் குச்சியை ஒதுக்கிவிட்டு நான் அவரது ஆதரவானேன் நான் அவர் கையைப் பற்றும் போது தென்ஆப்ரிக்காவின் தீண்டாமை எதிர்ப்பு நிகழ்வின் முன்னோடிகளைப் பற்றி கேட்டேன் “தென் ஆப்ரிக்காவின் சுதந்திர போராட்டத்தின் முக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவர் காந்திஜி இந்தியா எங்களுக்கு ஒரு நல்ல வழக்கறிஞர் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த காந்தியை அனுப்பியது. நாங்கள் அவரை மகாத்மா காந்தியாகி திருப்பி அனுப்பினோம்” என்றார்.

நெல்சன் மண்டேலாவை சந்தித்த பின் நான் டர்பனுக்குச் சென்றேன். அங்கிருந்து 105 கி.மீ தொலைவில் உள்ள பைடர்மார்டிஸ் பெர்கிற்கு சென்றேன். அந்த கிராமபுற தென் ஆப்ரிக்கா நகரத்தில் தான் இந்த மகாத்மா பிறந்தார். இளம் வக்கீல் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த காந்தி 1893ல் ஜூன் 7ல் பைடர்மார்கின்ஸ்பெர்க் ரயில் நிலையத்தில் குளிர்காலத்தில் நடுங்கினார். அவரை ரயிலின் முதல் வகுப்பு பெட்டியிலிருந்து மனிதாபிமானம் இல்லாமல் தள்ளிவிட்டு அவரின் உடைமைகளை நடைமேடையில் தூக்கி எறிந்தனர் கூலிகளும் வெள்ளையர் அல்லாதவர்களும் முதல்வகுப்பு பயணச்சீட்டு எடுத்தாலும் பயணம் செய்ய முடியாது என்று ரயில்வே அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். இந்த மரியாதையில்லா செயல் சிறந்த சுதந்திர போராட்ட வீரரின் வரலாற்றில் போராட்டத்திற்கான நெருப்பை இதயத்தில் மூட்டியது.

இந்த சூழ்நிலையில் பைடர்மார்டிஸ்பெர்கில் தனது கறுப்பு நாட்டு மக்களின் நிலையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார். இந்த நிகழ்வின் வெளிப்படையான அநீதி காந்தியின் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனையாக மாறியது.

அவர் தென்னாபிரிக்காவில் தங்கி நசுக்கப்பட்ட இந்திய குடியேறியவர்களுக்காக போராட சபதம் ஏற்றார். 9 ஜனவரி 1915 ல் இந்தியா திரும்பி வந்த போது அவர் இந்தியாவை சுதந்திரத்திற்கு வழிநடத்தும் தலைவராக மாற தயாராய் இருந்தார்.

நான் 19ம் நூற்றாண்டில் நீராவி ரயிலில் பென்டிச் நிலையத்திலிருந்து பைடர்மார்டிஸ்பெர்களுடன் பயணப்படும் போது காந்தியின் பயணத்தில் நடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தேன். ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் ஒரு திருப்புமுனை உள்ளது. உங்களின் வாழ்வில் கூட காந்தியின் வாழ்வைப்போன்று போராட ஊக்கமாய் கஷ்டத்தால் நடத்தப்பட்டு ஒரு சிறந்த சாதனை மற்றும் இலட்சியத்தை நோக்கி நடக்க வைக்கும். நிகழ்வு நடைபெறலாம். குளிரில் இரயில் நிலையத்தில் காந்தியின் நிகழ்வு முதலில் அவமானமாக இருந்தாலும் அதை வெற்றியாக்கியதைப் போல உங்கள் நிகழ்வுகள் முதலில் இனிமை இல்லாததாக இருக்கலாம் டேராடூனில் பைலட்டாக எனது தோல்வி வாழ்வின் அடுத்த கட்டத்திற்கு வழி நடத்தியதைபோல பின்னோக்கத்தில் அது ஒரு ஆசிரிவாதமாகலாம்.

யார் ஒருவர் கடினமாக உழைக்கின்றாரோ அவர்கள் பலனடைகின்றனர். அவர்களின் விதி முற்றிலும் தலைகீழாக மாற்றியமைக்கப்படும். இந்திய சுதந்திரத்திற்கு அமைதியான பிரச்சாரத்தினால் காந்திக்கு உலக அங்கீகாரம் கிடைத்தது. அவரின் மறைவுக்குப் பின் ஏப்ரல் 1997ல் பைடர்மார்டிஸ்பெர்கில் நகரத்தின் சுதந்திரம் விருது அளிக்கப்பட்டது. அவரின் சிலையும் நிறுவப்பட்டது.

என்னுடைய பங்காக அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக அடக்கப்பட்ட அவரின் குறிக்கோள்கள் தட்டி அனல் எழுப்ப ஒரு வாய்ப்பை கண்டேன் 8 ஜூன் 2006ல் புனையில் உள்ள லோகிகான் ஏர் போர்ஸ் தளத்தில் சூகிகோய் -30-MK-1 யுத்த விமானத்தில் பறந்தேன். என்னுடன் அலோகிகான் தளத்தின் லைட்னிங் ஸ்கொயர்டன்ஸ் கமெண்டிங் அதிகாரியான விங் கமெண்டர் அஜெய் ரத்தோர் என்னுடன் இணை விமானியாக இருந்தார். நாங்கள் அந்த ஜெட் விமானத்தை 25000 அடி (7.5கிமீ) உயரத்தில் செலுத்தினோம் சுமார் 1.25 மெக் (ஒளியின் வேகத்தைப்போல 11/4 முறை) வேகத்தில் செலுத்தினோம் எனது குழந்தை பருவ கனவு நிறைவேறியது.

“கனவுகளை ஒருபோதும் விட்டுவிடாதீர்கள்”

கனவுகள் என்னை சந்திக்கும் இளைஞர்களிடம் அடிக்கடி கூறுவோம்.

“கனவுகளை கனவுதான் கனவுதான்

கனவுகள் எண்ணங்களாக மாற்றப்படவேண்டும்

மேலும் எண்ணங்கள் செயல்களாக வேண்டும்”.

தவறுக்கு பரிந்துபேசுவதாலேயே சச்சரவுகள் பிறக்கின்றன”.

என்னுடைய ஜனாதிபதி பதவியில் நெல்சன் மண்டேலாவை சந்தித்தால் காந்தியின் வழிகளை காணுதல் யுத்த விமானத்தை செலுத்துதல் போன்ற நினைவில் வைத்துக்கொண்டு நிகழ்வுகள் நடந்தன. ஆனால் சச்சரவுகளின் பகிர்வும் அதில் இருந்தன ஒவ்வொரு பிரச்சனைகளும் ஒரு புதிய பாடங்களை விட்டுச் சென்றதை நான் கண்டேன்.

சட்டப்பிரிவு 356 ன் கீழ் நான் அறிவித்த அதிகாரப்பூர்வ அறிவிப்பு அது நாடு முழுவதும் ஒரு அரசியல் நடுக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அச்சட்டபிரிவை நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றி கடுமையான கேள்விகள் எழுந்தது 2005 மே 23ன் மாலை வேளையில் மாஸ்கோவிலிருந்து பீகார் சட்டமன்றம் அதிகாரபூர்வமாக கலைக்கப்பட்டது. பீகார் ஆளுநர் பூட்டாசிங் யூனியன் அமைச்சரவையில் நான் இதற்கு கையெழுத்திட்டேன் பிரதமர் மன்மோகன்சிங் கூட இதைப் பற்றி என்னிடம் நீண்ட நேரம் பேசினார்.

24 ஜனவரி 2006ல் உயர்நீதிமன்ற இந்த அதிகாரபூர்வ அறிவிப்புக்கு எதிராக தீர்ப்பு வழங்கியது ஒரு மிகப் பெரிய அடி கடந்த வருடம் பீகார் அளுநர் மாநில சட்டசபையை கலைத்ததை கடுமையாக விமர்சித்து எனது அதிகார்வபூர்வ ஆணையை சட்டத்திற்கு புறம்பாக்கியது.

இரு நாட்கள் குடியரசு தின கொண்டாட்டங்களுக்கு பின் நான் ஆழ்ந்து சிந்தித்தேன் நீதிமன்றத்தால் நான் நேரடியாக விமர்சிக்கப்படாததும் அமைச்சரவை அறிவுரைக்கு இணங்க நான் செயல்பட்டதாலும் சிறிது சமாதானம் அடைந்தேன். குடியரசு தலைவர் பவனில் உள்ள மூத்த அதிகாரிகள் மற்றும் என் நண்பர்களுடன் நீண்ட விவாதத்திற்கு பின் என் பதவியை இராஜினாமா செய்ய கருதினேன். என்னுடைய செயல்களுக்கான கேள்விகள் கேட்டு குழம்பி பின் என்னுடைய சூழ்நிலையில் நான் செய்தது சரிதான் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன் சட்டப்படி அமைச்சரவை அறிவுரையை நான் தொடர்வது எனது கடமையாகும் அரசின் அதிகாரத்தை குழிபறிப்பதை தவிர வேறு எதையும் ஏற்றுக்கொள்வதே என் கடமையாகும். நான் வெளிவினைவுகளைப் பற்றி கவலைப்படாமல் எனது ஒழுக்க திசைகாட்டிய வழியில் தொடர்ந்தேன்.

ஒரு வேளை இந்த அத்தியாயத்தால் என் தற்பெருமை சாயம்பட்டது. இந்த தற்பெருமை என்றசுயம் தான் ஒருவரின் உயிர்வாழ்வு சந்தோசம் போன்றவற்றில் கவனம் குவித்து தவறாக நிரூபிக்கப்பட்ட ஒன்றால் காயப்படுகிறது. தற்பெருமை என்பது மற்றவர்கள் வரை நீளக்கூடிய ஒரு சுயநலமான இலட்சியம். இந்த தற்பெருமை உயர்ந்த செயல்களால் சூழப்பட்ட உள்உணர்வால் மேன்மை அடையும். உள்ளுணர்வு வாழ்வை சேவை மற்றும் பங்களிப்பு வகையில் பார்க்கின்றது. உள்ளுணர்வு பெருமையுள்ளது.வழிநடத்தும் ஞானம் உள்ளது ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்ளும்

தன்மையுடையது. எப்பொழுது என் வாழ்வின் முந்தைய நேரங்களிலும் தற்போதும் என் உள்ளுணர்வால் வழிநடத்தப்படுவதையே தேர்வு செய்தேன்.

“நான் மக்களை உறுதியாக நம்புகிறேன் உண்மை கொடுக்கப்பட்டால் எந்த நேரத்தில் நெருக்கடிகளையும் அவர்கள் சாந்து கொள்வர் உண்மையான கருத்துகளை கொண்டு வருவதுதான் சிறந்த முக்கிய விஷயம்”.

பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தின் 88 வது பட்டமளிப்பு விழாவிற்கு நான் அழைக்கப்பட்டேன் காசி மற்றும் எனது சொந்த நகரமாக இராமேஸ்வரத்திற்கும் ஒரு ஆன்மிக தொடர்பு உள்ளது. காசிக்கும் புனிதயாத்திரை சென்ற பக்தர் பயணத்தின் நிறைவில் புனிதம் செய்ய இராமேஸ்வரம் கண்டிப்பாக செல்வர்.

1991ல் பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள IIT யில் பட்டமளிப்பு உரை நிகழ்ந்த சென்றதை நினைவுகூர்ந்தேன். அந்த பட்டமளிப்பு விழாவில் காசி நரேஷ் ஸ்ரீ விபூதி நாராயணன் சிங் காசிமகாராஜா பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் என்னை பார்வையாளருக்கு இராமேஸ்வர அக்னிதீர்த்ததிலிருந்து கங்கை நிலத்திற்கு வந்தவர் என என்னை அறிமுகம் செய்தனர். அந்த நிகழ்வை ஒரு குடிமகனின் கடமைகள் பற்றிய கருத்துகளை வெளியிட பயன்படுத்தினேன்.

கல்வி முறை முழுவதும் ஆராய்ச்சி படைப்பாற்றல் தொழில்நுட்பம் மனப்பாங்கு ஒழுக்கமான தலைமைப்பண்பு போன்ற ஐந்து பண்புகளை பயிர் செய்ய வேண்டும். இந்த ஐந்து பண்புகளுக்களையும் மாணவர்களிடம் விருத்தியாக்கினால் நாம் கன்னியக்கமுள்ள தலைவர்களை உருவாக்கலாம். இவர்களே தானே இயங்கும் சுய கட்டுப்பாடுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் படிக்கும் அதிகாரத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் தேவைப்படும் போது சரியான முறையில் அதிகாரத்தை எதிர்த்து கேள்வி கேட்கும் திறனுடைய மக்களாவர்.

இளம் தன்னியக்கமுள்ள தலைவர்கள் தவிர்க்க முடியாத தெளிவுள்ள இளம் குடிமக்களாவர் சில ஊக்கம் மற்றும் நிர்வாகத்தால் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் உதவும் மக்களாக இவர்கள் மாறுவர். என்னுடைய ஜனாதிபதி பதவிகாலத்தில் ஒரு புத்துணர்ச்சி மறுமலர்ச்சி தேவை இந்தியாவில் உள்ளது என்பதை ஒப்புக் கொண்டேன். அது தேசத்தின் இளைஞர்களின் ஆதரவால் மட்டுமே நடைபெறும் என்பதில் நான் உறுதியாக இருந்தேன்.

“குருஷேத்ரம் உனக்குள் உள்ளது . போர்க்களம் உனக்குள் உள்ளது . அறியாமையே திருதராஷ்டிரன் . உன் ஆன்மாவே அர்ச்சுனன் . உன் இதயமே கிருஷ்ணன் . அவனே தேரோட்டி . இந்த உடல் என்பது தேர் . உனது புலன்கள் ஐந்து குதிரைகள் . ஆணவம் , விருப்பு வெறுப்புகள் , காமம் , பொறாமை , பேராசை இவை அனைத்துமே அந்த ஐந்து குதிரைகள் . உன் மனதினைக் கெடுப்பவைகள் அனைத்துமே நூறு கௌரவர்கள் “ .

ஜனவரி 2007 ஆம் ஆண்டு குடியரசுதின விழாவிலே நான் ஒரு சக்திவாய்ந்த கேள்வியினைக் கேட்டேன் . நீ இந்த நாட்டிற்கு என்ன கொடுத்தாய் ? என்பதே அக்கேள்வி . 46 வருடங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்க நாட்டின் அதிபர் ஜான் கென்னடி தனது நாட்டில் இதே கேள்வியினைக் கேட்டிருக்கிறார் . அவர் தனது மக்களை பார்த்து நாடு உனக்கு என்ன செய்தது என்று கேட்பதைவிட , நாட்டிற்காக நீ என்ன செய்தாய் என்ற கேள்வியே அது .

பல நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு கேட்ட இந்தக் கேள்வியானது இப்போது மிகவும் பொருத்தமானதாக உள்ளது . ஏறத்தாழ ஒவ்வொருவரும் இந்த அமைப்பிலிருந்து எதையாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் , பிறரிடமிருந்து பறித்துக்கொள்ளவேண்டும் , தனது தனிப்பட்ட ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றே நினைக்கிறார்கள் . இதுதான் சமூகத்தின் நோய் என்பதை நான் கண்டுகொண்டேன் . நாம் எதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் ? என்ற நோயிலிருந்து விடுபட்டு ஒவ்வொருவரும் தனக்குள்ளே கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய கேள்வி , நான் என்ன கொடுக்கவேண்டும் என்பதே .

எனது இந்த ஜனாதிபதி பதவி முடியும் தருவாயில் இந்திய நாட்டு மக்கள் எதில் சிக்கியுள்ளார்கள் என்பதை நான் உணர்கிறேன் . இந்நாட்டின் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொருவரின் பங்கும் அளப்பரியது . ஒவ்வொருவரும் தனது தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது கூட்டாகவோ தனது பங்களிப்பைத் தரவேண்டும் என்பது இயற்கையான ஒன்று . இளைஞர்களிடம் நான் உரையாடும்போது அவர்களின் எண்ணிலடங்காத நேர்மறை சக்தியினை என்னால் உணர முடிகிறது . இந்தியர்கள் தனது நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக அனைத்தையுமே தரத் தயாராக இருப்பவர்கள் . இவர்களின் சக்தியினை நமது அரசானது சரியான முறையிலே உற்சாகப்படுத்தி ,

உபயோகப்படுத்தவேண்டும் . அப்போது மட்டுமே நமது நாடு சிறப்பாக வளர்ச்சி அடைய முடியும் .

“வைரமாக ஜொலிப்பதைவிட மலராக மணம் வீசு “

நண்பனிடம் நல்ல எண்ணங்களைப் பரிசாகக் கொடுக்கும்போது தேவதைகள் உன்னை வாழ்த்தும் .

சில மாதங்களுக்கு பிறகு குடியரசு தின விழாவிலே என் உரையை முதன் முறையாக யூரோபியன் பாராளுமன்றதிலே நிகழ்த்தினேன் .2007 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 24 ஆம் தேதி நான் பிரான்சில் உள்ள Strasberg வந்தடைந்தேன் . அந்த பாராளுமன்றதின் கட்டிடம் மிகவும் நவீனமாகக் கட்டப்பட்டிருந்தது .கட்டிடத்தின் வளைவுகள் கண்ணாடியால் கடப்பட்டிருந்தது . சூரியனின் ஒளி கண்ணாடியின் மேல் பட்டு எதிரொலித்தது .அது ஆறில் பிரதிபலித்தது .

யூரோபியன் பாராளுமன்ற அறையானது இந்திய பாராளுமன்றதின் அறையை விடப் பெரியது . முதலில் யூரோபிய ஜனாதிபதி ஒரு சிறிய உரை நிகழ்த்தினார் . பின்பு நான் ஒரு தமிழ் மேற்கோளோடு எனது உரையை ஆரம்பித்தேன் . இந்த உலகம் ஒரு பெரிய குடும்பம் . அதில் யூரோபியா மக்கள் தனித்துவமான ஒரு வரலாற்றினைப் பெற்றுள்ளார்கள் . புதியன பல கண்டுபிடித்தலும் , அதனை வெளிக்கொணர்தலும் அசாதியமான திறமை பெற்றவர்கள் யூரோபியர்கள் .

நான் யூரோபியர்களின் இருண்ட பகுதியை வெளிக்கொணர விரும்பவில்லை . எனது 45 நிமிட உரையிலே “தாய் நாட்டிற்கான செய்திகள் “ என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்தினேன் . அந்த வரிகள் முற்றிலும் தாய்நாட்டைப் போற்றுவதாகவும் ,சாதனைகளையும் ,சிறப்பு தன்மையையும் மக்களுக்கு வெளிக்கொணர்வாதகவும் அமைந்தது . பிறகு யூரோபியாவின் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த யூத மக்களின் காலனி ஆதிக்கம் , பல கண்டங்களாகப் பிரிந்த நிகழ்வு ,இரண்டு உலகப் போர்கள் , அந்த போரிலே இரத்தம் சிந்திய உயிர்கள் இப்படி அனைதையும் கூறினேன் . இவை அனைதுக்கும் மத்தியிலே யூரோபியாவின் மனித நேயத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது .

எனது உரை முடியும் நேரத்தில் இரு கரம் கூப்பி நான் வணங்கும்போது 700 பேர் அடங்கிய அவையிலே அனைவரும் எழுந்து நின்று எனக்குக் கரகோஷம் எழுப்பினர் . ஜனாதிபதி ஹான்ஸ் ஜெர்ட் எனைக் குறித்து அளவுக்கதிகமாகவே இதுவரை கேட்டிராத வகையில் புகழ்ந்து பேசினார் .

“யார் உயரத்தை அடைய நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் தங்களது தற்பெருமையை விட்டு விட வேண்டும் .”

யூரோபிய வரலாற்றோடு நாம் எவ்வாறு தொடர்புகொண்டுள்ளோம் என்பதை நாம் மறந்து விடுகிறோம் . 2007 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 25 ல் நான் கிரீஸ் நாட்டை வந்தடைந்தேன் . கிரீக் நாட்டின் ஜனாதிபதி கரோலஸ் என்னிடம் ஒரு நாணயத்தைக் காண்பித்தார் . அந்த நாணயத்தில் வரையப்பட்டிருந்த அரசன் மிலிண்டா மற்றும் இந்தியாவுக்கும் ,கிரீக் கும் உள்ள தொடர்பு ஆச்சர்யமூட்டுவதாக இருந்தது .

326 BCE யில் இந்திய அரசன் போரசுக்கும் கிரீக் நாட்டின் அதிபர் அலெக்ஸாண்டருக்கும் நடந்த போரினை ஒவ்வொரு குழந்தையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் ..அலெக்ஸாண்டர் தனது படையோடு ஜெனும் ஆற்றின் பகுதியினை வந்தடைந்து போர் தொடுத்து போராஸ் ஆட்சியினைக் கைப்பற்ற எண்ணினான் .ஆனால் போராஸ் தைரியமாக எதிர்த்து நின்று இந்தியாவின் வளங்களைப் பாதுகாத்தார் .

அலெக்ஸாண்டர் தனது கிரேக்கப் படைகளை அங்கேயே விட்டு விட்டுச் சென்றார் . அதுவே தட்சீலமாக மாறியது . 30 கும் மேற்பட்ட கிரேக்க அரசர்கள் ஆட்சி செய்த பகுதி இது . சந்திரகுப்த மௌரியர் செலுசாலை தோற்கடித்து அவரது மகளை மணமுடித்தார் . அதனால் இந்திய மற்றும் கிரேக்க குடும்பங்கள் இந்திய ஆட்சியின் கீழ் வந்தன . பல அரசர்கள் புத்த மதத்தைத் தழுவினர். பல வம்ச வழி அரசர்கள் வெற்றிபெறுவதும் ,தோல்வி பெறுவதும் இயல்பானது . ஆனால் ஜனாதிபதி ஆக 5 வருடங்கள் மட்டுமே இருக்க முடியும் . பின்பு ஓய்வு பெற வேண்டியதுதான் .. ஆட்சியாளருக்கு ஒரு தனிப்பட்ட உரிமை வழங்கப்படுகிறது .

Dr.பிராம் பிரகாஷ் அடிக்கடி என்னிடம் கூறுவார் ,நீ உனது இடத்தில் விழிப்புணர்வோடு இருக்க வேண்டும் என்று .சில மாதங்களுக்கு முன்பு எனது பொறுப்பு நிறைவுக்கு வந்தது .ராஷ்ட்ரபதி பவனில் எனது நண்பரோடு நடந்துகொண்டிருந்தபோது அங்குள்ள தோட்டதிலே உள்ள கற்கள், பூத்துள்ள வண்ணப்பூக்கள் , பசுமையின் அழகு ,இவை அனைத்தும் டெல்லியின் வசந்த காலத்தை உணர்த்துவதாக இருந்தது . நான் நடந்துகொண்டிருந்தபோது குறுக்கே ஒரு அழகான வெள்ளை பூனை எங்களைக் கடந்து சென்றது . நான் அதனைப் பார்த்துச் சிரித்தேன் . இந்த பூனை 5 வருடங்களாக இங்கே உள்ளது . பூனை , நாய் , மயில் ஆகியனவற்றுக்கு ராஷ்ட்ரபதி பவன் நிரந்தரமான ஒரு இடமாகும் .

குடியரசுத் தலைவருக்கான தேர்தல் வந்தது .AIADMK ஜெயலலிதா , சமாஜ்வாடி முலாயம் சிங் யாதவ் ,TDP சந்திரபாபு நாயுடு INLD ஓம் பிரகாஷ் செளடலா அனைவருமே என்னைத் தேர்தலில் நிற்கச் சொல்லி கேட்டுக்கொண்டனர் . குடியரசு தலைவராக இரண்டாம் முறையும் நீங்களே இருக்க வேண்டும் என்று 1000 மெயில் வந்தது . ஆனால் நான் விழிப்புணர்வோடு இருந்தேன் . ராஷ்ட்ரபதி பவன் மக்களுக்கு உரியது .அரசியலில் இருந்து வெளிவருவதற்கான சரியான தருணம் இது என நான் அறிந்துகொண்டேன் .

எனது ஆன்மிக குருவான பிரமுக் ஸ்வாமிஜி அப்போது US யில் இருந்தார் . அவரிடம் கேட்டபோது அவரும் என்னை இரண்டாவது முறை நீ தேர்தலில் நிற்காதே ! மக்களுக்குப் போய்ச் சேவை செய் என்றார் . தன்னலமில்லாத சேவை மட்டுமே ஒருவனை உயரதிற்கு கொண்டு செல்லும் என்ற அவரது அறிவுரையின் பேரில் 22 ஜூன் 2007 ளில் நடந்த தேர்தலில் நான் ஈடுபடபோவதில்லை என்று மக்களிடம் கூறினேன் .

ஜூலை 23, 2007 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றதிலே எனக்குப் பிரியாவிடை விருந்து உபசரிப்பு நடந்தது .பிரதமர் மன்மோகன் சிங் ,அடல் பிஹாரி வாஜ்பாயி மற்றும் 5 வருடம் என்னோடு சேர்ந்து பணியாற்றிய அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்தேன் . துணை ஜனாதிபதி பைரன் சிங் ஷெக்வத் அவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்தேன் .

முதலில் நான் கூறியது ,பொதுவாக ஒருவரை ஊக்கமூட்டுவதால் நமது சமுதாய அமைப்பிற்கு மிகவும் அவசியமானது . அதில்தான் நாம் ஒருங்கிணைப்புத் தன்மையை பெற முடியும் . சமூக நிறுவனங்கள் பல இக்கட்டான சூழலில் உள்ளது . அதனை மீட்டுக் கொணர்வது நமது கடமையாகும் . இரண்டாவதாக நான் கூறியது ,

”உலகமயமாக்குதல்“ . இதன் மூலமே நமது இந்தியா பொருளாதாரத்தில் வளமை அடைய முடியும் . நமது நாடு வளமுடையதாக இருந்தாலும் லஞ்சம் வாங்குவதை அறவே நீக்குதல் வேண்டும் .உலகளாவிய அளவிலே நமது பாராளுமன்றம் இணைந்திருப்பதால் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுடன் கைகோர்த்தல் ஒரு தேவையாக உள்ளது . எதிர்கால நாட்டின் வளர்ச்சி ,வளம் அனைத்தும் அரசியல் தலைவர்களின் கையிலே உள்ளது . அனைத்து தலைவர்களும் நம்மால் முடியும் என்ற நம்பிக்கையை மக்களிடம் விதைக்க வேண்டும் . அனைத்து MPகளும் பாராளுமன்றதின் நோக்கத்தை அறிந்து நமது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உழைக்க

வேண்டும் . 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முக்கிய நோக்கம் உலகமயமாக்குதல் ஆகும் . அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்தல் மட்டுமே வளர்ந்த நாடாக நாம் ஆக முடியும் .

2030 க்கு முன் அனைத்து வளங்களையும் அடைந்த சுதந்திர நாடாக நம் நாடு ஆக வேண்டும் .

பிறகு புதிய ஜனாதிபதி பதவி ஏற்றார் . 25 ஜூலை 2003 ஆம் ஆண்டு K.R. நாராயணன் என்னை இந்த ராஷ்டிரபதி பவனில் குடியரசுத் தலைவராக அழைத்து வந்தார் . இப்போது எந்த நாடகம் தொடர்கிறது . நடிகர்கள் மட்டுமே மாறுகின்றனர். அந்த நாள் நான் புதிய குடியரசு தலைவராகவும் பிரதீபா பட்டேல் அவர்கள் அடுத்த 5 வருடத்திற்கு ஓய்வாகவும் இருக்கும் நிலை வந்தது .

2002 ஆம் ஆண்டு இரண்டு பெட்டிகளுடன் வந்தேன் . மீண்டும் அதே 2 பெட்டிகளுடன் எனது 5 வருட கால பணியினை நிறைவு செய்து அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தை நோக்கி சென்னை வந்தடைந்தேன் . மீண்டும் எனது பணிகளை இளைஞர்களிடம் தொடங்கி விட்டேன் . அதே 5 வருடத்திற்கு முன்பு இருந்தது போலவே .

அறிவியலும் ஆன்மீகமும் ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறானவை அல்ல . அவை ஒரு வண்டியின் இரண்டு சக்கரங்கள் . ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் .

ராஷ்டிரபதி பவனில் இருந்து வந்த பிறகு சில மாதங்கள் கழித்து 50 வது விண்வெளி ஆய்வு கொண்டாட்ட நிகழ்விற்கு தேசிய அளவிலான மாநாட்டிற்கு என்னை பேச சொல்லி அழைத்தார்கள் . 2007 ஆம் ஆண்டு கலிபோர்னியா தொழில் நுட்ப ஆய்வகத்தில் இது நடந்தது . அனைத்து அறிவியல் அறிஞர்களையும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது . GALICIT ஆய்வகம் , குருமான் விண்வெளி தொழில் நுட்பம் , NASA உடைய ஆய்வகம் ஆகியவற்றிலுள்ள விஞ்ஞானிகளைச் சந்தித்தேன் .

விண்வெளி பற்றி அவர்களுடன் உரையாடுவதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் . அறிவியல் அறிஞர்கள் பல்வேறு துறைகளில் எல்லாவித ஒழுக்க நெறிகளையும் கடைபிடிப்பவர்கள். விண்வெளி அறிஞர்கள் சில நேரங்களில் இந்த அண்டத்திலே ஒரு துகளாக கலந்துவிடுகின்றனர் . நீங்கள் உங்களை உற்று நோக்கிப் பாருங்கள் ,இந்த பில்லியன் மக்களில் நீங்களும் ஒரு பகுதி . அதைப்போன்றே இந்த பிரபஞ்சத்தில் அனைவரும் ஒரு துகளே. அனைத்து மனிதர்களும் இந்த பிரபஞ்சத்தின் ஒரு பகுதியே ..

நாம் யார் ?? நிலையில்லாத ஒரு கோளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரங்களை போன்றவர்கள் . இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே பால்வெளி அண்டமானது தொலைந்து தான் போய் விட வேண்டும் .

முதலில் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அதன் பிரமாண்டமான நிலையை நாம் பாராட்ட வேண்டும் . நம்மைச் சுற்றி இருப்பது ஒரு சிறிய பகுதியே . நமது இடமானது ஒரு மிகப்பெரிய பாலைவனத்தில் உள்ள சிறு துகளைப் போன்றது .

ஒளியானது ஒரு நொடியில் பத்தில் ஒரு பகுதி பூமியினைச் சுற்றி வருகிறது . இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் விட்டம் ஏறக்குறைய 93 பில்லியன் ஒளி ஆண்டுகள் அதாவது ஒளியானது பிரபஞ்சத்தைச் சுற்றி வர மேலும் 93 பில்லியன் ஆண்டுகள் ஆகும் .

சூரியன் ஒரு சிறிய நட்சத்திரம். 1.3 மில்லியன் பூமியினை இதற்குள் வைக்கலாம் . சிகப்பு நட்சத்திரம் பூமியிலிருந்து 640 ஒளி ஆண்டுகள் தொலைவில் உள்ளது . இதற்கு 1000 சூரியன்களின் விட்டம் அடங்கி உள்ளது . பால்வெளி அண்டமானது ஒரு ஆரஞ்சுப் பழத்தினைப்போன்றது எனக் கொண்டால் ஒவ்வொரு பால் வெளிக்கும் 3000 km தொலைவு உள்ளது . எண்ணற்றசூரிய குடும்பம் இந்த பிரபஞ்சத்திலே உள்ளது . அதில் நாம் சிறிய துகள் . இவற்றை குறித்த விழிப்புணர்வு முதலில் நமக்கு வேண்டும் .

“பணப்பற்றாகுறையே அனைத்து தீமைக்கும் காரணம் “

மாநாட்டிற்கு முன்பு CISCO வின் தலைமை தொழில் நுட்ப மையத்தைப் பார்வையிட்டேன் . CISCO வின் CEO ஜான் என்னை வரவேற்றார் . அவர் ஆண்டிற்கு 20 மில்லியன் டாலர் சம்பளம் வாங்குகிறார் . ஆனால் அவரின் எளிமைத்தன்மையினைக் கண்டு நான் வியந்து போனேன் . இந்த வியாபார உலகிலே மிகவும் அற்புதமான ஆசீர்வாதம் நிறைந்த எளிமையான மனிதர் அவர் .

நான் ஜான் அவர்களிடம் எப்படி நீங்கள் 70 மில்லியன் டாலர் கம்பெனி, 38 பில்லியன் டாலர் மாநகராட்சிகளையும் நிர்வகிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன் . அவருடைய பதில் நேரடியாகவும் ,எளிமையாகவும் இருந்தது . 1989 ல் அனைத்து கணினியையும் விற்க பிறகு 2 பில்லியன் டாலர் லாபம் கிடைத்தது . 1990 ல் 700 மில்லியன் டாலர் நஷ்டம் ஏற்பட்டது . பிறகு எனது பார்வையை விரிவுபடுத்தி கடினமாக உழைத்தேன். கடின உழைப்பு இல்லாமல் தொலைநோக்கு என்பது சாத்தியமற்றது .எனது பல நண்பர்கள் இதனால் துன்புறுகின்றனர் . கடின உழைப்பின்றி வெறும் தொலைநோக்குப் பார்வை மட்டும் இருந்தால் இந்த உலகத்தில் ஏழையாகவே இருக்க வேண்டும் .பெரிய ரகசியம் இதில் ஒன்றும் இல்லை .CISCO வின் வெற்றியானது பிறர் நினைக்கும் முன்பே நாங்கள்

அதைச் செய்து விடுவதுதான் . அவர் என்னிடம் உங்களின் தொலைநோக்கு என்ன என்று கேட்டார் . எனது நாடு பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடாக சமூக ஒருங்கிணைப்பு உள்ளதாக மாற வேண்டும் . அதுவே எனது இலக்கு. 3 பில்லியன் ஏழை மக்கள் இவ்வுலகத்தில் உள்ளனர் . அதில் ஆறில் ஒரு பகுதியினராவது பயன்பெற வேண்டும் .

வெற்றி பெறுவதற்கு தொலைநோக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதோடு எங்கள் உரையாடல் முடிவுக்கு வந்தது . எந்த நாடு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என எண்ணுகிறதோ அதற்கு இதுதான் முக்கியம் . இதேபோல ஒரு தனிமனிதனின் தனது கல்வியிலோ ,வியாபாரத்திலோ ,சுய வளர்ச்சியிலோ முன்னேற தொலைநோக்குப் பார்வை அவசியம் . கடின உழைப்பில்லாத தொலைநோக்குப் பார்வை இருந்தால் நம்மால் மகிழ்வோடு வாழ முடியாது .

“நான் எப்பொழுதும் ஒரு மதம் சார்ந்த மனிதனாகவே இருக்கின்றேன் இதன் பொருள் என்னவெனில் நான் கடவுளுடன் ஒரு வேலைபார்க்கும் கூட்டாளித்துவத்தை பராமரிக்கிறேன். ஒரு சிறந்த வேலைக்கு ஏன்னிடம் இல்லாததை விட அதிக திறமை தேவைப்படும் என்பதை நான் அறிந்து இருக்கிறேன். ஆகவே எனக்கு உதவி தேவை அதைக் கடவுள் மட்டுமே எனக்குத் தர முடியும். எனவே நான் கண்டிப்பாக என் சொந்த திறன்களைப் பற்றிய ஒரு உண்மையான மதிப்பீட்டை உருவாக்குகிறேன் பின் என்னைக் கடவுளின் கையில் வைப்பதன் மூலம் அதனை 50 விழுக்காடு உயர்த்துகிறேன் பின் என்னுடைய வேலையில் எந்த சந்தேகம் மற்றும் பயமற்ற மனதுடன் இறங்குகிறேன்”.(65)

2009 ஏப்ரல் 28ல் நியூயார்கில் உள்ள கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்கு (Hoover medal) குவர் பதக்கம் என்ற அமெரிக்கா பரிசு அளிக்கப்பட்டது. அது ஐக்கிய நாடுகளின் 31வது அதிபர் ஷெர்பர்ட் பெயரில் 1930முதல் வருடந்தோறும் அமெரிக்கா இயந்திர பொறியாளர்கள் சங்கத்தால் வழங்கப்படுகிறது. இந்த கவுரவத்தைப் பெறும் முதல் ஆசியன் நான்தான் என எனக்குக் கூறப்பட்டது. எனது ஏற்புறையை உலகின் நிலையில்லாத அபாயகரமான நிலையைப் பற்றி எனது கவலையை வெளிப்படுத்த பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

உண்மையில் உலகின் நிலை பற்றிய என் பிரதிபலிப்பு எனது தலைமையேற்பிற்கு பின் ஆழமாகியது. நாம் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு பெயர்ச்சியடையும் நிலையில் இருக்கிறோம் என நான் உணர்ந்தேன். மக்கள் தன்னிலை இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் நாம் இதை அறிந்து கொள்ளும் தேவையில் இருக்கிறோம். மேலும் வாழ்க்கையைப் பற்றிய நமது அணுகுமுறையும் கண்டிப்பாக மாற வேண்டும். நாம் ஒவ்வொரு மனிதர்களிடம் கண்டிப்பாக போட்டியிட வேண்டும் என்பதல்ல இது போட்டியிடுவதற்கு பதிலாக, நாம் கண்டிப்பாக ஒன்றிணைந்து முக்கிய இணக்கமான யுத்த தந்திரங்களை முன்னேற்றுவோம் தன்னுடைய பரிணாம வளர்ச்சியில் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு பகுதி வாழ்வை நமது பழைய போக்குகளுடன் புரிந்து கொண்டு கட்டமைவதை உள்ளடக்கியுள்ளது மரபியலின் முன்னேற்றம் மனிதன் மற்றும் விலங்குகளின் மரபணுக்களில் ஒரு பெரிய ஒற்றுமையை எடுத்துரைக்கிறது ஆய்வுகள் இந்த முரண்பாடு மோதல்களுக்கான முக்கிய காரணம் மூளையின் லிம்பிக்

அமைப்பு என காட்டுகிறது. மனிதன் போரிடம் போக்கு என்பது அவனது உயிரியல் பரிணாமமே என்பது இப்பொழுது தெளிவாகியுள்ளது.

உண்மையிலேயே மனம்தான் இந்த போக்குகளை சமன் செய்கிறது. காரணங்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதுடன் அமைதிக்கான மனிதனுக்கு நம்பிக்கை. இந்த முரண்பாடுகளுக்கு கொடுத்த விலையை மனதால் அறிந்து கொள்ள முடியும். மேலும் முரண்பாடுகளுக்குகான நமது கவனம் முன்னேற்றத்திற்கும் மாற்றிவிடப்பட்டால் மனித நாகரிகம் ஒரு முக்கிய வேறுபட்ட வடிவத்தை எடுக்கும் மேலும் மனிதகுலம் அமைதியான வெளிப்பாட்டை அறிய முடியும்.

வரலாறு முழுவதிலும் போருக்கு வழி வகுக்க முக்கிய காரணிகளை மனது முதலில் கண்டறிந்த, பின் நாம் எதிர்கால முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்க முடிவெடுக்கலாம். வளங்களின் குறைபாடு, தேசங்கள் மற்றும் உலகின் வெவ்வேறு சமயமில்லாத வளர்ச்சி, பிடுங்கி கொள்ளல், இயற்கை பேரழிவுகள் மற்றும் தன் அகங்காரம் இவைகள் முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்களுக்குள் சில. வரலாற்று தவறுகளை பார்பதனால் ஏற்படும் வெறுப்பு மீதியிறுந்தும் அடிக்கடி ஒரு காரணியாக கூட அமைகிறது.

போரைத் தூண்டும் முக்கிய காரணிகள் கண்டறியும் பொழுதும் 21-ம் நூற்றாண்டின் முரண்பாடுகளில் மறைந்துள்ள மூலங்களுக்கு நாம் எச்சரிக்கையாக இருப்பது அவசியம் அந்த வழியில் நம்மால் முடிந்த அளவு ஆயுத எதிர்ப்புகளை தவிர்க்க முடியும். ஆயுதத் துறையின் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் போர் செய்தலை மனித குலத்தில் தொடர்ச்சியான ஆபத்தாக செய்துள்ளது. இந்நாட்களில் மனிதன் ஏற்கனவே எல்லாப் பக்கங்களிலும் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான் - சுற்றுப்புறம்மாசுபடுதல் மற்றும் நோய்கள் ஒரு பக்கம் , தீவிரவாதம் மறுபக்கம். அவனால் தேவையில்லாத போதாத சண்டை எல்லா வழிகளிலும் அமைதியை பராமரிப்பதற்கான ஒரு வழிகாட்டுதலுக்கான நடைமுறை தத்துவம் உலகம் முழுவதும் ஒரு நாகரிகமான தரமான வாழ்க்கையை உறுதியளிக்கும். இது உடனடியாக போருக்கான ஊக்கமளிப்பதை நீக்கும் மேலும் எல்லா விதத்திலும் இதுதான் மனித தத்துவத்திற்கு சிறந்ததாகும். இது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல இதற்கு அறிவு மற்றும் படிப்பு கூடவே தொழில் நுட்பம் சார்ந்த பயிற்சி தேவைப்படுகிறது.

இதில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களின் ஆழ், அகலத்தை கருதுவோமெனில் அவைகளாவன ஆற்றல் மற்றும் சுற்றுப்புறம் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொள்ளுதல், சுற்றியுள்ள விண்வெளியைப் பற்றி ஆராய்ச்சி, அறிவியலின் வெளி எல்லையை அதிகப்படுத்துதல் , செல்வத்தைச் சமமாக பிரித்து தருதல் மரண நோய்கள்களை அணுகுதல் , மக்களைப் போதையை மறக்கச் செய்தல், குடும்ப பிணைப்பை அதிகரித்தல்

ஆகும். இவைகளைத் தெரிந்த பிறகு, இந்தச் சிக்கலான வேலையை நாம் பாராட்டமுடியும் அதாவது மனிதவர்க்கத்தின் தரமான வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்கு உலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் சிறந்த மனங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

சுருக்கத்தில் மனிதகுலத்தின் மீட்பு என்பது இயற்கையில், சமுதாயத்தில் மேலும் மனிதனிடமும் உள்ள குருட்டு மற்றும் அறியாமை சக்திகளை மீறும் வெற்றி உணர்வு எண்ணங்களில் தான் வீழ்ந்து கிடக்கிறது. நமது நாட்டை முன்னேற்றும் கொள்கைகள் அடங்கும் வழிகாட்டும் தொலை நோக்குப் பார்வை, நமது கோளையும் மேலும் உயிரோட்டமாக்குவதற்கும், மனித சமுதாயத்தை வளமாக்குவதற்கும் சந்தோஷமாக்குவதற்கும் பயன்படும். உலக எல்லைகளை கடப்பதற்கு தனிமனிதனை தூண்டும் புத்தாக்கமானது ஒரு சிறந்த நோக்கத்திற்காக அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மொத்தமாக அனுபவிக்கப்படும் இது மட்டும்தான் மனித குலத்தைக் காப்பாற்றும் கிருபையாக இருக்கும்.

“எழுந்திரு, விழித்திரு, உன் குறிக்கோளை அடையும் வரை நிறுத்தாதே.”(66)

செப்டம்பர் 11, 2012-ல் புதுடெல்லியில் இராமகிருஷ்ணா மிஷனில் சுவாமி விவேகானந்தரின் 150 பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தில் பேசினேன். நான் எனது உரையை இதே நாள் 1882 சிகாகோவில் இந்தியாவின் நாட்டுப்பற்றுடைய துறவியின் வார்த்தைகளால் தொடங்கினேன். “ உதவுங்கள் சண்டையிடாதீர்கள் கிரஹிக்கித்துக் கொள்ளுங்கள். அழிக்காதீர்கள் அபிப்ராய பேதங்களுக்குப் பதிலாக இணைக்கம் மற்றும் அமைதி” சுவாமி விவேகானந்தரின் இந்த தெளிவுபடுத்தும் வார்த்தைகள் அவர் முதலில் பேசியபோது ஏற்படுத்திய ஒத்த ஒலி அதிர்வை தற்போதும் உண்டாக்கும்.

இந்த உலகம் முரண்பாடான நாகரீகங்களை எதிர் கொள்கிறது என்பதை நான் அழுத்திச் சொல்கிறேன். இந்த முரண்பாடுகள் அதிகமாக மொழி, மத, கலாச்சார வேறுபாடுகளிலிருந்து எழுகிறது. மேலும் வறுமையால் தீயூட்டப்பட்டு உலக மக்கள் தொகையின் பாதியைப் பாதிக்கின்றது. இப்பொழுது சுற்றுப்புற சவால்கள் கூட தேசிய மற்றும் கலாச்சார பிரிவுகளை பயமுறுத்துகின்றது. இந்த கோளின் சூழ்நிலையில் எரிபொருள்களின் கண்மூடித்தனமான பயன்பாட்டால் உருவான காலநிலை மாற்றத்தின்கீழ் சுருட்டப்பட்டுள்ளது. உலகத்தில் 50 விழுக்காடு மக்கள் தண்ணீர் தொகையின் பெரும் பகுதி புதிய நோய்களால் கஷ்டப்படுகின்றன.

இனி வருங்காலங்களில் உலகில் நாடுகள் சுவாமி விவேகானந்தரின் புகழ்பெற்ற சிகாகோ பேச்சின் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துதல் சிக்கலானகும். நாம் நம்மை நோக்கியே சில கேள்விகளை கேட்கும் தேவையில் உள்ளோம்.

இனி வருங்காலங்களில் சுவாமி விவேகானந்தரின் புகழ்பெற்ற சிகாகோ உரையின் கருத்துகளை உலகின் அனைத்து நாடுகளும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் கஷ்டமாக இருக்கும் நாம் சில கேள்விகளை கேட்க வேண்டிய அவசியத்தில் உள்ளோம். நம்மால் ஒட்டு மொத்தமாக உயிரினங்களின் வாழ்வை தாங்கி நிற்கும் வகையில் வாழும் படி தீர்வு காண முடியுமா? ஏழ்மை இல்லாத வளமையையும் நம்மிடம் இருக்க முடியுமா? உலகின் எல்லா குடிமக்களுக்கு அவர்கள் வசிக்க ஏதுவான நாகரீகமாக இடத்திற்காக நாம் உறுதியளிக்க முடியுமா?

சில செயல்களைச் செய்யும் உயர்ந்த கலைக்குப் பின்னால் சில செயல்களை செய்யாமல் விட்டுவிடுவதும் உயர்ந்த கலையாகும். தேவையில்லாத விஷயங்களை அகற்றுவதும் வாழ்க்கை ஞானத்தில் உள்ளடங்கியது(67)

இந்த நூற்றாண்டில் மக்கள் சந்திக்கும் நிறைய முக்கிய பிரச்சனைகள் தேசிய எல்லையைத் தாண்டிச் சென்றுவிட்டன என்பது எனக்குத் தெளிவாகிவிட்டது. இதற்கான விழிப்புணர்வை உயர்த்தும் உருப்படியான வாய்ப்புகளையும் முன்னோக்கங்களையும் அயல் நாட்டில் இருப்பவர்களுக்கு தவறிவிடாமல் அளிக்க வேண்டும் என நான் உண்ருகின்றேன். 2012, பிஜிங் கருத்தரங்கு மன்றத்தில் சிறப்பிற்றை ஆற்ற அழைப்பு வந்தபொழுது நான் சந்தோசமடைந்தேன்.

சீனாவில் 2002-ல் அக்னி சிறகுகள் 2007-ல் வழிகாட்டும் ஆன்மா போன்ற எனது புத்தக வெளியீட்டின் போது அங்கு நான் செல்ல வரும்பினேன். என்னுடைய வேலையின் காரணமாக அது நடைபெறவில்லை. 2012 பிஜிங் கருத்தரங்கு உலக அளவிலான அக்கறையைப் பற்றி கலந்துரையாட ஒரு நல்ல நிகழ்வாக இருந்தது. அதில் பங்கேற்கும் பொழுது ஒரு சிறந்த கிழக்கு நாட்டை பார்வையிட வேண்டும் என்ற என நீண்ட நாளைய ஆவலை நிறைவேற்றினேன்.

சீனா என்னை எப்போழுதும் கவர்ந்திழுக்கும் உலகின் முக்கியமான ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நிலைத்திருக்கும் கலாச்சாரங்களில் சீனா கலாச்சாரமும் ஒன்று. சீனா நாகரிகத்தின் நீண்ட வரலாற்றால் மட்டும் நான் கவரப்படவில்லை கடந்த 30 ஆண்டுகளில் உலக சக்தியின் சீனாவின் எழுச்சியைக் கண்டு கவரப்பட்டேன். எனது உரைக்கு பிறகு அங்குள்ள சில நன்கு கற்றறிந்த குடிமக்களுக்கான சந்திப்பில் வியப்படைய செய்யும் இந்த நிலத்தைப் பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது.

நான் நவம்பர் 2,2012 அன்றும் ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் செயலாளர் பன்-கி-மூன் மற்றும் கொரிய குடியரசின் (Bank-Ki-Moon) ரோ ஜெய்-பாங் (Rojai-Bong) மற்றும் பிற முக்கிய பேச்சாளர்களுக்கு மத்தில் எனது தலைமை உரையை அளித்தேன் இந்த இரையில்,

உயிரோட்டமான பூமி கோளைப்பற்றி எனது பார்வையைப் பகிர்ந்தேன் காலநிலை மாற்றங்கள், சுற்றுப்புற பிரச்சனைகளைப்பற்றி நாடுகள் ஒன்றிணைந்து நாம் துரிதப்படுத்திடும் இந்த நேரத்தில் இக்கருத்தினையும் சேர்க்க பிரதிநிதிகளுக்கு நான் நினைவூட்டினேன். (உயிரோட்டமான) வாழத்தக்க வகையில் பூமி கோள் இருப்பதற்கு ஒரு தொடர்ச்சியான திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு சர்வதேச திட்டம்தான். உலகின் ஏழு மில்லியன் மக்களுக்கும் நீர், ஆற்றல், உடல் நலம் மற்றும் கல்வி மேலாண்மை பிரச்சனைகளை எடுத்துரைக்கும்

எனது உரைக்கு மறுதினத்தில் நண்பகல் உணவின் பொழுது வெளியுறவிற்கான சீன நிறுவன (CPIFA) உறுப்பினர்களைச் சந்தித்தேன் அங்கே முக்கிய படையெடுப்புகள் மற்றும் அந்நிய ஆட்சியின் போது இரு முக்கிய பழங்கால நாகரீகங்களான இந்தியா மற்றும் சீனா அனுமதித்து தாங்கிக் கொண்ட காரணிகளைப் பற்றிய கலந்துரையாடலை நாங்கள் பகிர்ந்தோம். இரு முக்கிய கருத்துகள் எங்கள் கலந்துரையாடலில் வெளி வந்தன.

அவற்றுள் முதலாவது மக்களின் விசேச குணங்களைப் பற்றியது நாம் இந்திய சீன மக்களின் சிறப்பியல்புகளைப் பட்டியலிட்டோமானால் எளிமை இயற்கை நேசம் பொறுமை சர்வதேச பிரச்சனைகளில் அலட்சியம் “இது வேலை செய்யாது எனக்குத் தெரியும்” – மனப்பாங்கு தேச வளம் மற்றும் வேளாண்மை தொழில்துறை சிக்கனம் குடும்ப வாழ்க்கை விருப்பம் வன்முறையின்மை மனநிறைவு நகைச்சுவை பழமைவாதம் மற்றும் சிற்றினப் பிரியம்- போன்ற பொது சிறப்பியல்புகளை காண முடியும். இந்த சிறப்பியல்புகளின் வரிசை மற்றும் தீவிரம் பகுதிகளுக்கிடையே வேறுபட்டாலும் இவைகள் சில முக்கியமான பொதுவான சிறப்பியல்புகள். இவைகள் தான் சில காலங்களாவது அவர்களை ஆளுகை செய்த மங்கோலியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களிடமிருந்து இந்திய மற்றும் சீன மக்களை வேறுபடுத்தியுள்ளது.

கலந்துரையாடலில் இரண்டாவது முக்கியக் கருத்து இந்த நாடுகளை படையெடுத்து வந்தவர்களை தங்கள் நாட்டிற்கும் செல்வதை விட இங்கேயே தங்க வைத்த இந்த இரு பழமை கலாச்சாரத்தின் தரமாகும் எவ்வாறு இந்திய சீனா நாகரீகங்களால் குறிப்பிட்ட காலமுறையில் அரசியல் விபத்துகளை தாங்கிப் பிழைக்க சாத்தியமாகிறது? ரோமைப் படையெடுப்பாளர்களால் அழிக்கப்பட்ட போது இவை இரண்டும் எவ்வாறு மீதியிருக்கின்றன? ஏது எந்த இரு சிறந்த நிலப்பரப்பை கலாச்சாரத்தில் நிலையாக உருவாக்கியது.

இந்திய சீனா கலாச்சாரங்களைத் தாங்கிப் பிடித்த அந்தக் காரணி குடும்ப அமைப்பின் மேன்மையே என ஒரு குழு முடிவு செய்தது. இந்திய மற்றும் சீனாவில் குடும்ப அமைப்பானது நல்ல முறையில் வரையறுக்கப்பட்டு மேலும் நிர்வகிக்கப்படுவதால் மனிதர்கள் வம்சத்தை மறப்பதை முடியாத செயலாக்கியுள்ளது. உலக உரிமைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தியர் அழியா புகழ் வடிவம் அவர்களின் மத அமைப்பின் ஒரு குணமாகும். இந்திய மற்றும் சீனா மக்களின் மூதாதையர் வழிபாட்டு சடங்கு மற்றும் குழு ஆன்மாவை பற்றிய ஆழமான உணர்வு இதை மேலும் மேன்மையாக்கியுள்ளது.

“இளமை என்பது வாழ்வின் ஒரு காலம் அல்ல - அது மனதின் ஒரு நிலை - விருப்பத்தின் ஒரு மனநிலை -கற்பனையின் தரம்”(68)

என்னுடைய சீனப் பயணத்தின் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு குஜராத் முதலமைச்சர் மோடி ஒரு பாதிரியார்களின் இளைஞர்களுக்கு தகுதியான வாய்ப்புகளை மாற்றித்தருகின்றதா? இந்த கூட்டம் “சிட்டிசன் பார் அக்கொளண்டபில் கவர்னஸ்” என்ற அமைப்பில் 29 ஜூன் 2013 ல் அகமதாபாத்தில் நடைபெற்றது மோடிஜி யுடன் எனக்குப் பலமான தொடர்பு இருந்தது மோடி ஒரு தன்னம்பிக்கையுள்ள தலைவர் புதுப்பிக்கக்கூடிய சக்தி மற்றும் வளர்ச்சிக்கும் அவரின் அர்ப்பணிப்பு பாராட்டத்தக்கது.

அந்த கூட்டத்தில் இந்தியாவை வளர்ச்சி அடைந்த நாடாக உருவாக்குவதற்கான என்னுடைய (சதுரமாகிய வட்டம்) புத்தகத்தில் கோடிட்டு காட்டிய ஏழு கருத்துகளை பற்றி பேசினேன்

1. எல்லா விஷயங்களையும் தவிர்க்கமுடியாத காரண விளைவு விதியினை புரிந்து கொள்ளுதலை பெறுதல். தவறான தலைவருக்கு வாக்களிப்பதால் கஷ்டத்தையும் மனச்சோர்வையும் மட்டும் கொண்டுவராது ஒரு மக்களாட்சி நாட்டின் தலைவிதியையே மாற்றி அமைத்து விடும்.
2. சமுதாய பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பிரிவினைகளின் உண்மைகள் எதிர்கொள்ளுதல். சிறுபான்மையினர் மற்றும் வறுமை கோட்டிற்கு கீழே உள்ள வறியவர்கள் போன்றோரை தாராள மனதுடனும் சிறப்பு முயற்சியுடனும் முன்னேறிச் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளை சரிசெய்தல்

3. கல்வி படைப்புத்திறனை முன்னேற்றுவதற்கும் தன்னை நன்கு ஒருங்கிணைக்கும் திறனும் சமுதாயத்திற்கும் ஒரு பயனுள்ள பகுதியாகும் திறனும் வளரும் வகையில் கல்வி முறையைப் புதுப்பித்து நாம் தவறவிட்ட உலக பார்வைகளைச் சரி செய்ய வேண்டும்.
4. சமுதாயப் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு சமுதாய நிறுவனங்களை ஊக்குவித்தும் சமுதாய கோபுரத்தில் அடித்தளத்தில் தொழில் நுட்பத்தில் குவிப்பதன் மூலம் சமுதாயம் மற்றும் சுற்றுப்புறத்தை மேம்படுத்த வேண்டும்.
5. ஆற்றல் தன்னிறைவை 2030 க்குள் அணு சூரிய காற்று மற்றும் புதுப்பிக்கூடிய ஆற்றல் வழிகளில் அடைய வேண்டும். வாழ்வியல் ஆற்றலை சமுதாயத்தின் எல்லா குடிமக்களுக்கும் அவரால் செலுத்த முடியாவிட்டாலும் கிடைக்கும் படிச் செய்ய வேண்டும்.
6. தொலைத்தொடர்பு தகவல்தொடர்பு மற்றும் மின்னணு தயாரிப்பை எளிமைபடுத்த வேண்டும். இணையம் மற்றும் தீவிரவாத தாக்குதலுக்கும் எதிரான உயிர்பான பாதுகாப்புகளையும் நாடு முழுவதும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.
7. உலக பொருளாதாத்தை ஒருங்கிணைக்கவும் சமுதாய ஜனநாயக பாதையை தொடரவும் நமது கோளை மேலும் வாழத்தக்க வகையில் உருவாக்க உலகத் தலைமையை ஏற்கவும் வேண்டும்.

என்னுடைய பரப்பரப்பான திட்டமிடுதல் இருப்பினும் எனக்கு வருடங்கள் கடந்தன எனது நிறைய நண்பர்கள் மற்றும் உடன் பணிபுரிந்தோர் இறந்தனர் அல்லது உடல்நலக்குறைவால் கஷ்டப்பட்டனர் அல்லது வயது முதிர்வின் விளைவுகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர். 1982 லிருந்து எனது நெருங்கிய நண்பர் மற்றும் உடன் பணியாளர் ஜெனரல் ஆர். சுவாமி நாதன் 2013 பிப்ரவரி 15 இறந்துவிட்டார் நான் பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் முன்னேற்ற ஆய்வகத்தில் (DRDO – Defence Research and Development Laboratory) இயக்குநராக இருந்த போது சுவாமிநாதன் எனக்கு வலதுகையாக இருந்தவர் சில காலம் அவர் உடல்நலமில்லாமல் இருந்ததால் அவரின் இறப்பு அதிர்ச்சியாகவில்லை இறப்பை பற்றிய எனது தத்துவரீதியான பார்வை இருந்த போதிலும் அவரது இழப்பை என்னால் ஆழமாக உணர முடிந்தது.

சுவாமிநாதன் இழப்பு எனது கவலையின் அவசரத்தை கூட்டியது எனது நெருங்கிய தோழரும் எனது ஆன்மிக அறிவுரையாளருமான பிரமுக சுவாமிஜி ஒரு வருடமாகவே

உடல்நலமில்லாமல் இருந்தார். சாப்பிடாமல் படுத்த படுக்கையாகிவிட்டார். அவருடைய நெருங்கியவர்களால் தரப்படும் நீர் ஆகாரத்தால் தான் உயிர் வாழ்கிறார். எனவே அவரை சந்திக்க முடிவு செய்தேன்.

2014 மார்ச் 11 ல் நான் குஜராத்தில் உள்ள ராஜ்காட்டிற்கு அருகிலுள்ள சரங்குருக்கு பயணப்பட்டேன் அந்த நிலையிலும் பிரமுக முகர்ஜி பிரகாசமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்தார். அந்த ஞானம் மற்றும் அமைதி ததும்பியிருந்தார். ஆனால் வலியின் கீற்றோ ஒரு சிறிய புகார் கூட இல்லாமல் இருந்தார். ஆவர் பேசவில்லை ஆனால் என் கண்ணை பார்த்து என் கைகளை 10 நிமிடங்களுக்கு மேலாக பிடித்து வைத்திருந்தார். அவர் எனக்கு ஒரு ஜெபமாலை கொடுத்தார். நான் கிளம்பும் முன் எல்லா சாதுக்களின் சந்தோஷத்தை இணைத்துப் புன்முறுவல் பூத்தார்.

டெல்லிக்குத் திரும்பிய பிறகு கொஞ்ச நேரத்திற்கு ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமர்ந்தேன் பிரமுக சுவாமிஜியுடனான ஒவ்வொரு சந்திப்பும் உட்பார்வையும் வெளிப்பாடையும் வெளிக் கொண்டு வந்தன. அவருடன் இருக்கையில் என்னைப் பற்றி மேலும் உணர்ந்து முழுவதும் மில்லியன் மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் அறிவுரையாளராகவே உள்ளார். அவருடைய வாழ்க்கையே சிறந்ததை தருதல் மற்றும் உருவாக்குதலின் ஒரு உதாரணமாகும்.

தொடர்ந்த மாதங்களில் சுவாமிஜியின் உடல்நலம் முன்னேறி மற்றவர்கள் பார்க்கும் அளவிற்கு முன்னேறியது. அவர் எங்களுடன் இருக்கும் போதே அவருடைய செயல்களை பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதத் தோன்றியது. அவர் ஒரு உண்மையான அனைத்துக்கும் மேலான ஒரு அவதாரம். அந்த புத்தகத்திற்கான பொருத்தமான தலைப்பு எல்லை மீறிய நிலை : பிரமுக சுவாமிஜியுடனான என் ஆன்மிக அனுபவங்கள். அந்த புத்தகம் அந்த வருடத்தில் எனது முக்கிய செயல்திட்டமாகிவிட்டது.

அந்தப் புத்தகத்தை அவரிடமே வெளியிட முடிவு எடுத்ததால் அவருடைய உடல் நலத்தை கருத்தில் கொண்டு இப்புத்தக வேலை எனக்கு அவசரமாகி விட்டது. 2015 ஏப்ரல் நடுவில் புதிப்பாளரிடம் அதன் கையெழுத்து பிரதியை சமர்ப்பித்தவுடன் நான் தினந்தோறும் அதன் முன்னேற்றத்தை கண்காணித்தேன். 2015 ஜூன் 15ல் அந்த புத்தகம் ஒரு சாதனை நேரத்தில் என்னிடம் வந்த போது பிரமுக சுவாமிஜியுடன் ஒரு சந்திப்பை உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய கூறினேன்.

சுவாமிஜியிடம் அந்த புத்தகத்தை பரிசு அளிப்பது ஒரு புனித பயணமாகிவிட்டது. ஜூன் 19 2015ல் நான் அலகாபாத் சென்றேன் அங்கிருந்து சரங்குருக்கு கால் நடையாக நடந்து செல்ல முடியாத படி எனக்கு வயதாகிவிட்டாலும் ஒரு உண்மையான புனித

யாத்திரையின் மரபை காண்பதற்காக வானூர்தியில் செல்லாமல் சாலை மோசமாக இருந்தாலும் காரில் பயணம் செய்தேன்.

அன்று இரவு ஏறக்குறைய 1.30 மணியளவில் முதல் பிரதியுடன் அமர்ந்து எவ்வாறு கையெழுத்திடுவது என்று யோசித்தேன். நீண்ட சிந்தனைக்கு பின் முடிவு எடுத்து தலைப்பு பக்கத்தில் "மகா பிரமுக சுவாமிஜி வணக்கத்திற்குரிய ஆன்மிக ஆசிரியர் எனது மரியாதைகள்" என எழுதினேன்.

ஜூன் 20 2015ல் சரங்கபூரில் நடந்த நிகழ்வில் நான் சுவாமிஜியிடம் அந்த புத்தகத்தை வழங்கி அவரிடம் "நீங்கள் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் ஒரு சிறந்த ஆன்மிக ஆசிரியர் நான் மற்றும் எனக்கு என்பதை எவ்வாறு நீக்குவது என்ற சிறந்த பாடத்தை நான் உங்களிடம் இருந்து கற்றுக் கொண்டேன்".

அதன் பிறகு சுவாமி நாராயணன் சாதுகள் கூட்டத்திற்கு நான் அழைக்கப்பட்டேன் 3000 இள வயதுடையோர் அதில் பங்கேற்றனர். அவர்களிடம் நான் கீழ்க்கண்டவாறு கூறினேன்

“இந்தப் பூமி கோளை வாழத் தகுந்ததாக உருவாக்க நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள்? நீங்கள் உங்களை மாற்றிக் கொண்டு உங்கள் வாழ்க்கையை வடிவமைக்க வேண்டும். நீங்கள் அதை ஒரு பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். அந்த பக்கம் மனித வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய பக்கமாகலாம். தேசத்தின் வரலாற்றில் அந்த ஒரு பகுதியை உருவாக்கியதற்காக நீங்கள் நினைவில் வைத்து கொள்ளப் படுவீர்கள்-ஒரு வேளை அந்த பக்கம் கண்டுபிடிப்பின் பக்கமாகவோ, ஒரு புதுமையின் பக்கமாகவோ , கண்டுபிடித்து வெளியிடும் பக்கமாகவோ , ஒரு சமுதாயப் பழக்கவழக்க மாற்றத்தை உருவாக்கும் பக்கமாகவோ , ஏழ்மையை அகற்றும் பக்கமாகவோ , அநீதிக்கு எதிராக போரிடும் பக்கமாகவோ, நதிகள் இணைப்பை பற்றி திட்டமிட்டு செயல்படுத்தும் பக்கமாகவோ , சூரிய ஆற்றலுடன் இணைந்த ஒரு சுத்தமான சுற்றுப்புறத்தை வெளிக்கொண்டு வரும் பக்கமாகவோ , பூமிக் கோளை வாழ தகுந்ததாக உருவாக்கும் பக்கமாகவோ இருக்கலாம்”.

டெல்லிக்கு திரும்பும் வழியில் நான் அமைதியாக உணர்ந்தேன் அது ஒரு நோக்கத்தை நிறைவேற்றிய ஒரு முழுமையான பயணமாக இருந்தது. நான் எழுத தேவையானதையெல்லாம் எழுதி முடித்து விட்டேன். எனது எழுத்தும் எனது

ஆசிரியரிடம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் நாங்கள் எப்பொழுது சந்திப்போம் என அறிய முடியவில்லை. ஆனால் நாங்கள் உருவாக்கிய தெய்வீக பந்தம் என்றும் நிலைத்திருக்கும். எனது ஆன்மிக வாழ்வில் பிரமுக சுவாமிஜியின் அறிவுரை ஒரு உச்ச கட்ட சிறந்த நிலையாக வரையறுக்கப்படுகிறது. அவர் என்னை கடவுளுடன் ஒத்து இயங்கும் சுற்று வட்டப் பாதையில் வைத்து விட்டார். மேலும் எந்த ஒரு திட்டமிடுதலும் அதன் பின் தேவைப்படவில்லை. நித்தியத்தில் என் கடைசி நிலையில் நான் வைக்கப்பட்டேன். நான் அமைதியில் இருக்கிறேன்.

மனிதனிடம் தற்போது இருப்பது என்னவென்றால் மகிழ்ச்சி மற்றும் துயரத்திற்கு இடையிலான போராட்டக் கதை ஆகும் . அதுமட்டும் அன்று அமைதிக்கும் போருக்கும் இடையிலான போராட்டம் ஆகும் . இதுவே இவ்வுலகில் போட்டி மிகுந்த மனிதர்கள் வாழும் வரலாறாகும், இந்நிலை கட்டாயமாக மாற வேண்டும் . இந்தப் போராட்ட வாழ்வை தவிர்த்தால் நம்மால் நிச்சயமாக ஒரு வலிமைமிக்க முழுமையான வெற்றியை நமது சக்தியால் அடைய இயலும்.

வானூர்தி பொறியாளர் , ராக்கெட் விஞ்ஞானி , ஏவுகணை மனிதன் , ஜனாதிபதி , தொலைநோக்குப் பார்வை , ஆசிரியர் மற்றும் எழுச்சி ஊட்டும் தலைவர் என்றால் நம் நினைவிற்கு வருபவர் அவுல் பகீர் ஜைனுலாபுதின் அப்துல் கலாம் அவர்கள் மட்டுமே . அக்கால போற்றத்தக்க தலைவரான மகாத்மா காந்தி முதல் நாம் பார்தோமே யானால் அவரையும் மிஞ்சிய ஒரு மிகச்சிறந்த பிரபலமான இந்திய ஜனாதிபதி மற்றும் மிகவும் மதிக்கத்தக்க ஒரு இந்தியத் தலைவர் என்றால் அது ஐயா அப்துல் கலாம் அவர்களே. இவர் தனது வாழ்கையில் அழகாகவும், தன்னடக்கத்தோடும் புரிந்த சாதனைகளுக்கு எல்லையே இல்லை.

நாம் ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட சிறந்த மனிதனிடம் கற்றுக்கொள்ள பல உள்ளது . அதிலும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று அவரின் இறை நம்பிக்கை. டாக்டர் கலாம் அவர்களே ஒருவருக்கு நம்பிக்கை எவ்வளவு பெரிய சிறந்த சக்தி என்று கூறியுள்ளார் . அவர் எப்போதும் தன்னுடைய வெற்றிக்கு அவரே காரணம் என்று சொன்னதில்லை . மாறாக கடவுளின் துணையோடு கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைத்து, தான் செய்த காரியங்களுக்கு தனக்குக் கிடைத்த பலன் பன்மடங்காக பெருகிக்கிடைத்தது என்றும் அதுவே அவருக்கு மேலும் சாதிக்கும் சக்தியைக் கொடுத்தது என்றும் தன்னடக்கத்தோடு கூறியுள்ளார் .

கலாம் அவர்கள் தான் தந்தை சொன்ன ஒரு விஷயத்தை அவ்வப்போது நினைத்துப்பார்ப்பது உண்டாம் .அது என்னவென்றால் நீ எப்போதும் உன்னை பூஜியமாக நினைத்துக்கொள் . மேலும் கடவுளின் மதிப்பை ஒன்றாக நினைத்துக்கொள் . இப்போது ஒன்றானது பூஜியத்திற்கு வலது பக்கம் இருந்தால் , பூஜியத்தின் மதிப்பு ஒன்றாகத்தான்

இருக்கும். இதுவே மனிதனின் உண்மையான நிலை. அதுவே கடவுள் ஒருவனைச் சிறந்தவனாக மாற்ற நினைத்தால் , அவர் பூஜியத்திற்கு இடது புறம் ஒன்றை மாற்றி விடுவார். இதனால் உன்னுடைய மதிப்பு ஒன்றைப்போன்று பத்து மடங்காக உயர்ந்து விடும் என்று கூறுவாராம்.

கடவுள் நம்பிக்கையை விடவும் கற்பனைகளுக்கு எட்டா சாத்தியமான அவருடைய வாழ்கையில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள பல உள்ளது .வசதிவாய்ப்புகள் அற்ற ஒரு சிறிய கிராமத்தில் நடுத்தர குடும்பத்தில் இளைய மகனாகப் பிறந்த அவருக்கு உரிய வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி தரும் சூழலில் அவரது குடும்பம் இல்லை . APJ ஒரு பிறவி மேதை ஆவார். அவரது கற்பனை சுத்தசக்தியால், அவர் இருந்த தலைமுறையில் திறமையான இந்தியராக திகழ்கிறார் . எந்த ஒரு விஷயமும் அவருடைய கற்றலுக்கோ, சாதனைக்கோ முட்டுக்கட்டையாக அமையவில்லை . அவருடைய கண்ணோட்டத்தில் முடியாது என்ற ஒன்று இங்கு எதுவும் இல்லை எனலாம் . எனவேதான் அப்துல் கலாம் ஐயா அவர்கள் எத்தனை துன்பங்கள் வந்தாலும் அவற்றைத் தகர்த்து ஏவுகணைத் தந்தையாக உருவெடுத்திருக்கிறார்.

தனது வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் தான் கற்பனை சக்தியின் மூலம் தனது கற்பனைகளை நினைவாக்கினார். அவர் அவ்வபோது உரைக்கும் ஒரு கூற்று என்னவென்றால் ஒவ்வொரு பெற்றோரும் , ஆசிரியரும் தங்கள் குழந்தைகள் கற்பனைத் திறன்களை பயன்படுத்துகின்றனரா என்று உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் . அவர் குழந்தைகளுக்காகவும் , பெற்றோருக்காகவும் பற்றிய அவரது கனவுகள் பற்றி இறுதி வரை பேசினார்.

நாம் கற்பனைத் திறன் கூட நம்மை ஒரு சிறிய பணியை செய்து முடிக்க உதவும். கலாம் அவர்கள் தான் பள்ளிப்பருவத்தில் வகுப்பறையில் முதன்மை மாணவராக இல்லாத போதிலும் , தனது கடின உழைப்பால் அனைவரையும் வியப்படைய வைக்கும் திறன் பெற்று தான் பயின்ற கல்வித்துறையில் வெற்றிபெற்றார் . பின்னர் அவருடைய பணியை ஒருநாளும் சோர்வடையாமலும் , தொய்வடையாமலும் தொடர்ந்து செய்து வந்தார்.

அவர் தனது கவனத்தை ஒரு மிதவை செய்வதிலும் , புத்தகம் எழுத்துவதிலும், செயற்கைகோள் உருவாக்கி விண்ணின் சுற்றுப்பாதையில் விடுவதிலும் செலுத்தி வந்தார் . அவர் மணிக்கணக்காக , நாள்கணக்காக , மாதம் மற்றும் வருடக்கணக்காக, உறுதியுடனும் அமைதியுடனும் தனது பணியைமேற்கொண்டார். அவர் துன்பம் வரும் வேளையில் ஞானியைப் போலவும் , தனது லட்சியங்கள் வெற்றிக்கொள்ளும் போது

சமநிலையிலும் காணப்பட்டார். ஒரு முறை நான் அவரிடம் கேட்டேன் , வாழ்க்கையை நீங்கள் எந்த கோணத்தில் பார்க்கிறீர்கள் என்று. அதற்கு அவர் வெளிப்படையாகவும் , உண்மையாகவும் தனது பதிலைக்கூறினார்.

சிறு வயது முதலாய் நான் என் மனசாட்சி கூறும் செயல்களை மட்டுமே செய்பவன். நான் எப்போதும் என் பெற்றோர் , என் சகோதரி ஸோஹாரா , மரகயர் மற்றும் என் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவர் மீதும் அன்பாக இருக்கக்கூடியவன். அதேபோன்று என் ஆசிரியர்கள் மீதும் என் தேவையின் போது என உதவியவர்கள் மீதும் அன்பாக இருப்பேன். என் வாழ்க்கையில் நான் கடந்து வந்த பாதையில் நான் சந்தித்த அனைவரையும் , அவர்கள் எனக்கு நன்மை செய்திருப்பினும் தீமை செய்திருப்பினும் எனக்கும் சமமான மரியாதையுடன் நடத்துவேன் .அவர்களில் எனக்கு தீமை செய்தவர்களைப் பார்க்கும்போது , இதுவும் கடவுளின் செயல் என்று நினைத்துக் கொள்வேன். என் மனதைச்சலனமுட்டும் அல்லது வெறித்தனமான செயல்களைச் செய்ய நான் என்றும் அச்சம் கொள்வேன். நான் சம்பாதித்த வருமானத்தின் பெரும் பகுதியைச் சேவை செய்யும் நோக்கோடு செலவழிப்பேன் . அது மட்டுமன்று நான்செய்யும் சேவை பிறர் அறியாவண்ணம் செய்ய விரும்புவேன் . எனக்கு உயர்ந்த தலைவர் பதவிகள் தரப்பட்ட போதும் ஒரு சாதாரண மனிதராக நான் வாழப் பழகியிருந்தேன் . எனக்கு கண்ணீர் பெருகும் அளவுக்கு துன்பம் வரும் வேளைகளில் , ஏதோ ஒரு நன்மைக்காகத்தான் கடவுள் நமக்கு துன்பம் அளித்திருக்கிறார் என்று நினைத்துக்கொள்வேன். இவ்வாறான துன்ப வேளைகளில் நான் தனிமையில் இருந்து கடவுளை நினைக்க விரும்புவேன். அவரின் வெளிப்படையான இந்த பேச்சின் மூலம் அவரின் சிறந்த வாழ்க்கை நெறிமுறை நமக்கு நான்கு புலப்படுகிறது. அவர் நல்ல நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றியதாலேயே தனித்திறன் பெற்றான் எனலாம். இந்த நன்னெறியே அவரை முழுமையான மனிதராக மாற்றியது எனலாம் . நன்னெறியென்றாலே அது அப்துல் கலாம் அவர்களுக்குத்தான் பொருந்தும் எனலாம். அவருடைய நெறிமுறை மிக்க நன்னடத்தைகள் அவரின் செயல்களை நிறைவுசெய்ய வைக்கும். இவ்வாறான செயல்கள் நம்மை அவர்பால் ஈர்ப்புக் கொள்ள வைக்கும் . ஒரு சிலர் தங்கள் வாழ்க்கையில் தங்கள் மதிப்பு குறையும் செயல்களைச் செய்பவர்களாகவும், ஊழல் புரிபவர்களாகவும் , ஒழுக்கமின்றியும் செயல்பட்டு வருகின்றனர். ஒரு மாணவன் தான் தேர்வு எழுதும் போது தவறான முறையைப் பயன் படுத்தலாம். கலாமுடைய வாழ்க்கை நன்னெறி முறைகள் மேலே நாம் பார்த்த தவறான வாழ்க்கை முறையை பின்பற்றுபவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த பாடமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை .இதுவே அப்துல் கலாம் வாழ்க்கை முறையாகும் . அப்துல் கலாம் தான் செயல்கள் மற்றவர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் வித்ததில் அமையுமாறு வகுத்திருந்தார். அவர்

தன்னுடன் பணியாற்றிய சகஊழியர்களுக்கும் , தனக்காகவும் தன் தேசத்திற்காகவும் உழைப்பவர்களுக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக விளங்கினார் . இதன் மூலம் டாக்டர் ஏ.பி.ஜே. அப்துல் கலாம் வாழ்க்கை நம் அனைவருக்கும் ஒரு சிறந்த பாடமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை . அவருடைய வார்த்தைகளையும் , வாழ்க்கையையும் நாம் பின்பற்றினால், நம்மால் ஒரு நல்ல திருப்திகரமான வாழ்க்கையை வாழ முடியும். அவரைப் போலவே வாழ்வில் ஒரு குறிக்கோளை வைத்து வாழத் துவங்கிவிடுவீர்கள் . அவரைப் போலவே வாழ்வில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் ஆவீர்கள் . உங்கள் வாழ்க்கை லட்சிய கனவுகள் எல்லாம் கண்டிப்பாக நிறைவடையும்.

“நான் எங்கேயும் செல்லவில்லை நான் ஒரு கிணற்றைப் போல இருந்து ,வற்றாத நீராய் இங்குள்ள குழந்தைகளுக்கு கடவுள் அருளுடன் அனைத்து வளங்களையும் அளித்து வருகிறேன். “ இருந்து வரையப்பட்ட நீர் போலவே அளித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

(70 ஏ. பி. ஜே. அப்துல் கலாம் அருண் திவாரி , தீ விங்க்ஸ் , யூனிவெர்சிடி பிரஸ்., 1999 உடன் அப்துல் கலாம்.)

காலவரிசை

- 1931 : தமிழ்நாட்டின் இராமேஸ்வரத்தில் அக்டோபர் 15 ம் தேதி பிறந்தார்.
- 1946-50 : தமிழ்நாடு இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள ஸ்வாட்டீஸ் பள்ளியில் மேல்நிலை படிப்பை முடித்தார்.
- 1954 : தமிழ்நாடு புனித ஜோசப் கல்லூரியில் இயற்பியல் பட்டம் பெற்றார்.
- 1958 : மெட்ராஸ் தொழில்நுட்ப கல்லூரியில் வானூர்தி பொறியியல் படிப்பை முடித்து (DTD & பி) ஏஐஆர் தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி மற்றும் உற்பத்தி இயக்குனராகப் பொறுப்பேற்றார்.
- 1959 : DRDO வால் நிறுவப்பட்ட HAL ஆராய்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றதிற்கான (ADE) ஏரோனேட்டிகள் டெவலப்மெண்ட் & எஷ்டப்ளிஷ்மெண்டில் இணைந்தார்.
- 1962 : இந்திய தேசிய கமிட்டி (INCOSPARE) மூலமாக இந்திய விண்வெளி திட்டம் அமைப்பது குறித்த இந்திய தேசிய ஆராய்ச்சி அமைப்பில் சேர்ந்தார்.
- 1963 : லாங்க்லியின் ஆராய்ச்சி மையம் (Larc) , கோடார்ட் ஸிபேஸ் ப்ளைட் மையம்(GSFC) NASA மற்றும் அமெரிக்காவில் உள்ள அமெரிக்காவின் ஓங்கி பிளைட் மையம் (டபில்யூபிசி) ஆகிய இடங்களில் பயிற்சி பெற்றார்.
- 1980 : ஜூலி 18 - ல் SLV -3 என்ற ஏவுகணை மூலமாகப் பூமியின் சுற்றுப்பாதையில் 400 கீ.மீ, தொலைவில் இந்தியா செலுத்திய ரோஹினி செயற்கைகோள்பொது கலாம் அதில் பங்கேற்றார் .
- 1981 : இந்தியாவின் 3 - வது உயரிய விருதான பத்மபூஷன் விருது வழங்கப்பட்டது. சென்னை அண்ணா பல்கலைக்கழகம் 48 பேருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. அதில் முதலாவதாக இவரே கௌரவிக்கப்பட்டார். பின்னர் அவருக்கு doctarate பட்டம் வழங்கப்படும் என்றுக்கூறிருந்தது.
- 1982 : மீண்டும் DRDO - வாக திரும்பிய அவர் பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு இயக்குனராகப் பதவி ஏற்றார் . DRDL ஆய்வகப் பணியை மேற்கொண்டார் . இந்தியாவின் ஹைதராபாத் ஏவுகணைகளின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி முகமையில் பொறுப்பேற்றார்.
- 1988 : ஹைதராபாத்தில் உள்ள ஆராய்ச்சி மையம் IMARAT (ஆர்சிஐ) மூலமாக பிப்ரவரி 25 - ல் surface to surface என்ற ஏவுகணை பிரிதிவ் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்து வெற்றிகரமாக விண்ணில் ஏவப்பட்டது .

- 1989 : இடைநிலை தூர பாலிஸ்டிக் அக்னி ஏவுகணை அமைப்பு துப்பாக்கிக் சுடுடன் விண்ணில் செலுத்தப்பட்டது .
- 1990 : இந்தியாவின் இரண்டாவது உயரிய விருதான பத்மவிபூஷன் விருது வழங்கப்பட்டது .
- 1992 : ரஷா மந்திர் (பாதுகாப்பு அமைச்சர்) மற்றும் பணிப்பாளர் நாயகம் அறிவியல் ஆலோசகராகவும் நியமிக்கப்பட்டார் .
- 1997 : இந்தியாவின் மிகஉயரிய விருதான பாரதரத்னா விருதினைப் பெற்றிருக்கிறார். சர் C .V. ராமன் அவர்களுக்குப் பிறகு கலாம் அவர்கள் நாம் நாட்டின் இரண்டாவது விஞ்ஞானியானார்.
- 1998 : இந்தியா மே மாதம் நடத்திய பொக்ரேன் II அணு ஆராய்ச்சி சோதனையை டாக்டர் கலாம் அவர்களை மைய செயல்திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளராகக் கொண்டு நடத்தியது.
- 1999 : இந்திய அரசாங்கத்தின் முதன்மை அறிவியல் ஆலோசகராக ஒரு இந்திய அமைச்சருக்கு நிகராக நியமிக்கப்பட்டார் .
- 2001 : தொழில்நுட்பம் மற்றும் சமூக மாற்றத்திற்கானப் பேராசிரியராக மீண்டும் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திற்கு திரும்பினார் .
- 2002-07 : இந்திய ஜனாதிபதி .
- 2009 : சர்வதேச வான் கார்மன் விங்க்ஸ் விருது மற்றும் ஹூவர் பதக்கமும் பெற்றார்.
- 2015 : ஜூலை 27 ல் ஷில்லாங்கின் (IIM) இந்திய மேலாண்மை நிறுவனத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே இறந்துவிட்டார்.

டாக்டர் கலாமின் முக்கிய செயல் திட்டங்கள்

1. டைமண்ட் ராக்கெட் ஸ்டேஜ் - IV :

டாக்டர் கலாம் அவர்கள் SLV - 3 யை நான்காவது வடிவ கட்டமைப்பை டைமண்ட் (வைர பிரெஞ்சு) ஏர்ப்ரேமிற்க்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்தார். டைமண்ட் முதல் செயற்கைக்கோள் கட்டப்பட்ட அந்த நேரத்தில் அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் ஒன்றியம் கூட இந்த டைமண்ட் ராக்கெட் போல வடிவமைக்கப் படவில்லை . இதன் விட்டம் 400 மி.மீ -ல் இருந்தது, 650 மிமீ ஆக மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தது. மேலும் ஓட்டு நிறை 250 கி . கி லிருந்து 600கி. கி க்கு சென்றது. இந்த டைமண்ட் ராக்கெட்டின் புதிய வடிவமைப்பை இதன் மூன்றாவது உயரிய நிலையை உருவாக்கி முன்னேறிச் செல்ல இக்குழுவிற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனது. திடீரென பிரான்ஸ் மிகுதியாக தனது தேசிய ஏவுதல் திட்டத்தில் ஏற்கனவே துவக்கி வைக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய ஏரியன் தொடக்கத்திற்கு துணை புரிந்தது . ஆனால் 1975 செப்டம்பரில் இதன் நிலை IV -ல் நடதப்பட்ட சோதனையில் இது வெற்றிபெறவில்லை . இந்நிலையே கலப்பு பொருள் தொழில்நுட்பத்தை இந்தியாவில் அறிமுகம் செய்து முதல்முறையாக இழைகளுடனான இயந்திரத்தை தும்பா எக்குவட்டெரியல் இராக்கெட்டை கொண்டு திருவனந்தபுரத்தில் (டிஇஆர்எல்எஸ்) DRSS நிறுவிட முயற்சி எடுக்கத் துணை புரிந்தது .

2. எஸ் .எல் . வி : (Satillite Launch Vehicle)

SLV - 3 என்பதே விண்ணில் ஏவப்பட்ட முதல் இந்திய சோதனை செயற்கைக்கோள் ஆகும் .இதை ஏவியது மிகவும் கடினமான சோதனை ஆகும் . இது நான்காவது நிலை செயற்கைக்கோள் ஆகும் . இதன் எடை 17 டன்னாகவும் மற்றும் இதன் உயரம் 22 மீட்டராகவும் மேலும் இது சுற்றுப்பாதையில் 40 கிலோ எடையை வைக்கும் அளவிற்கு திறன் பெற்றிருந்தது . இதன் கட்டமைப்புக் குறித்து ஆலோசித்து இதற்கு SLV - 3 என்ற பெயர் பெற்றது . SLV 1, 2 உருவாக்கப்படவே இல்லை .

1980 ஜூலை 18 -ல் SLV- 3 வெற்றிகரமாக ஸ்ரீ ஹரிகோட்டாவில் இருந்து (SHAR) விண்ணில் ஏவப்பட்டது . இதன் மூலம் ரோஹிணி செயற்கைக்கோள் RS - 1 , சுற்றுப்பாதையில் நிறுத்தப்பட்டது .இதன் மூலம் இந்தியா பிரெத்தியேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த தேசிய விண்வெளி சங்கங்களில் ஆறாவது உறுப்பினராக இணைந்தது . SLV -3 விமானங்களில் ஏற்படக் கூடிய ஓசை மற்றும் விலகிச் செல்லும் பிரச்சனைகளை முன்பாகவே தீர்மானித்து கூறும் ஒரு சிறந்த வலை

வழிகாட்டியாக செயல்பட்டது . 1979 ஆகஸ்டில் முதல்முறையாக SLV 3 யின் சோதனை விமானம் ஒரு பகுதி வெற்றியை மட்டுமே அளித்தது . 1980 ஜூலைக்கு பின்பு 1981 மே மற்றும் 1983 ஏப்ரலில் மேலும் 2 விண்கலங்களை அறிமுகம் செய்தது . இவை தொலைவில் இருந்தே ரோஹினி செயற்கைக்கோளை சுற்றுப் பாதையில் இருக்கும் போதும் , அதில் ஏற்படும் தடைகளை உணர்ந்துக் கொள்ளும் விதத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. SLV 3 இன் வெற்றிகரமான உச்சகட்ட நிலையே அதி நவீன மேம்படுத்தித் தப் பட்ட செயற்கைகோள் செயல்திட்டங்களான (ASLV) , துருவ செயற்கைகோள்கள் (PSLV) மற்றும் GSLV முதலானவை ஆகும் .

3. ரோஹினி செயற்கைகோள் (Rohini Satellite) :

இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தால் (ISRO) அனுப்பப்பட்டு செயற்கைகோளின் வரிசை முறைக்கு ரோஹினி என்று பெயர்தூட்டப்பட்டது . RS _1 ஒரு 35 கிலோ எடையுள்ள சுழலும் மற்றும் நிலையான ,16 வாட் சக்தியால் கையாளும் திறனுடன் வடிவமைக்கப் பட்டதாகும் . இது SLV 3 மூலமாக 305* 919 கிலோமீட்டர் தொலைவிலும் 44.70 சாய்க்கோண நிலையிலும் சுழலும் வகையில் வெற்றிகரமாக வெளியிடப்பட்டது . SLV 3ன் அனைத்து நான்காவது நிலை அளவுருக்களும் RS 1 மூலமாக வெற்றிகரமான வரிசையில் வெளியிடும் வகையில் கட்டப் பட்டிருந்தது . இந்த செயற்கைக்கோள் 9 மாதம் வரை சுழலும் வாழ்க்கை கொண்டது . இதன் அமைப்பு அலுமினிய அளாயால் செய்யப்பட்டிருந்தது . இந்த செயற்கைகோள் 1.2 ஆண்டிற்கு தனது பணியை செய்யும் அமைப்பையும் ,20 மாதங்கள் சுழலும் வாழ்க்கையும் பெற்றிருந்தது.

4. ஆய்வு மையம் இமராட் (RCI) :

1970 இல் ஆராய்ச்சி மையம் Imarat DRDO வின் நோக்கதிற்காக கலாம் 2100 ஏக்கர் வாங்கியுள்ளார் . தாங்கி எதிர்ப்பு சோதனைக்காக இந்நிலம் வாங்கப்பட்டது. அவர் ஒருங்கிணைந்த ஏவுகணை மேம்பாட்டு திட்டம் கொண்டுவர முதல் சவாலாக இதனை ஏற்றார் . டாக்டர் கலாம் அவர்கள் இங்கே ஒரு மாதிரி உயர் தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சிமையத்தை நிறுவ முடிவுசெய்தார் . இதன் மூலம் சிறப்பு பொருட்கள் ,பதிக்கப்பட்ட மின்னணுக்கள் மற்றும் மென்பொருட்களை நம் முன் கொண்டு வர நினைத்தார். இதுவே ஒரு லட்சிய ஏவுகணைத் திட்டத்தை வெற்றிகரமானதாகக் பாறைபடுக்கையானதாக உள்ளது .ஏவுகணையின் அமைப்பைச் சோதனை செய்யவும் , மதிப்பீடு செய்யவும் இதில் வசதிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன . 1985 ஆகஸ்டில் பிரதமமந்திரி ராஜீவ்காந்தி இதன் முன்னேற்ற திட்டத்திற்காக அடிக்கல் நாட்டினார் . மேலும் 1988 ஆகஸ்ட் 27 இல் தலைவர் ர,

வெங்கட்ராமன் இதனை திறந்து வைத்தார் . இது உண்மையில் தொழில்நுட்ப மற்றும் அமைப்புகளை உருவாக்கும் ஒரு தொலைநோக்குப் பார்வையாக இருந்தது . மற்ற ஏவுகணைகளை விட RC தனிச்சிறப்புடன் நிறுவப்பட்டதாக இருந்தது.

5. **பிரிதீவ் ஏவுகணை (prithiv missile) :**

1983 இல் பிரிதீவ் ஏவுகணைதான் முதன்முதலில் ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டுதல் ஏவுகணைகளை வளர்ச்சித் திட்டதின் கீழ் முன்னேற்றம் அடைந்த ஏவுகணை ஆகும் .இது ஏவுகணை அமைப்பின் உற்பத்தி மற்றும் பறந்து விரிந்த அமைப்பிற்கு ஒரு சுயமாக தன்னிறைவு பெற்ற முன்னேற்ற ஏவுகணை எனலாம் .

1988 இல் பிப்ரவரி 25இல் SHAR இல் இருந்து பிரிதீவ் வெற்றிகரமாக ஏவப்பட்டது .இது இந்தியா ஆனந்தக்கண்ணீர் மல்கும் தருணமாக திகழ்ந்தது . இது இந்தியாவின் இராணுவ முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது.இது எதிர்காலத்தில் உருவாகக்கூடிய ஏவுகணைகளுக்கு அடிப்படையாகவும் , ஒரு முன் உதாரணமாகவும் , இந்தியாவின் திறமைகளை வெளிப்படுத்தும் ஒன்றாகவும் திகழ்ந்தது .பிரிதீவ் நீண்ட எல்லை பரப்பின் காற்றில் செலுத்தப்படும் ஏவுகணைகளில் இருந்து மாற்றம் செய்யப்பட்ட நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது . ஏனெனில் இதனைக் கப்பலில் இருந்து ஏவமுடியும் . ஒரு CEP இன் அளவான 100 மீட்டர் வேகத்தைவிடவும் குறைவான நேரம் எடுத்துக்கொண்டு சாதனைப் புரிந்தது.

நமக்கு நண்பர்கள் அல்லாத அண்டை நாடுகளின் அரசாங்கத்திற்கு இந்த பிரிதீவ் ஏவுகணை சோதனையின் வெற்றி மிகவும் அதிர்ச்சி அடையச் செய்தது . பல சோதனைகளுக்குப் பின் வந்த இந்த ஏவுகணையில் நீர்ம மற்றும் திட எரிபொருளைப் பயன்படுத்தினார் . இது போர்க்களத்தின் ஏவுகணையாக முன்னேறி இருந்தது . அணு ஆயுதங்களை எதிர்க்கும் ஒரு பேரூபாயமாக இந்த அணுபேராயுதம் செயல்புரிந்தது.

6. **அக்னி ஏவுகணை : (AGNI MISSILE)**

அக்னி ஏவுகணை ஒரு நீண்ட எல்லையாக அணு ஆயுதங்களில் திகழ்ந்தது . இது கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் திறன் பெற்றிருந்தது. முதல் அக்னி ஏவுகணை 1989 இல் வெற்றிகரமாகச் சோதனை செய்யப்பட்டது . இது முதல் நிலையில் திட எரிப்பொருளையும் , இரண்டாம் நிலையில் திரவ எரிப்பொருளையும் ,மூன்றாம் நிலையில் வழக்கமானதை விட 1000 கிலோகிராம் எடை கொண்ட அணு

போர்ராயுதத்தை 700 - 1250 கிலோமீட்டர் தொலைவிற்கு 2.5 k . m / sec வேகத்தில் கொண்டு செல்லும் திறன் பெற்றிருந்தது.

அக்னி -I ஏவுகணைக்கு வெறும் ஆர்ப்ப அளவேயான 3 மில்லியன் டாலர்ஸ் மட்டுமே செலவு செய்யப்பட்டது. இது இந்தியாவை ஒரு அணுஆயுத தேசமாக மாற்றியது. இவ்வேவுகணை இந்தியாவின் மைல்கள் எனலாம்.

அக்னி ஏவுகணை வெற்றியடைந்த போதிலும் , பிற போட்டி நாடுகளிடமிருந்து பாதுகாப்பு ஸ்தாபனமானது எச்சரிக்கையுடன் இந்த திறன் மிக்க ஏவுகணையை செயல்படுத்த வேண்டியிருந்தது . அக்னி ஏவுகணை வளர்ச்சியடைவதற்கு முன் பாகிஸ்தான் அதை விட வளர்ச்சி அடைந்த ஏவுகணையை செய்திருந்தது , இது சீனாவின் உதவியுடன் Surface to surface என்ற ஏவுகணையையும் , Half -1 and Half -2 ஏவுகணையையும் சோதனைக்கு உட்படுத்தி இருந்தது . Half -1 ஏவுகணை 80 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை செல்லக் கூடியதாகவும் , அதனைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டது 300 கிலோமீட்டர் வரை செல்லக் கூடியதாகவும் வடிவமைக்கப் பட்டது என்று பாகிஸ்தான் தெரிவித்தது. இதுவே அக்னி ஏவுகணையையும் அதன் நான்கு துணை சகோதரிகளையும் ஒரு முழுமையான முன்னேற்றமடைந்த ஏவுகணையாக உடனடியாக மாற்றத் தூண்டுதலாக அமைந்திருந்தது.

இந்த அசல் தொழில்நுட்ப செயல்முறையாளரான Agni - II, III , IV மற்றும் V ஆகிய அனைத்தும் எல்லா திட எரிப்பொருளையும் பயன்படுத்தப்படும் வகையில் பரிணாம வளர்ச்சிப்பெற்றதாகும் . இதில் அக்னி - II 2000 -2500 km எல்லைக்குள்ளும் , அக்னி -III 3500 km எல்லை வரைக்கும் மேலும் அது 1.5 டன் போராயுதங்களை சுமந்து செல்லும் திறன் பெற்றிருந்தது. பின்பு நவீனப்படுத்தப்பட்ட அக்னி - IV 4000 km வரை செல்லக்கூடியதாக அமைக்கப்பட்டது . இதன் பின் வந்த அக்னி - V கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் ஏவுகணையை தன்னகத்தே சொந்தமாகிக்கொண்டது . இது 5500 km தாண்டியும் பறந்து சென்று தாக்கும் திறன் பெற்றதாக உருவாக யிருந்தது.

6. வீலர் தீவு : (WEELER ISLAND :

ஒவ்வொரு முறையும் ஏவுகணை சோதனையின் போது ஒரிசாவின் சந்திபூரிலிருந்து மக்கள் இணக்கமின்றியும் அவஸ்தையுடனுமாய் இதன் எல்லையை விட்டு தற்காலிகமாய் அனுப்பவேண்டி இருந்தது .இதனைத் தவிர்க்கவும் ஊடகங்கள் இந்தச் சோதனையின்பால் ஈர்க்கப்படுவதை தவிர்க்கவும்

கலாம் இந்தச் சோதனையை சந்திப்பூரின் கடற்கரையிலிருந்து 20 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள வீலர் தீவிர்க்கு தனது சோதனையை மாற்றிக்கொண்டார்.

இந்த இடத்தில் சோதனைசெய்வதற்காக நிலப் பரிமாற்ற அனுமதிப்பெற கலாம் இதன் மாநில அதிகாரிகள் , வனத்துறை மற்றும் சுற்றுசூழல் அலுவலர்களுடன் இணைந்து சில எழுத்துப்பூர்வமான பணிகளை மேற்கொண்டு ஒரிசாவின் முதலமைச்சரான பிஜ்ஜு பட்நாயக்கிடம் இறுதி ஒப்புதல் பெற்றார். கலாம் அவர்களை கண்ட பிஜ்ஜு அவரை அன்புடன் கட்டி அனைத்து வரவேற்றார். அவர் "கலாம் நீங்கள் மிகவும் நல்லவர் " என்று கூறினார் . தான் சாராயியின் காலம் முதலே கலாமின் பணிகளைக் கண்காணித்து வருவதாகக் கூறினார். கலாமிற்கு என்ன வேண்டுமோ அதை எல்லாம் தான் செய்துத் தருவதாகப் பிஜ்ஜு கூறினார். மேலும் " உங்களுடைய ஏவுகணைத் திட்டம் நம் நாட்டிற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது . ஒரிசாவில் உங்களுக்கு எதுதேவைப் பட்டாலும் அதனை உங்களுடையதாக்கிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் நிச்சயமாக ஒரு ICBM ஐ உருவாக்குவீர்கள் என எனக்கு உறுதி அளியுங்கள் . இந்தியா எப்போது சொந்தமாக ஒரு ICBM ஐ வைத்திருக்கிறதோ , அன்றே நான் ஒரு வலிமையான இந்தியனாக கருதுவேன் . " என்று பிஜ்ஜு அவர்கள் கலாமிடம் கூறினார்.

இதன் பின்பு பல ஏவுகணைச் சோதனைகள் செய்யும் இடமாக வீலர் தீவு மாறியது . ஆனால் 1997 , ஏப்ரல் 17 இல் தனது ஆசை நிறைவு பெறுவது முன்பே பிஜ்ஜு பட்நாயக் காலமானார் . இப்போது அனைத்து அக்னி ஏவுகணைச் சோதனைகளும் இங்கிருந்தே செய்யப்படுகிறது . டாக்டர் கலாம் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான ஒரு மரியாதை செய்யும் வகையில் வீலர் தீவின் பெயரை "அப்துல் கலாம் " தீவு என ஓடிஷா அரசாங்கம் 2015 செப்டம்பரில் பெயர் மாற்றம் செய்தது .

7. இந்தியாவின் பார்வையில் 2020 : (INDIA 2020 VISION)

கலாமின் பார்வையில் உலக நாடுகளுக்கு இணையாகவும் , நமது தேச நலனுக்காகவும் ஒரு வளர்ச்சி அடைந்த இந்தியா 2020 இல் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற கூர்நோக்குப் பார்வையோடு கண்டார் . 1993 இல் கலாம் அவர்கள் (TIFAC) Technology Information Forecasting And Assessment Council) தொழில்நுட்ப தகவல்கள் , தொலைநோக்கு மற்றும் மதிப்பீடு மன்றதின் தலைவர் ஆனார் .

கலாம் அவர்கள் 500 நிபுணர்கள் கொண்ட குழு ஒன்றை "2020 இல் இந்தியாவை ஒரு வளர்ச்சியடைந்த நாடாக மாற்ற வேண்டும் " என்ற தொலைநோக்கு பார்வையுடன் உருவாக்கினார் .

இந்தியா ஐந்து துறைகளில் முன்னேற்றத்தை பதித்திருக்க வேண்டும் . விவசாயம் மற்றும் உணவு உற்பத்தி தற்போது உள்ளதை போல இரு மடங்காக இருக்க வேண்டும் . உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் நம்பகமான மின்சக்தியை கிராமப்புறங்களிலும் கிடயக்கச் செய்ய வேண்டும் . சூரிய சக்தியை அதிக அளவில் பயன்படுத்தி பணிகள் மேற்கொள்ளுதல் , படிக்காத பாமரமக்களுக்கும் கல்வி மற்றும் ஆரோக்கியத்தைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதும் , சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் ஒட்டுமொத்த மக்கள்தொகையின் ஆரோக்கியம் , தொலைதூர பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு கல்வியறிவை மேம்படுத்தி புகுத்த மீன்னாலுக்கைக்கான தொழில்நுட்பத்தை கொண்டு , தகவல் தொடர்புகளை அதிகரிதல் , தொலைதொடர்பு மற்றும் telemedicine வசதி , விமர்சனத்திற்கான தொழில்நுட்பம் மற்றும் மூலோபாய தொழிற்சாலைகள் அதிலும் குறிப்பிடத்தக்கவையான அணு தொழில் நுட்பம் , விண்வெளி தொழில்நுட்பம் மற்றும் பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பம் முதலானவை வளர்ச்சிப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று இக்குழு ஆய்வு செய்தது .

மத்திய நிதியமைச்சர் அருண் ஜெட்லி 2016 ஜூலை 31 இல் தற்போது ஒரு நம்பகமான அரசியலுக்கு தேவை இருக்கிறது என்றும் இதற்கு ஒரு நம்பகமானதுறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி விகிதத்தை (GDP) அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும் அப்போதுதான் இந்தியா 2030 இலாவது வளர்ச்சியடைந்த நாடாக மாறியிருக்கும் என்றார் . இவ்வாறு நாம் செயல்பட்டால்தான் நம் முன்னாள் ஜனாதிபதி APJ அப்துல் கலாம் சொன்ன இலக்கைத் தாண்டி 10 வருடங்களிலாவது நிறைவேற்றிக் காட்ட இயலும் என்றும் அருண் ஜெட்லி அப்போது கூறினார் .

9. பிரம்மாஸ் ஏவுகணை : (BRAMOS MISSILE)

வெறும் ஒரு IGMDP வகை ஏவுகணையை உருவாக்கித் திருப்தியடைவது அவர் நோக்கமல்ல . இதற்கு ஒரு எதிர்கால நோக்கம் வேண்டும் என நினைத்தார் . அவர் ரஷ்யன் அறிவியல் ஸ்தாபனத்திடில் அனுபவித்ததை மிகப்பெரிய நல்லெண்ணத்துடன் செயல்படுத்தி மெருகேற்ற நினைத்தார் . 1998 இல் DRDO

மற்றும் ரஷ்யாவின் NPO Mahisnostroyenia 2 ம் சமமான பங்களிப்பின் மூலம் ஒன்றை உருவாக்கும் கூட்டுமுயற்சியாக நிறுவப்பட்டது . இதன் மூலம் அதிநவீன மற்றும் ஆதிவேக ஏவுகணை பிரம்மாஸ் Markett உருவாக்கப்பட்டது . நதிகளான பிரம்மபுத்ரா மற்றும் மாஸ்கோவின் நினைவாக பிரம்மாஸ் என பெயர் சூட்டப்பட்டது .

பிரம்மாசில் 2 நிலைகள் உள்ளது . இதில் முதல்நிலை ஒளித் தடைகளை உடைக்கும் வகையில் திட எரிபொருள் பயன்படுத்தப்படும் ஏவுகணை ஆகும் . மற்றொன்று ஒரு திரவஎரிபொருள் கொண்ட (Ramjet) ராம்ஜெட் . இது முன்னோக்கித் தள்ளும் திறன் கொண்டது . மேலும் இது மேக் 2.8 மற்றும் 290 கிலோமீட்டர் தொலைவிற்கு செல்லக்கூடிய அதிகபட்ச வரம்பில் உருவாக்கப்படும் . கப்பல் மற்றும் நிலம் சார்ந்த ஏவுகணை 200 கிலோ கிராம் எடையுள்ள போர்க்கருவிகளை சுமந்து செல்லும் திறன் பெற்றிருக்கும் . ஆனால் வான்வழி போர்க்கருவியான பிரம்மாஸ் 300 கிலோ கிராம் எடையுள்ள போர்க்கருவிகளை சுமந்து செல்லும் திறன்கொண்டிருக்கும் . இந்த ஏவுகணை கப்பலைக் போன்று கடல் அலைக்கு மேலே 10 மீட்டர் உயரத்தில் மிதந்தபடி செயல்படவும் முடியும். உண்மையாக கலாமின் கண்ணோட்டத்தில் இன்று இயக்கக்கூடிய கப்பல் ஏவுகணைகளில் மிகவும் அதிவேகமானது என்றால் அது பிரம்மாஸ் (BRAMOS) எனக் கருத்தப்படுகிறது .

10. கரோனரி ஸ்டென்ட் : (CORONARY STENT)

இந்தியாவின் ஏவுகணை நாயகன் வெறும் விண்வெளிதொழில் நுட்பத்தை உள்ளடக்கியவராக மட்டுமே இருக்க முடியாது . தனது சொந்தத் துறையையும் தாண்டி எப்போதும் பல்வேறு துறைகளிலும் தனது மனதில் விசாரித்து ஆய்ந்தறிவார் . டாக்டர் கலாம் அவர்கள் அதிஷ்டமில்லா இச்சமூகத்தில் பல்வேறு நுட்பங்களை ஆய்ந்தறியும் முன்னோடியாகவும் அதற்காக அவர் ஒரு கருவியாகவும் செயல்பட்டார் . அவர் இந்த கரோனரி ஸ்டென்ட் உருவாக்கத்திற்கு வித்திட்டார். அதற்கு அவர் இரும்புத் துகள் எஃகு கம்பிகள் இல்லாத டெல்டா பகுதி ஒன்றை உருவாக்கினார் . இது எஃகு கம்பிகள் இன்றி மைக்ரோ சேனல்களால் தூண்டப்பட்டு பாதுகாப்பான உலோகவியல் ஆராய்ச்சி மையமாக ஹைதராபாத்தில் நிறுவ வித்திட்டார் . மருத்துவ உள்ளீடுகள் வாயிலாக இதய நிபுணர் டாக்டர் B . சோம ராஜு என்பவர் DRDO வாகவும் , பல துறையில் விஞ்ஞானியாகச் செயல்பட்டு பயோ மெடிக்கல் கூட்டுவாயிலாக மருத்துவ உள்ளீடுகளில் முன்பு எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு மாற்றத்தை இந்திய மருத்துவ துறையில் கொண்டுவந்தார் .

கலாமால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்த ராஜி ஸ்டென்ட் இந்திய சந்தையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பிற ஸ்டென்ட்களின் விலையில் பெரும் வீழ்ச்சியடையச் செய்தது . மேலும் இவ்வகை ஸ்டென்ட்களை சந்தையில் நாம் வாங்க முடியும் . இந்திய நோயாளிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய உலகின் மிகக்குறைந்த ஸ்டென்ட் இதுவே ஆகும் . தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் புதிதாக நிருவப்பட்ட ICICI வங்கியால் 1 மில்லியன் டாலர் நீதியின் மூலம் ஹைதராபாத்தில் மாற்று இருதயம் பொருத்தும் நவீனத் தொழில்நுட்ப நிறுவனம் தோன்றப்பட்டது . இதுவே பின்பு 2016 இல் டாக்டர் B. சோமராஜ் -ஆல் 500 மில்லியன் டாலருக்கே ஒரு சேவை மருத்துவமனையாக உருவாக்க காரணமாயிற்று .

11. பொக்கரன் II அணுசோதனை :(pokharan II nuclear test)

இராஜஸ்தானில் உள்ள ஜைஸால்மர் என்ற மாவட்டத்தில் இருக்கும் தார் பாலைவனத்தில் காணப்படும் ஒரு சிறிய நகரமே போக்ரான் ஆகும் . முதல் நிலத்தடி அணு சோதனை 1974 இல் இங்கே நிகழ்த்தப்பட்டது. போக்ரானே அணு இந்தியாவை பார்த்த முதல் நிலம் எனலாம் . 58 பொறியாள படைபணியினரான இந்திய ராணுவ பட்டாளத்தினர் 3 கணைகள் அளவு நிலத்தில் பல வருடங்களாக இரவு நேரத்தில் பள்ளம் தோண்டி உளவுத் துறைகளின் மற்றும் அவர்களின் செயற்கைக்கோள் மூலம் நமது சோதனையை அறியாவண்ணம் இருக்க, இரவு நேரத்தில் பணியை முடித்தனர். பின்பு சோதனை எப்போது செய்யலாம் என 10 நாட்களுக்கு முன்பு அங்கு இருந்தே திட்டமிட்டனர் .

இந்த இரகசியத்தைக் கடுமையான நெறிமுறைகளுடன் பாதுகாக்கும் பொருட்டு டாக்டர் கலாம் மற்றும் டாக்டர் சிதம்பரம் ஆகிய இருவரும் போக்ரானில் வேலைப்பார்பவர்கள் கூட தங்களை அடையாளம் காணக் கூடாது என்பதற்காக பொக்ரானுக்கு செல்லும்போதெல்லாம் இராணுவப் பச்சை உடையை அணிந்தபடி சென்று வந்தனர் . அங்குள்ளவர்களுக்கு டாக்டர் கலாம் அவர்கள் மேஜர் ஜெனரல் பிரித்விராஜாகவும் , டாக்டர் சிதம்பரம் அவர்கள் மேஜர் ஜெனரல் நடராஜாகாவும் அறிமுகமாகி இருந்தனர் . மேலும் போக்ரான் அணு சோதனையில் கலந்துக்கொள்ள இருந்த பாபா அணு ஆராய்ச்சி மையத்தின் இயக்குனரான டாக்டர் ககோடர் மற்றும் BARC and DRDO வின் 100 ஒற்றைப்படை விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் ஆகிய அனைவருக்குமே இராணுவச் சீருடையும் , போலி அடையாளமும் அளிக்கப்பட்டது .

1998 மே 11 _ இல் புத்த பூர்ணிமா நாளன்று 3:43:44:2 P . M . அளவில் IST - இன் 3 சாதனங்கள் ஒரே நேரத்தில் வெடிக்கச் செய்யப்பட்டது . இதன் இணைந்த

சக்தியானது ஒரு கிரிக்கெட் மைதான அளவிற்கு பூமிக்கு மேல் 5 கிலோமீட்டர் தொலைவிற்கு தூக்கி வீசியது . இதனால் அங்கு தூசியும் மணலும் கலந்த அசுத்தக்காற்று மேகமூட்டம் போல் காட்சியளித்தது . இரண்டு நாட்களுக்கு பின்பு மே 13 - 1988 இல் இரண்டு துணை கிலோடன் சாதனங்கள் பூமியினுள் நிலத்தடியில் வெடிக்கச் செய்யப்பட்டன . இந்த போக்ரான் II அணு சோதனை இந்தியாவின் மிகச்சிறந்த சக்தியாக இப்போது நிரூபணமானது . மேலும் இது மிகவும் லேசான அணு ஆயுதமாகவும் , ஏவுகணைகளில் இதனை சிறிய அளவில் சுமந்துச் சென்றாலே போதுமென்ற வகையில் அமர்ந்திருந்தது .

1998 - மே 28 இல் பாகிஸ்தான் , பலுசிஸ்தானில் உள்ள சங்கா எனும் மாவட்டத்தில் ராஸ்கோ மலைக் குன்றில் அணு சோதனை நடத்தியது . அதனை தொடர்ந்து 1998 மே 30 இல் மற்றொரு சோதனையும் நடத்தியது . இந்த வெளிப்பாடு நமது அண்டை நாடுகளிலும் அணுகுண்டு இருப்பதை நமக்கு உணர்த்தியது . மேலும் சில கண்முடித்தனமான தீய கண்டுபிடிப்புகள் நம் நாட்டைத் தாக்க நம் எதிரிகள் கண்டுபிடித்திருந்தனர் . பொக்ரான் II ஐ பாகிஸ்தான் பெற தந்திரமான முறையிலும் , ஏமாற்றுத்தனமுடனும் பணம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்க சில உள்நாட்டு நண்பர்களை விலை பேசி உள்ளனர் . ஆனால் அவர்களால் பெற முடியவில்லை . கிழக்கு முதல் தெற்கு வரையுள்ள ஆசியா முழுவதும் இந்தியாவிற்கு சாதகமாக இதன் சக்தி அமைந்திருக்குமாறு மாற்றியமைக்கப் பட்டது .
